www.zeyeneta.com

ሕግ፣ ጸጋና ጽድቅ

«እስመ ኦሪት በሙሴ ተውህበት ለነ፤ ጸጋሰ ወጽድቅ በኢየሱስ ክርስቶስ ኮነ ለነ፡፡» «ሕግ በሙሴ ተሰጥቶ ነበርና፤ ጸጋና ጽድቅ ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ሆነልን» ፤ ዮሐ.1፡17፡፡

መምህር ተከሥተ ሜ ኔ
ሰብኬ ወንጌል
ታኅሣሥ 2006ዓ.ም
አሜሪካ

www.zeyeneta.com

መብት በሕግ የተጠበቀ ነው፡፡
©All Right Reserved 2014

የሽፋን ሥዕል በገሊላ ፈለቀ

ስለ መጽሐፉ አስተያየት ቢኖርዎት ወይም ማሠራጨት ቢፈልጉ በአድራሻችን ያግኙን፡፡
✆ 091 164 29 16 አዲስ አበባ
✉ 41028 አዲስ አበባ
Email- tekeste.chane@yahoo.com
United States of America

ማውጫ

ርእስ ገጽ
ምስጋና 5
መቅድም 7
መግቢያ 8

ምዕራፍ አንድ ሕግ 10
1.1 ሕግ ምንድን ነው? 10
1.2 ዓላማ ያለው ሕዝብ 12
1.3 የቃል ኪዳን ቃላት 12
1.4 ኅጢአት በሕግ ይታወቃል 14
1.5 ሕጉ ተፈጻሚ ባይሆን 16
1.6 ሕጉ ለሚከተሉት ሁኔታዎች ያገለግል ነበር 18
1.7 ሕግ ሁሉ እኩል ዋጋ አለው 18
1.8 አንድም ጻድቅ የለም 19
1.9 ፈደል ይገድላል 21
1.10 ሕግ ባያጸድቅም እንኳ አልተሻረም 23
1.11 በአሕዛብና በአይሁድ መካከል የነበረው የጥል ግድግዳ 24
1.12 ቀርበው የነበሩት 26
1.13 ርቀው የነበሩት 27

ምዕራፍ ሁለት ትምህርተ ድኂን 28
2.1. መዳን (ድኂን) ማለት ምን ማለት ነው 28
2.2. የዘለዓለም ሕይወት 29
2.3. ሕይወት ተገለጠ 29
2.4. ለምን ተገለጠ? 30
2.5. ስለ ዘላለም ሕይወት የእባቶች ምስክርነት 33
2.6. የእግዚአብሔር ቁጣ 33
2.7. ፍጥረታችን 34
2.8. የኅጢአት አገባብ 34
2.9. ኅጢአት ምንድን ነው? 35
2.10. ኅጢአት እንዴት ገባ? 35
2.11. እግዚአብሔር ተቈጣ 37

www.zeyeneta.com

2.12. የቀሩጣው ቃል.....37
2.13. ኅጢአት በእግዚአብሔር ፊት እንዴት ይታያል?.....38
2.14. የሰው ልብ በእግዚአብሔር ፊት ምን ይመስላል?.....38
2.15. የሰው ጽድቅ በእግዚአብሔር ፊት ሲታይ.....40
2.16. ታዲያ ሰው እንዴት ሊድን ይችላል?.....42
2.17. ለአብርሃምና ለዘሩ የተነገረው የተስፋ ቃል.....43
2.18. የተስፋው ቃል ለይስሐቅ ተነገረ.....44
2.19. የተስፋው ቃል ለያዕቆብ ተነገረ.....46
2.20. ይህ ዘር ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው.....47
2.21 ኢየሱስ ክርስቶስ እንዴት ነው ያዳነን?.....48
2.22. የእንስሳት መሥዋዕት ኅጢአትን ማስወገድ አለመቻሉ.....49
2.23. ታዲያ እግዚአብሔር በምን ደስ ሊለው ይችላል?.....50
2.24. ኢየሱስ ክርስቶስ ለምን በግ ተባለ?.....51
2.25. ቤዛ ብዙኃን.....52
2.26. ከቀሩጣው እንድናለን.....53
2.27. የእግዚአብሔር ዳኝነት (የእግዚአብሔር ፍርድ) ፍጹም ነው፡፡.....54
2.28. የእግዚአብሔር ፍቅር ፍጹም ነው፡፡.....54
2.29. መዳን በሌላ በማንም የለም.....55
2.30. በክርስቶስ ኢየሱስ በሆነው ቤዛነት በኩል.....57

ምዕራፍ ሦስት ጽድቅ.....59
3.1. ጽድቅ ምንድን ነው?.....59
3.2. የኢየሱስ ክርስቶስ ጽድቅ.....61
3.3. ኢየሱስ ክርስቶስ በሰው ልጅነቱ ሲታይ.....62
3.4. ሕግን ልፈጽም መጣሁ.....64
3.5. ሕግ በሁለት መንገድ ይፈጸማል.....65
3.6 የእግዚአብሔር ጽድቅ ያለ ሕግ ተገልጧል.....66
3.7. ሥራችን ሳይሆን እምነታችን ጽድቅ ሆኖ ተቈጥሯል.....67
3.8. በእኛ የሕግ ትእዛዝ ይፈጸም ዘንድ ኅጢአትን በሥጋ ኰነነ... 68
3.9. ጸጋው በእምነት አድኗችኋል.....70
3.10. እግዚአብሔር ጽድቁን ማሳየት ይፈልጋል.....72
3.11. በፍቅር የሚሠራ እምነት.....72
3.12. አራቱ የእግዚአብሔር የፍርድ መንገዶች.....75
3.13. ማጠቃልያ.....84

ምስጋና

ከልጅነቴ ጀምሮ መንገድ እየመራ ላሳደገኝና ከስምንት ዓመቴ ጀምሮ ከእናት ከአባቴ ስለይ፣ አባትም እናትም ሆኖ ለተቀበለኝ፣ የኔን አስቸጋሪ ጠባይ ታግሦ ለተሸከመኝ፣ ብቻዬን ስሆን ላልተለየኝ፣ ሁሉም ሲሸሽ ከእኔ ጋር አንድ ብቻውን ቆሞ ለቀረው እውነተኛ ወዳጄ፣ ተስፋንና ራእይን ለሞላብኝ ለአባቴና ለአምላኬ ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይሁን አሜን!

ከፈደል ጀምሮ በዜማ፣ በቅኔ፣ በአቋቋምና በዝማሬ መዋስዕት ቤት የሚሰጠውን መንፈሳዊ ትምህርት ያስተማሩኝን የገጠሪቱ ቤተ ክርስቲያን መምህራኖቼን፣ በመጽሐፍ ቅዱስና በሥነ ምግባር ትምህርት የረዱኝን የሰዋስወ ብርሃን ቅዱስ ጳውሎስ መንፈሳዊ ኮሌጅ መምህራንንና ሌሎች በወንጌል አገልግሎት የተሰማሩ አገልጋይ ወንድሞቼን አመሰግናለሁ፤ እንዲሁም በምክርና በርዳታ ካጠገቤ ያልተለየኝን በኢትዮጵያ የሚገኘውን ሊቀ ትጉኃን ኪዳነ ማርያምን እና ይህን መጽሐፍ በማረም የተሳተፉትን መምህራን ወንድሞች በእግዚአብሔር ስም አመሰግናለሁ፡፡ በመጨረሻም በሰሜን አሜሪካ በቻርለት ከተማ የሚገኘውን ወንድሜን መላከ ሕይወት መሪጌታ ሠናይ ስንሻውን አመሰግናለሁ፡፡

www.zeyeneta.com

መታሰቢያነቱ

በሰዋስው ብርሃን ቅዱስ ጳውሎስ መንፈሳዊ ኮሌጅ የኤቲክስና የፍልስፍና አስተማሪ ለነበሩት ለዶክተር የማነ ገብረ ማርያምና የቅድስት ሥላሴ መንፈሳዊ ኮሌጅ የትምህርተ ኖሎት መምህር ለሆኑት ለመምህር ተሾመ ዘሪሁን ይሁንልኝ።

ስጦታ

ከ _____

ለ _____

ሐ _____

www.zeyeneta.com

መቅድም

ይህ መጽሐፍ በሦስት ታላላቅ ምዕራፎች የተከፈለ ነው። በመጀመሪያው ምዕራፍ ስለ ሕግ እናጠናለን፤ የሕግን ኃያልነትና አፈጻጸም፣ ሕግ የሚያመጣውን ሞት፣ ኀጢአትን በመግለጥ የሚያመጣውን የሕሊና ውቀሳና ቅጣት እንማራለን። ሕግ በሙሴ አማካኝነት ተሰጥቶ ነበር፤ ነገር ግን ሰው ሊፈጽመውና ሊኖርበት ባለመቻሉ፣ ሊያድን አልቻለም፤ ስለዚህ፣ ወደ ክርስቶስ የሚያደርስ ሞግዚት ሆኖ ማገልገሉን እንማራለን።

በሁለተኛው ምዕራፍ ደግሞ የጸጋን ኃይልና ነጻ አውጭነት፣ በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከሕግ ፍርድ ከኀጢአት ሞት በመዳን በመንፈሳዊ ነጻነት በዘለዓለም ሕይወት የምንመላለስበትን የደሙን ዋጋ እንማራለን። ሕግን መፈጸም ያልተቻለው የሰው ልጅ በእግዚአብሔር ነጻ ስጦታ ከፍርድ ነጻ መሆኑን የሚያውጅበት የመስቀሉ ሥራ በዚህ ከፍል ተገልጧል።

በሦስተኛው ምዕራፍ ጽድቅን እናማራለን። በክርስቶስ ጸጋ ከኀጢአትና ከሕግ ነጻ ሆነን በእግዚአብሔር ፊት ያለ ፍርሀት በፍቅር የምንመላለስበት ሕይወት ነው። ጽድቅ በሰው መንገድ ሳይሆን፣ በራሱ በእግዚአብሔር መንገድ የሚገኝ የእምነት ሥራ ነው፤ የሰው ጽድቅ እንደ መርገም ጨርቅ በመሆኑ፣ ንጹሕ የሆነው የእግዚአብሔር ጽድቅ ለሰው አስፈላጊ ሆኗል። ስለዚህ ኀጢአተኞች ሁሉ ከሞት የሚተርፉበት የጽድቅ ተስፋ በሦስተኛው ምዕራፍ በመጠኑ ተገልጧል። እነዚህ ሦስት ቃላት ማለት ሕግ፣ ጸጋና ጽድቅ ጠቅላላውን የመጽሐፍ ቅዱስ ሐሳብ ይገልጡልናል ብዬ ስላመንሁ፣ የዚህ መጽሐፍ ርእስ እንዲሆኑ መርጫለሁ።

በሕግ ሞትን፣ በጸጋ ድነትን፣ በጽድቅ ሕይወትን ለማሳየት ሞክሬአለሁ። በጽሑፌ የተላለፈውን የእግዚአብሔርን ሐሳብ እንድትረዱልኝና ተጠቃሚ እንድትሆኑ የአምላካችን ቅዱስ ፈቃዱ እንዲሆን ጸሎቴ ነው።

ተክሥተ ሚ ኔ

በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሰባኪ መንገል።

መግቢያ

እኛ ሰዎች የማንወደው ነገር ግን ሁልጊዜ የምናደርገው ምንድር ነው? ቢባል ኀጢአት ነው፤ ኀጢአት በውስጣችን እየኖረ ደስታችንን መስዶብን እየረበሸን ይኖራል፤ በዚህ ምክንያት መንፈሳችን እየወቀሰን የምንሠቃይ፣ በጸሎታችን ጊዜ የምንሸማቀቅ፣ ሰይጣን ደግሞ በኀጢአታችን እየከሰሰ ሰላማችንን የነሳን፣ ብዙዎች ነን። ሁላችንም እግዚአብሔርን እንፈልጋለን፤ ነገር ግን እርሱን ለማግኘት የምንሄድበት መንገድ እጅግ ኢኮኳሚ በመሆኑ፣ በቶሎ ተስፋ እንቁርጣለን። እግዚአብሔር ግን በእኛ አስተሳሰብ ሳይሆን በራሱ መንገድ ተገልጦ አጠገባችን ቆሟል።

በኀጢአታችን ምክንያት ነፍሳችን ዕረፍትን ስላላገኘች ሁልጊዜ እግዚአብሔርን መፈለጓ በጎ ነኗ ሊሆን፣ እርሱ የተገለጠበትን መንገድ አለማወቋ ግን፣ ሁልጊዜ ስትጨነቅ እንድትኖር ያደርጋታል። ሰው በሞተ ቀኑ «የእኔ እጣ ፈንታ ምን ይሆን?» ፤ በእግዚአብሔር ፊት እንዴት አቆም ይሆን? እያልን፣ ራሳቸንን የምንጠይቅ ብዙዎች ነን። «ሊድራሻዬ የት ነው? ሲኦል ይሆን ገነት?» እያልን መጨረሻችንን ያላረጋገጥንም አለን፤ እንዲህ ዐይነት ችግር ውስጥ የገባነው ጽድቅን በራሳችን መንገድ ለማግኘት ስለምንፈልግ ነው።

አንዳንዶቻችን ደግሞ እኔ እጅግ ኀጢአተኛ ነኝ፣ እግዚአብሔር እኔን ማየት አይፈልግም፤ ቦሚል የሰይጣን ድምፅ ተገፋፍተን ተስፋ የቈረጥን፣ ጨርሰን ከቤተ ክርስቲያን የጠፋን፣ ከእግዚአብሔር መሸሸ አማራጭ የሚመስለን ሰዎች ነን።

የኀጢአታችን ሸክም ሲከብደን፣ ከኀጢአታችን ያመለጥን መስሎን፣ ከሰይጣን ክሰ ነጻ ለመውጣት «እግዚአብሔር የለም» በሚል ሰሜት እረፍት ለማግኘት የምንሞክርም አንጠፋም።

በሃይማኖት አባቶች በማመካኘት ከኀጢአታችን ነጻ የምንሆን የሚመስለን፣ የእግዚአብሔርን ቃል ላለመስማት ጆሮአችንን የደፈንን፣ ወይም «ትከከለኛውን ሃይማኖት ስለማናውቀው ሃይማኖት አያስፈልገንም» በማለት ራሳችንን የምናታልል አለን።

ከኀጢአታችን ክብደት የተነሣ፣ የሚያዝናኑ እና የሚያስቁ ስብከቶችን እንጂ፣ ስለ ኀጢአት ነውርነት፣ ስለ ዘለዓለማዊ ፍርድ፣ ስለ ንስሓ፣ ተግሣጽን እና ውቀሣን የያዙ ስብከቶችን መስማት የማንፈልግ እጅግ ብዙዎች ነን።

www.zeyeneta.com

ብዙዎቻችን ደግሞ ትክክለኛውን ነጻ የሚያወጣውን የእግዚአብሔርን ቃል ባለማግኘታችን፣ ከጎጢአታችን ለማምለጥ ከእግዚአብሔር ቃል ውጪ የሆኑ ወይም የተሳሳቱ መንፈሳውያን እንቅስቃሴዎችን የምናደርግ፣ በምናደርጋቸው እንቅስቃሴዎችም የጎጢአት ስርየትን ለማግኘት የምንሞክር፣ ነገር ግን እንቅስቃሴዎቻችንን ደጋግመን ብናደርጋቸውም እውነት ሰለ ሌለባቸው፣ እርካታ እና መንፈሳዊ ዕረፍት አይሰጡንም፤ እውነተኛ ነጻነት ሰለ አላገኘን እስከ አሁን ድረስ የምንቅበዘበዝ እና በጎጢአታችን የምንኖር ሆነን ሳለ፣ እግዚአብሔርን የምናመልክ ሰዎች ነን።

በሌላ በኩል "ኢየሱስ አድኖናል፤ ጎጢአት ብንሠራም መዳናችንን አይከለክለንም፤ ኢየሱስ ነጻ ሰላወጣን በጎጢአታችን አንጠየቅም" በሚል የስሕተት ትምህርት ከንሰሓ ዕርቃን የጎጢአት ባሪያዎች ሆነናል። «የክርስቶስ ተከታዮች ነን» እያልን ከቅድስና የራቅን፣ የእግዚአብሔርን ቃል እንደ መዝናኛ ንግግር የምናዳምጥ ምስኪኖች አለን። በመጽሐፍ «የእውነትን ዕውቀት ከተቀበልን በኋላ ወደን ጎጢአትን ብናደርግ ከእንግዲህ ወዲህ ሰለ ጎጢአት መሥዋዕት አይቀርልንምና የሚያስፈራ ግን የፍርድ መጠበቅ ተቃዋሚዎችንም ሊበላ ያለው የእሳት ብርታት አለ» የሚለውን ቃል የረሳነው ብዙዎች ነን፤ ዕብ.10፥26-27።

ከላይ የዘረዘርናቸውን ነገሮች የመሳሰሉት ምክንያቶች ሁሉ ጎጢአት የፈጠራቸው ሙንቀፋች ናቸው። እነዚህ ምክንያቶች የበለጠ ጎጢአተኛ ያደርጉናል እንጂ እውነተኛ የሕሊና ዕረፍት ወይም የነፍስ ዐርነትን ሊሰጡን አይችሉም።

ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶስ እውነተኛውን የጎጢአት ነጻነት የምንጐናጸፈው በምን እንደ ሆነ ግልጽ በሆነ ቋንቋ ተናግሯል። እንዲህ ሲል፣ «እናንተ በቃሌ ብትኖሩ በእውነት ደቀ መዛሙርቴ ናችሁ፤ እውነትንም ታውቃላችሁ እውነትም ዐርነት ያወጣችኋል» ፤ ዮሐ. 8÷31። ስለ ባርነት ግንዛቤ ላልነበራቸው የአብርሃም ልጆች ሲናገር፣ «ጎጢአትን የሚያደርግ የጎጢአት ባሪያ ነው። እንግዲህ ልጁ ዐርነት ቢያወጣችሁ ዐርነት ትወጣላችሁ» አላቸው፣ ቁ. 34-37።

ኢየሱስ ከርስቶስ በርግጥ አሁን በሕይወታችን አስሮ ከያዘን ጎጢአት ነጻ ያወጣናል፤ ለጎጢአታችን ምክንያት በማቅረብ፣ ለአለምሮአችን እየነገርነው ጊዜያዊ ዕረፍት ያገኘን ቢመስለንም፣ ነፍሳችን ግን አሁንም ጨቋኟን አላቋረጠችም። በነጻነት ወደሚያኖረው የወልደ እግዚአብሔር ክብር ለመድረስ እውነቱን ማወቅ የግድ ነውና፣ እነሆ እውነቱ!!!

ምዕራፍ አንድ
ሕግ

1.1. ሕግ ምንድን ነው?

«ሕግ በሙሴ ተሰጥቶ ነበር፥ ጸጋና ጽድቅ ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ሆነ»፤ ዮሐ. 1÷17።

ሕግ ተቀባዩ ሙሴ

ሙሴ ከሌዊ ዘር የተወለደ፣ እስራኤላዊ ሰው ነው፤ ከዕብራውያን ዘር የሚወለዱ ወንዶች ሁሉ እንዲገደሉ ወይም በባሕር እንዲጣሉ፣ በታወጀበት ዘመን ተወለደ፤ በተወለደ በሦስተኛው ወር ወደ ባሕር ተጣለ፤ እግዚአብሔር ግን የተንከሌሞችን ጥበብ ከንቱ በማድረግ፣ ሙሴን ከጥፋት አዳነው። የፈርዖን ሴት ልጅ ወደ ባሕር ስትወርድ በሳጥን ሆኖ አገኘችው፤ ልጅም ይሆናት ዘንድ ወደ ቤተ መንግሥት አስገባችው። በፈርዖን ቤት ለሙሴ ሞግዚት ሲፈለግ እናቱ እንደ ሞግዚት ሆና እንድታሳድገው ተጠራች፤ ዘፀ. 2፥1-10።

ይህ የእግዚአብሔር ጥበብ ነው። ሙሴ ወዲያው እንደ ተወለደ ወደ ባሕር አልተጣለም፤ የፈርዖን ልጅ ወደ ባሕር የምትመጣበትን እና ሙሴ የሚጣልበትን ጊዜ እግዚአብሔር ስለሚያውቅ ሦስት ወር በሥውር እንዲቀመጥ አደረገ። ሌላ ሰው አግኝቶ ሊወስደው ይችል ነበር፤ ነገር ግን፣ በፈርዖን ቤተ መንግሥት ውስጥ እንዲያድግ፣ ሁሉንም እንዲያስተውል፣ በእስራኤልና በግብጻውያን መካከል ያለውን ሰፊ ልዩነት እንዲመለከት የፈርዖን ልጅ እንድትወስደው ተደረገ።

በሙሴ የአስተዳደግ ታሪክ ውስጥ ሌላም የእግዚአብሔርን ጥበብ እናስተውላለን። ሙሴ በግብጻውያን እጅ አድጎ ቢሆን ኖሮ፣ የግብጻውያንን አማልክት በመለማመድ፣ ከዕብራውያን ተስፋ ሩቅ ሆኖ በቀረ ነበር። እግዚአብሔር ግን እናቱን በምሥጢር እናቱ መሆኗ ሳይታወቅ ሞግዚት ሆና እንድትቀጠር አደረገ፤ ዘፀ.2፥8። እርሷም የእናትነት ፍቅሯን እየሰጠችና ጡቷን እያጠባች አሳደገች፣ ሙሴ የእናቱን ጡት እየጠባ፣ የአብርሃምን፣ የይስሐቅንና የያዕቆብን ተስፋ እየተማረ አደገ፤ በሌላ በኩል የፈርዖን የልጅ ልጅ ተብሎ ስለሚታወቅ፣ ለንጉሥ ልጅ በሚገባ ክብር በንክብካቤ ኖረ፤ ኑሮው በፈርዖን ቤተ መንግሥት፣ አስተዳደጉ በክብር ይሁን እንጂ፤ ልቡ ከጉስቁላ ወገኖቹ ከዕብራውያን ጋር፣ እምነቱ አንድ አምላክ፣ ተስፋው የአብርሃም የይስሐቅና የያዕቆብ ተስፋ ነበር። ይህም ተስፋ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

www.zeyeneta.com

«ሙሴ ከተወለደ በኋላ፣ ወላጆቹ ያማረ ሕፃን መሆኑን አይተው በእምነት ሦስት ወር ሸሸጉት፤ የንጉሥንም ዐዋጅ አልፈሩም። ሙሴ ካደገ በኋላ የፈርዖን የልጅ ልጅ እንዳይባል በእምነት እምቢ አለ፤ ከግብጽም ብዙ ገንዘብ ይልቅ ስለ ክርስቶስ መነቀፍ እጅግ የሚበልጥ ባለ ጠግነት እንዲሆን አስቦአልና ለጊዜው በኀጢአት ከሚገኝ ደስታ ይልቅ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መከራ መቀበልን መረጠ፤ ብድራቱን ትኩር ብሎ ተመልከቶአልና። የንጉሡን ቍጣ ሳይፈራ የግብጽን አገር የተወ በእምነት ነበር፤ የማይታየውን እንደሚያየው አድርጎ ጸንቶአልና»፤ ዕብ. 11፥23-27። ተብሎ ተጽፎለታል።

በቤተ መንግሥት በክብር ያደገ ሰው፣ ወደ ታች ወርዶ መከራ ለመቀበል የሚፈቅድ ምን ዐይነት ሰው ነው? ቤፈርዖን ዘንድ ያለ አግባብ በማፍ የሚሰበሰብ ብዙ ገንዘብ አለ፤ ሙሴ የዚያ ገንዘብ ባለቤት መሆን ይችላል፤ በዚህ ዐይነት ብልጽግና የሚገኘው ደስታ ግን ጊዜያዊ መሆኑን ተገነዘበ፤ ብዙ ገንዘብ ይዞ የሚጨነቅ፣ መብላት አቅቶት የሚራብ አለ፤ ብዙ ገንዘብ በሰው ፊት ከብርን ይሰጣል እንጂ፣ ጤናንና ሰላምን፣ እንዲሁም ደስታን እንደማይሰጥ ብዙ ሀብታሞች ይመሰክራሉ። ሙሴ የእምነት ሰው ነው። በብልጽግና ስም እየተከበሩ ደስታን ዐጥቶ ከመኖር ይልቅ በክርስቶስ ስም መነቀፍንና ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መከራ መቀበልን ምርጫው አደረገ። እንዲህ ዐይነቱ ውሳኔ የእምነት ሰዎች የሚወስኑት ውሳኔ ነው።

ሙሴ በእምነቱ ያየውን ተስፋ ለማግኘት ግብጽን ሰቆ ወጣ፤ በማያውቀው አገር የበግ አረኛ ሆኖ ተቀጠረ፤ በሐሰት የብዙ ሕዝብ አለቃ ከመሆን እውነትን ይዞ የበግ አረኛ መሆን ሕሊናን የሚያሳርፍ ነገር ነው። በዚያም ሳለ ተስፋ ያደረገው እምላክ ተገለጠለት፤ ባለ ተስፋውን ሕዝብ ከግብጽ እንዲያወጣ ታላቅ ኃላፊነት ተሰጠው። እግዚአብሔር በእምነታቸው የተፈተኑትን ያምናቸዋል፤ እርሱ የሚሾመውም በሀብትና በጥበብ የከበሩትን ሳይሆን በሕሊናቸው የበለጸጉትን ነው «አሁንም ና፤ ሕዝቤን የእሥራኤልን ልጆች ከግብጽ ታወጣ ዘንድ፣ ወደ ፈርዖን አልካሃለሁ» አለው፤ ዘፀ. 3፥10 ።

ነጻ ለማውጣት፣ አስቀድሞ ነጻ መውጣት ያስፈልጋል፤ ሙሴ አስቀድሞ ከግብጽ ወጣ፤ ከዚያ ሌሎችን ከባርነት ነጻ ለማውጣት ተመለሰ። እኛም አስቀድመን ከኀጢአትና ከባዕድ ነገሮች ነጻ መውጣት አለብን ከዚያም ነጻ ለማውጣት እንላካለን። እግዚአብሔር ነጻ ያልወጡትን ነጻ አውጭ አያደርግም። አርሱ ተልእኳቸውን በትክክል

የሚፈጽሙትን አስቀድሞ በልዩ ልዩ መንገድ አየፈተነ ያሳድጋል። ሙሴም ከተፈተኑት አንዱ ነው። በክፍታዎች ማለት በግብጽ ሀብት፣ ቢሥልጣን፣ ከሰው በሚገኝ ክብር፣ በዝቅታዎች ደግሞ በስደት፣ በውሃ ጥም፣ በበግ ጠባቂነት በብቸኝነት ተፈትኗል። ሙሴ ከእነዚህ ሁሉ ምድራውያን ጣጣዎች ነጻ የወጣ ነበር፤ እንዲህ እንዲሆን ያደረገው፣ በክርስቶስ ያለው እምነት ነው፤ የእግዚአብሔር ሰው ብርቱ የሚሆነው በእምነት ነው፤ ዘፀ. 3፥1-12።

1.2. <u>ዐላማ ያለው ሕዝብ</u>

እስራኤል ተብለው የሚታወቁት ሕዝብ በአራት ስሞች ይጠራሉ። በዘር ዕብራውያን ይባላሉ፤ የአቦር ልጆች በመሆናቸው። [ዕብራዊ] ዘፍ. 10፥21፤
በመንግሥታቸው ስም አይሁድ ይባላሉ። [ይሁዳ] ዘፍ. 49፥8-11፤
በራሂያቸው ወይም በዐላማቸው እስራኤል ይባላሉ፤[እስራኤል] ዘፍ.32፥28፤
በሀገራቸው ስም ደግሞ ጽዮናውያን ይባላሉ፤[ጽዮን]፡ሳሙ.5፥7፤መዝ.74፥2፡

እስራኤል ለእግዚአብሔር የተለየ ሕዝብ ነው። የእግዚአብሔርን ህልውና፣ ፍርዱንና አገዛዙን ለመግለጥ የተመረጠ፣ ለዓለም ተልእኮ ያለው ሕዝብ ነው፤ የዓለም ሐዋርያ የሆነው ይህ ሕዝብ «የክህናት መንግሥት» ተብሎ ይጠራል። አንድ መንግሥት በሙሉ ካህን የሆነበት የሰማይን አምላክ መንግሥት የሚወክል ሲሆን፣ ለዓለም ሁሉ እግዚአብሔር ሊያደርግ ያሰበውን የተሸከመ ዘር ነበር። እግዚአብሔር ለዓለም ያለው ዐላማ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል የጽድቅና የዘለዓለም መንግሥት መመሥረትና ዓለምን በእርሱ መጠቅለል ነው፤ ኢሬ.1፥10።

«አሁንም ቃሌን በእውነት ብትሰሙ፣ ኪዳኔንም ብትጠብቁ፣ ምድር ሁሉ የእኔ ናትና ከአሕዛብ ሁሉ የተመረጠ ርስት ትሆኑልኛላችሁ፤ እናንተም የካህናት መንግሥት፣ የተቀደሰም ሕዝብ ትሆኑልኛላችሁ»፤ ዘፀ. 19፥5-6፤ ዘሌ. 20፥26። ስለዚህ እስራኤል የተባለው ሕዝብ የክህናት መንግሥት፣ እግዚአብሔርን ለማገልገል የተቋቋመ የእግዚአብሔር መንፈሳዊ ተቋም ነው።

1.3. <u>በሙሴ በኩል የተሰጠ የቃል ኪዳኑ ቃላት</u>

እግዚአብሔር ርስቱ ለሚለው ሕዝብ ከአሕዛብ የሚለይበትን ሕግና ሥርዐት በሙሴ በኩል ሰጠ፤ ለሕዝቡ የተነገሩት ጠቅላላ ሕጎች

www.zeyeneta.com

ስድስት መቶ ዐሥር ሲሆኑ፣ የቃል ኪዳኑ ቃላት ግን አሥር ብቻ ናቸው። እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር ኪዳን ያደረገው በእነዚህ ዐሥር ቃላት መካከለኛነት ነው። ስለዚህ የብሉይ ኪዳን መሠረት እነዚህ ዐሥር ቃላት ናቸው ዝርዝራቸው በፀዘአት ም. 20፥1-17 ይገኛል።

«እግዚአብሔርም ሙሴን በእነዚህ ቃሎች መጠን ከአንተና ከእስራኤል ጋር ቃል ኪዳን እድርጌያለሁና እነዚህን ቃሎች ጻፍ አለው።... በጽላቶቹም አሥሩን የቃል ኪዳን ቃሎች ጻፈ» ይላል፤ ዘፀ. 34፥27-28።

ሕጎቹ ሲሰጡ በታላቅ ክብር ነው፤ እግዚአብሔር በተራራው ላይ ተገልጦ፣ እነዚህን ቃላት በድምፅ ሲናገር፣ ሕዝቡ ሁሉ ሰምተዋል። በዚያ ቀን ከምድር እስከ ሰማይ ድረስ የሚነድ እሳት፣ እጅግ የበረታ ቀንደ መለከት፣ የመሬት መናወጥ፣ መብረቅ እና ነጎድጓድ፣ ጢስና ከባድ ደመና ታይቷል፤ ዘፀ. 19፥7-20። እነዚህ ሁሉ ሁኔታዎች የእግዚአብሔርን ክብር የሚገልጡ ናቸው።

የቃል ኪዳን ቃሎች እጅግ ጽኑ ከመሆናቸው የተነሣ፣ በድንጋይ ጽላት ተጽፈው በታቦት ውስጥ ተቀመጡ፤ ዘፀ. 32፥15፤ 40፥20። የኅጢአት ስርየት በሚደረግበት ጊዜ ደም የሚፈሰው በእነዚህ የቃል ኪዳን ቃሎች ላይ ነበር። የቃል ኪዳን ቃሎችን የሚከድን የስርየት መክደኛ የሚባል ከዳን በታቦቱ ላይ አለ፤ ደሙ የሚፈሰው በዚያ ላይ ነው፤ ዘሌ. 16፥14። ቃላቱ እስከ ደም ድረስ ዋጋ የሚያስከፍሉ መሆናቸውን እንመራለን። እግዚአብሔር በደመና አምሳል ክብሩን የሚገልጠውም ዐሥሩን ቃላት በክደነው የስርየት መክደኛ ላይ ነበር።

«እኔ በስርየቱ መክደኛ ላይ በደመናው ውስጥ እታያለሁ»፤ ዘሌ. 16፥2። እግዚአብሔር በቃሉ ቃል ኪዳን ያደርጋል፤ ቃሉ ለከንቱ የተነገረ ባለመሆኑ፣ ሁልጊዜ በቃሉ ላይ ትኩረት ያደርጋል። በዚህ ምክንያት ክብሩንና መገኘቱን የሚገልጠው ዐሥሩ ቃሎቹ ባሉበት ታቦት ላይ ነበር፤ ቃሎቹን ካላከበርን «እግዚአብሔርን አከብራለሁ» ብንል ውሸተኞች እንሆናለን። ቃሎቹ የእግዚአብሔርን አምላክነት፣ ታላቅነት፣ ቅዱስነት፣ ደግነትና ሥልጣን ያመለክታሉ። ከዚህ የተነሣ የእሥራኤልን ልጆች የሕይወት ዋጋ ሲያስከፍሉ ኖረዋል። ሕጎቹ ቅዱሳት ናቸውና፣ ሁሉም የእግዚአብሔርን ቅዱስነት ያመለክታሉ።

ሌሎች ስድስት መቶ ሕጎች የመጡት በነዚህ ዐሥር የቃል ኪዳን ቃላት ላይ ተመሥርተው ነው። ለምሳሌ የአስተዳደር ሕጎች፣ የአመጋገብ ሕጎች፣ የንጽሕና ሕጎች፣ የጋብቻ ሕጎች፣ የሥራ ሕጎች፣ የክህነት ሕጎች፣

የመሥዋዕት እቀራረብ ሕጎች፣ የዐሥራት፣ የመባና የስጦታ ሕጎች... ወዘተ ናቸው። እግዚአብሔር የቃል ኪዳን ቃሎች ብሎ የሚጠራቸው ግን ዐሥሩን ቃላት ብቻ ነው።

ቃል ኪዳኑ «ብሉይ ኪዳን» በመባል ይታወቃል ይህም በሙሴ ተቀባይነት በእግዚአብሔርና በእስራኤል መካከል የተደርገ ውል ነው። ውሉ [ኪዳኑ] በእንስሳት ደም ተመረቀ «ሙሴም ደሙን ወስዶ በሕዝቡ ላይ ረጨው በዚህ ቃል ሁሉ እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ያደረገው የቃል ኪዳኑ ደም እነሆ አለ»፤ ዘፀ. 24፥8፤ ዕብ. 9፥18።

ሐዋርያው ዮሐንስ «ሕግ በሙሴ ተሰጥቶ ነበር» በማለት ያስታወሰው ከዚህ በላይ ባጭሩ ያየነውን ታሪክ ነው።

፲.፭. ኅጢአት በሕግ ይታወቃል፤ ሮሜ 3፥20።

ሕግ በሙሴ አማካኝነት ከመሰጠቱ በፊት፣ ሁለት በሰው ላይ የሚኖሩ ነገር ግን በግልጥ ያልታወቁ ነገሮች ነበሩ፤ እነርሱም እንደኛው ኅጢአት ሲሆን፣ ሁለተኛው ደግሞ ሞት ነው። በአንድ ሰው ምክንያት ወደ ዓለም የገባው ኅጢአትና በርሱም ምክንያት በሰው ላይ የተላለፈው የሞት ፍርድ ተረስቶ ነበር። በጥቂት የእግዚአብሔር ሰዎች በመንፈስ [በሕገ ልቡና] እንጂ፣ ኅጢአት በዓለም ላይ መኖሩ አይታወቅም ነበር። ኅጢአት ከአዳም ጀምሮ በሰው ዘር ሁሉ ያለ መርገም ነው፤ ነገር ግን ኅጢአት፣ "ኅጢአት" መሆኑ አይታወቅም ነበር። ምናልባት ባህልና ልማድ ሆኖ ተጣብቆ ሳይታወቅ ይኖር ነበር። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህን ሲያስረዳ እንዲህ ይላል።

«ስለዚህ ምክንያት ኅጢአት በአንድ ሰው ወደ ዓለም ገባ፤ በኅጢአትም ሞት፥ እንደዚሁም ሁሉ ኅጢአትን ስላደረጉ ሞት ለሰው ሁሉ ደረሰ፤ ሕግ እስከ መጣ ድረስ ኅጢአት በዓለም ነበረና ነገር ግን ሕግ በሌለበት ጊዜ ኅጢአት አይቈጠርም፤ ነገር ግን በአዳም መተላለፍ ምሳሌ ኅጢአትን ባልሠሩት ላይ እንኳ፥ ከአዳም ጀምሮ እስከ ሙሴ ድረስ ሞት ነገሠ»፤ ሮሜ 5፥12-14።

ኅጢአት፤ «ኅጢአት» ቢሆንም ካለመታወቁ የተነሣ፣ ኅጢአት ሆኖ አይቈጠርም ነበር። ሙሴ ሕግን እስኪቀበል ድረስ ኅጢአት ባለመቈጠሩ ሞት ነግሦ ኖረ። ማለት በእያንዳንዱ ኅጢአተኛ ላይ የሞት ፍርድ ነበር፤ ችግሩ ግን፣ አለመታወቁ ነው። አንዳንድ ጊዜ በጅምላ የሚፈጅ ወረርሽኝ በዓለም ላይ በተደጋጋሚ ሲከሠት ይታያል፤ አናም የበሽታው ዐይነትና መድኀኒቱ እስኪገኝ ድረስ ብዙ ሰው ያልቃል።

www.zeyeneta.com

የአንድን በሽታ መድኀኒት ለማግኘት መጀመሪያ የበሽታውን ዐይነት ማወቅ የግድ ነው።

ሕማም ሥራው ይኸው ነው። ሕማ የዓለምን በሽታ ገለጠው፤ በዓለም ላይ ሰውን የሚፈጅ ኀጢአት የሚባል በሽታ አለ፤ ይህን የሚገልጥልን ሕማ ነው፤ እናም በሽተኛው ሁሉ መድኀኒት አግኙቶ መዳን አለበት። አሁን በሕማ ምክንያት በሽታው ተግኝቷል፤ መድኀኒቱም ተግኝቷል አርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ሕማ በሽታን ያሳውቃል እንጂ መድኀኒት አይሆንምና ክርስቶስን ማግኘት የበሽታው ተጠቂ የሆኑ ሁሉ ግዴታ ነው፤ አለበለዚያ መዳን አይቻልም።

ሕማ በደብረ ሲና ተራራ ላይ ሲሰጥ ኀጢአትና ሞት ተገለጡ፤ ሕማን ከተራራው የሰሙ ሰዎች ኀጢአተኞችና ሞታቸውን የሚጠብቁ ነበሩ። «አታምልክ» ተብሎ ከመነገሩ በፊት ባዕድ አምልኮ በዓለም ላይ ነበር፤ ስርቆት፣ ዝሙት፣ ግድያ፣ ምቀት፣ ቤሐሰት መመስከር ነበሩ፤ ነገር ግን ኀጢአት ሞትን የሚያስከትል መሆኑ ተረስቶ ነበር። የኀጢአት መገለጥ ማለት አያንዳንዱ ሰው ሕጉን ሲሰማ በውስጡ ያለውን ኀጢአትና አየፈጸመ ያለውን ርኩሰት ይገነዘባል ማለት ነው።

ኀጢአት በሕማ ሲገለጥ እንዴት እንደ ሆነ ለመረዳት አንድ ምሳሌ እንመልከት፤ አንድ ቤት፣ መስኮት ወይም ቀዳዳ [የተከፈተ ስፍራ] ቢኖረው ፀሓይ በርሱ በኩል በምትዞር ጊዜ ጨረር ወደ ቤት ይገባል፤ በጨረሩ ውስጥ ትኩር ብለን ብንመለከት ጥቃቅን አቧራ መሰል ብናኞችን እንመለከታለን። ጨረሩ ወደ ቤት ከመግባቱ በፊት አነዚህን ብናኞች ማየት አንችልም ነበር። አሁን ግን በጨረሩ ምክንያት ብናኞችን ማየት ቻልን። «ሕጉ አትመኝ ባለ ምቀትን ባለወቅሁም ነበር»፣ ይላል፤ ሮሜ ፯፥8።

ሕማም እንዲሁ ነው፤ ሕማ ከመምጣቱ ወይም ሕማን ከመስማታችን በፊት ምቀት፣ ዝሙት፣ ስርቆት ወዘተ ኀጢአት መሆኑን አናውቅም ነበር። ኀጢአት መሆኑን ልባችን ቢነግረን እንኳ መንፈሳዊ ሞትን የሚያስከትል መሆኑን አናውቅም ነበር። በዚህ ምክንያት ሞት ኑግሥብን ኖረ። አሁን ግን ሕማ በደብረ ሲና ሲሰጥ ኀጢአት እንዳለብንና ሞትም እንደሚገባን ተገነዘብን። በሕማ ጨረርነት የተገለጠውን ኀጢአታችንን ዐወቅነው፤ ታዲያ ጨረሩ አቧራውን እንደማያስወግደው ሁሉ ሕማም ኀጢአትንና ሞትን አያስወግድም። ኀጢአትንና ሞትን የሚያስወግደው ሌላ መሆኑን ይጠቀመናል እንጂ። «ሕማ ወደ ክርስቶስ

የሚያመጣ ሞግዚታችን ነው» የተባለውን ሰናነብ ሕማ መድኀኒት ክርስቶስን የሚጠቀመን እንደ ሆነ እንረዳለን። ኀጢአትን የሚያስወግደው አርሱ ነውና።

ስለ ሕማና ስለ ኀጢአት ይበልጥ ለመረዳት ሌላ ምሳሌ እናንሣ፤ ማንኛችንም በጠዋት ተነሥተን ወይም ሰው ወደሚሰበሰብበት ስርጣ፣ ልቅሶና ማኅበር ለመሄድ በምናስብ ጊዜ ሰውነታችንን፣ ጥርሳችንንና ፊታችንን በመስታውት መፈተሽ የግድ ነው። ወደ መስታውቱ በምንቀርብበት ጊዜ መስታውቱ በሰውነታችን ላይ ያለውን እድፍ ያሳየናል እንጂ አያስወግድልንም፤ ማድረግ ያለብን በውሃ መታጠብ ነው፤ እድፋችንን የሚያስወግድልን ውሃው ነው። መስታውቱ ወደ ውሃ ይመራናል።

ሕማም እንዲሁ ነው እንደ መስታውቱ ቤሐሳባችን፣ በንግግራችን፣ በሥራችን ያደረግነውን ሲሕተትና በደል ያሳየናል፤ በእንደዚህ ዐይነት ነውር ሆነን ከቅዱሱ እግዚአብሔር ጋር ከመላእክቱና ከቅዱሳኑ ጋር ኅብረት ማድረግ እንደማንችልም ይስገነዝበናል። ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት የምንፈልግ ከሆነ ነውራችንን ማስወገድ አለብን፤ ኅብረቱን ካልፈለግነው ግን በዚያው ከነነውራችን መኖር እንችላለን፤ የሚጠቅመን ግን ጥፋት ነው ሕማ ነውራችንን በግልጥ ያሳየናል እንጂ፣ ነውራችንን አያስወግድልንም። ነውራችንን የሚያስወግደው የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ብቻ ነው። ኢየሱስ «የዓለምን ኀጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ» ነውና፣ ስለዚህ ሕማ ወደ ክርስቶስ የሚመራ መስታወታችን ነው።

1.5. ሕጉ ተፈጻሚ ባይሆን

«የሞት መውጊያ ኀጢአት ነው፤ የኀጢአትም ኃይል ሕማ ነው» ሞት በሰው ላይ የሚነግሠው በመጀመሪያ ሰውን በኀጢአት ከወጋ በኋላ ነው፤ የተወጋ ሰው ይሞታል፤ ኀጢአት ብርቱ መውጊያ ነው፤ ኀጢአት ለመውጋት የሚያስችለውን ኃይል የሚያገኘው ግን ከሕማ ነው። ኀጢአትን ኀጢአት የሚያደርገው ሕጉ ነውና። ይህን ሐሳብ የበለጠ ግልጥ ለማድረግ እንድን ምሳሌ እንውሰድ፤ ከጥንት ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ በኢትዮጵያ የተለመደ አንድ ባህል አለ፤ አርሱም «ጠለፋ» ይባላል። ጠለፋ ሲጋብቻ የደረሱትን ሴት ልጅ ያለፈቃዷና እናት አባቷንም ሳያስፈቅዱ በተዘናጋችበት ወቅት አስገድዶ መውሰድና መድፈር፣ ከዚያም ሚስት አድርጎ መኖር ነው። ስለ አርሷ የሚከላከል ሰው ቢያጋጥም እንኳ፣ ከፍተኛ የሆነ ድብደባ ይደርስበታል። ነገሩ በዚህ ሁኔታ ከተጠናቀቀ በኋላ

www.zeyeneta.com

ለወላጆቿ ሽማግሌ ተልኮ እርቅ ይፈጸማል። ይህ በጉበረተ ሰቡ ዘንድ እንደ ልማድ የሚታይ ሲሆን በእግዚአብሔር ዘንድ ግን አጸያፊ ኀጢአት ነው። እንዲህ ዓይነት ልማዶች ዛሬም ዐልፈው ዐልፈው በተለያዩ አካባቢዎች ይታያሉ። ጎብረተ ሰቡ እንደ ልማድ እንጂ እንደ ኀጢአት ወይም እንደ ወንጀል አይመለከታቸውም።

ዛሬ ግን ሕገ መንግሥቱ እንደነዚህ ያሉ ጎጂ ልማዶችን ወንጀል መሆናቸውን ያጸደቀ ሲሆን ከ15 እስከ 25 ዓመታት ድረስ በእሥራት ሊያስቀጣ የሚችል ወንጀል መሆኑንም ዐብሮ ደንግጓል። አውን እንደ ልማድ ተቁጥሮ የነበረው ኀጢአት በጸደቀው ሕግ ምክንያት ወንጀል ሆነ፣ ይህን ወንጀል እንደ ልማድ ቁጥረው ዛሬም በሚፈጽሙት ላይ ሞትን አመጣ፤ ሕጉ ለወንጀሉ ኃይልን ሰጠው፤ ስለዚህ ልማድ መሆኑ ይቀርና ከዚህ ቀን ጀምሮ ወንጀል ይሆናል። ሕጉ ለኀጢአት ኃይልን ስለ ሰጠው ኀጢአት ኀጢአተኛውን ማስገደል ይችላል። ሕግ ያልወጣለት ኀጢአት ልማድ ሆኖ ይቀጥላል እንጂ፣ ኀጢአተኛውን ሊያስቀጣ አይችልም፤ ስለዚህ፣ ወንጀለኛውን ለመቅጣት የወንጀለኛ መቅጫ ሕግ ሊወጣለት ይገባል፤ በዚህ ሁኔታ ነው ኀጢአት ኃይል አግኝቶ ወንጀለኛውን ሊወጋ የሚችለው። «የሞት መውጊያ ኀጢአት ነው የኀጢአት ኃይል ሕግ ነው» የሚለውን ቃል ከዚህ በላይ በቀረበው ምሳሌ መረዳት ይቻላል።

እንዲሁም ሕግ በደብረ ሲና ከተሰጠ ጀምሮ በሰዎች ይዘወተር የነበረው ኀጢአት ኃይልን አገኘ። ለምሳሌ አታመንዝር የሚለው ሕግ ብቻውን ያለ ሥልጣን አይደለም ሞትንም የሚያስከትል ትእዛዝ ነው እንጂ። «ማናቸውም ሰው ከሌላ ሰው ሚስት ጋር ቢያመነዝር፣ አመንዝራውና አመንዝራይቱ ፈጽመው ይገደሉ» ዘሌ. 20፥9 የሚል አፈጻጸም ያለው ሕግ ነው። ከዚያ በፊት ግን ሰዎች ቢያመነዝሩም «ይገደሉ» የሚል የሕግ አፈጻጸም አልታወጀባቸውም ነበር። ማመንዘር ኀጢአት ቢሆንም «አታመንዝር» የሚለው ሕግ እስኪመጣ ድረስ ግን አመንዝራዎችን ለማስገደል ኃይል አልነበረውም። ኃይል ማለት ሥልጣን ማለት ነው። አንድ ሰው ባለሥልጣን ሆኖ እንዲያገለግል ሥልጣን የሚሰጠው ሕግ ነው። ኀጢአትም ሰውን ለማስገደል ሥልጣን የሚያገኘው በሕግ ነው።

ሕጉ በተቀበሉት ሰዎች ተፈጻሚ ባይሆን፣ በሞት ያስቀጣል፤ በጽላቱ ላይ የተጻፉት ሕጎችም አገልግሎታቸው ይሽሙ ነበር። ሐዋርያው ጳውሎስ «ለሕይወት የተሰጠችውን ትእዛዝ እርሷን ለሞት ሆና አገኘኋት» ያለው የሕጉን አገልግሎት ለማሳየት ነው፤ ሮሜ 7፥10።

1.6. ሕጉ ለሚከተሉት ሁኔታዎች ያልተሰጠ ነበር

- አንደኛ የእግዚአብሔርን ቅዱስነትና ጻድቅነት በመግለጥ፣
- ሁለተኛ ኀጢአትን በመግለጥ ወይም ስሕተቱንና ትክክለኛውን በማሳየት፣
- ሦስተኛ ለሰው ግብረ ገብንና ሥነ ምግባርን በማስተማር፣
- አራተኛ የንጹሓንን መብት በማስከበርና ኀጢአተኛውን በማስቀጣት፣

ሆኖም ሕግ ካለው ሥልጣንና ከብር የተነሣ፣ የበለጠ ሊያገለግል የሞረው ሞትን ነው፤ በሰው ደካማነት ምክንያት ሕጉ በሚጠይቀው ልክ የታዘዘው አልተገኘም፣ ስለዚህ ሕግ ሰውን ሊያስገድል እንጂ ሊያድን አልታየም፤ ሥልጣኑና ክብሩ በሞት አገልግሎት የታወቀ ነበር። ሐዋርያው ጳውሎስ የሕግን ሁኔታ ሲገልጥ «ያ በድንጋዮች ላይ የተቀረጸ የሞት አገልግሎት በክብር ከሆነ» ይላል፤ 2ቆሮ. 3፥7። ሕግ ሰውን ሊኰንን የኖረበት ምክንያት ሰው ሕግን መፈጸም የሚያስችል መንፈሳዊ ኃይል ስላልነበረው ነው። በኀጢአት የተበከለው ማንኑ ወደ ኀጢአት የሚያዘነብል ነው። ሰው የጽድቅ ዝንባሌ ያለውን ዐዲስ ሕይወት በክርስቶስ እስከሚያገኝ ድረስ፣ ሕግን በመፈጸም ከሕግ ነጻ መውጣት አልቻለም። ከሕግ ነጻ የምንወጣው ሕግን በመፈጸም ብቻ ነው፤ ነገር ግን ሕግን በፍጹምነት በመፈጸም በነጻነት የኖረ ማንም የለም። በነጻነት ልንኖር ከክርስቶስ ነጻ አወጣን እንጂ፣ ገላ. 5፥1።

1.7. ሕግ ሁሉ እኩል ዋጋ አለው

የአታመንዝርና የአትመኝ ዋጋቸው እኩል ነው። የተመኘው ካመነዘረው በአሠራር እንጂ በክፍያ አይለያዩም፤ ሁለቱም የሚያገኙት ሞትን ነው። «ምሮት ፀንሳ ኀጢአትን ትወልዳለች ኀጢአትም ከደኅች በኋላ ሞትን ትወልዳለች» ያዕ. 1፥15። እንደ ተባለ በድንጋዩ ላይ የተጻፉት ሕጎች ሁሉ ሳይፈጸሙ ቢቀሩ ሞትን ይወልዳሉ። ስለዚህ፣ ባለመፈጸሙ ምክንያት የሕግ ውጤት ሞት ስለ ሆነ ሕግ ሁሉ ዋጋው እኩል ሆነ።

«ሕግን ሁሉ የሚጠብቅ ነገር ግን በአንዱ የሚሰናከል በሁሉም ይደለኛ ይሆናል» ያዕ. 2፥10። በሰው አእምሮ ሲታሰብ ትልቅና ትንሽ ስሕተት አለ፤ በእግዚአብሔር ፊት ግን ኀጢአት ሁሉ ቅጣት አለው።

የሰው ሁለንተና በኀጢአት የተበከለ ነው። ይህ ማለት አእምሮው ፣ ስሜቱ እና ፈቃዱ ተበክለዋል ማለት ነው። ሰው በሰው ፊት ሲታይ መልካም የሠራ፣ ጻድቅ እንኮን የለሽ ይመስላል። ሰውን ጻድቅ እና

www.zeyeneta.com

ጎጥእ፣ በጣም የጸደቀ፣ በጣም የተከበነነ፣ እያልን በሁለት ጎራ ልንመድብ እንችላለን፤ ነገር ግን «ሰው ፊትን ያያል እግዚአብሔር ግን ልብን ያያል» ነሳሙ.16፥7 ተብሎ እንደ ተጻፈ የእኛ አመዳደብ ፍጹም የተሳሳተ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ የእኛን አመዳደብ በመሰረዝ «አንድም ጻድቅ የለም» በማለት ይደመድማል ሮሜ 3፥11። ሰው በመልካምነቱ «ጻድቅ» ቢባልም «ጎጢአት የሌለበት ነው» ማለት ግን አይደለም። ለዚህ ነው ጻድቃን ራሳቸው «ጽድቃችን የመርገም ጨርቅ ነው። እነሆ በዐመፃ ተፀነስሁ እናቴም በኀጢአት ወለደችኝ» ያሉት፤ ኢሳ. 64፥6፤ መዝ. 51፥5።

ሕግ ኀጢተኛ መሆናችንን ይነግረናል እንጂ ከኀጢአታችን አያድነንም፣ ስለዚህ አግዚአብሔር በሰጠው ሕግ በኩል ሲመለከተን፣ ከሕግ በታች ወይም ከፍርድ በታች አንገኖለን።

«ለዋም ሁሉ ይዘጋ ዘንድ፣ ዓለምም ሁሉ ከአግዚአብሔር ፍርድ በታች ይሆን ዘንድ፣ ሕግ የሚናገረው ሁሉ ከሕግ በታች ላሉት እንዲናገር እናውቃለን፣ ይህም የሕግን ሥራ በመሥራት ሥጋ የሰበሰ ሁሉ በእርሱ ፊት ስለማይጸድቅ ነውና ኀጢአት በሕግ ይታወቃልና» ይላል፤ ሮሜ 3፥19-20።

1.8. <u>አንድም ጻድቅ የለም፤ ሮሜ 3፥11</u>

ጻድቅ ማለት «በአግዚአብሔር ፊት ሕግን ሁሉ አንድም ሳይቀንስ የፈጸመ፣ አግዚአብሔርን በብቃት ደስ ያሰኘ፣ ነውር የማይገኝበት፣ አንድም ቀን ያልበደለ» ማለት ነው። ይህ በአግዚአብሔር ሕግ ፊት ነው። በሌላ በኩል መልካም የሠሩ አግዚአብሔርን የሚያመልኩ እውነተኛ የቅድስና ኑሮ የኖሩ ቅዱሳን በዘውና በአግዚአብሔር ፊት ጻድቃን ይባላሉ፤ ምንም ኃጢተት የለባቸውም ማለት ግን አይደለም። ለምሳሌ የመጥምቁ የሐንስ አዔትና አናት ዘክርያስና ኤልሳቤጥ ጻድቃን ነበሩ «ሁለቱም በጌታ ትእዛዝና ሕግጋት ሁሉ ያለ ነቀፋ አየሄዱ ነበሩ» በአግዚአብሔር ፊት ጻድቃን ነበሩ። በማለት ሉቃስ የመሰከረላቸው ሲሆን ዝቅ ብሎ ደግሞ ዘካርያስ ከአግዚአብሔር የተነገረውን ባለማመኑ ዲዳ ሆኖ እንዲቀይ እንደ ተፈረደበት ይናገራል። ይህም የዘካርያስ ጽድቅ ፍጹምነት የጐደለው መሆኑን ያመለክታል።

ስለዚህ የእያንዳንዱ ሥጋ ለብሰ ጎላይ በሕግ ቢመረመር ሁሉም በአግዚአብሔር ፊት ዝም ይላል፤ ስለ ጽድቁ አግዚአብሔርን የሚከራከርና ይገባኛል ጎጢአተኛ አይደለሁም ብሎ በራቱ የሚቆም ሰው አይገኝም። አይሁድም ሕግ ቢኖራቸውና አግዚአብሔርን ቢያመልኩም ሕግን

ስላልፈጸሙ በአግዚአብሔር ፊት መጽደቅ አልቻሉም ። አሕዛብም ሕግ ሳይኖራቸው ቢኖሩም ነገር ግን ሕሊናቸው ከፉና በጎውን ይመሰክርላቸው ነበር፤ ጎጢአትን ሠርተዋልና መጽደቅ አይችሉም፤ ሮሜ 2፥12-15። በዚህ ምክንያት አፍ ሁሉ በአግዚአብሔር ፊት ይዘጋል፤ ሮሜ 3፥19። ሕግ ያለውም አልጸደቀበትም ሕግ የሌለውም አልጸደቀም ስለዚህ ሁሉ ተሳስተዋልና ሌላ የጽድቅ መንገድ ያስፈልጋል።

በዮሐንስ ወንጌል ም 8፥3-11 የምናነበው፣ በአግዚአብሔር ፊት ያለ ጎጢአት ንጹሕ ሆኖ መቆም እንደማይቻል ነው፣ በጸጋው ካልሆነ ማንም አይቆምም። «ጻፎችና ፈሪሳውያን በምንዝር የተያዘችን ሴት ወደርሱ አመጡ» ይላል ሲጀምር። ጻፎችና ፈሪሳውያን ሕግን የተማሩና የሚያስተምሩ እንዳስተማሩት ሆኖ ያላገኙትን ሰው ደግሞ በድንጋይ የሚወግሩ ናቸው። እነዚህ የሃይማኖት መሪዎች ጽድቃቸው በውጭ በሰው ፊት ብቻ ነበር። በአግዚአብሔር ፊት ግን ጎጢአተኞችን ለመውገር የሚያበቃ ጽድቅ ቀርቶ ሕግን እንዲያስተምሩ የሚያስችል ብቃት እንኳ አልነበራቸውም። ነገር ግን በሰው ሥርዐት በትምህርት ቤት የተመረቁ ናቸውና አራሳቸው ሕግን ሳይፈጽሙ ሕግን በሰው ሞት ያስፈጽሙ ነበር። «ሙሴም እንደነዚህ ያሉት እንዲወገሩ በሕግ አዘዘን» አሉ ቍ 5። እነዚህ ሰዎች የሙሴን ትእዛዝ ለመፈጸም ድንጋይ እንሥተዋል፤ ይህም በፊደል ተጽፎ ስላነበቡት እንጂ በሕይወታቸው ስለ ተለማመዱት አይደለም። በዚህ አካሄዳቸው ጌታን በሁለት መንገድ ፈተኑት፤ አንደኛ «አትወገር» ቢል «የሙሴን ሕግ ሻረ» ብለው ለመክሰስ ያመቻቸዋል፤ ሁለተኛ «ትወገር» ቢል «ኀጢአተኞችን ላድን መጣሁ» ያለው ይኸው ኀጢአተኞችን ያስወግራል በማለት ሊከሱት ነው። ጌታ ግን ሕግን እነሱ በተረዱት መንገድ ሳይሆን እርሱ በሚያውቀው መንገድ ነገራቸው «ከእናንተ ኀጢአት የሌለበት አስቀድሞ በድንጋይ ይውገራት» አላቸው። አሁን ጌታ ሕግን አልሻረም «ይውገራት» ነው ያለውና። ነገር ግን የሚወግራት ኀጢአት የሌለበትና ሕግን የፈጸመ እንጂ ሕግን የተማረ ወይም ያነበበ አይደለም። ፈሪሳውያን በአግዚአብሔር ፊት ሕግን ፈጽመው ጻድቃን ቢሆኑ ኖሮ «ከእናንተ ኀጢአት የሌለበት» የሚል ቃል አይጨመርባቸውም ነበር። ነገር ግን ሕግን የተማሩና ያነበቡ እንጂ ሕግን የፈጸሙ ስላልነበሩ፣ በጌታ ፊት ድንጋያቸውን ጥለው ሸሹ። ጌታ ድንጋይ ያስጥላል።

ይህችን በምንዝር የተያዘችውን ሴት ከውግረት ያዳናት ሁሉም ኀጢአተኛ ሆኖ መገኘቱ ብቻ ነው፤ አንድ ጻድቅ ቢገኝ ኖሮ አትተርፍም

www.zeveneta.com

ነበር። ነገር ግን አንድም ጻድቅ አልተገኘም። ጌታ የፈረደብሽ የለምን? ሲላት «አንድ ስንኳ» ነበር ያለችው። «ልዩነት የለምና ሁሉም ኀጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔር ክብር ጎድሏቸዋል» የተባለው በዚህ ምክንያት ነው፤ ሮሜ 3፥22።

1.9. <u>ፈደል ይገድላል፤ 2ቆሮ. 3፥6።</u>

ፈደል የተባለው ሕግ ነው፤ ሥራውም መግደል ነው፤ ፈሪሳውያን «ሙሴ እንደነዚህ ያሉት እንዲወገሩ በሕግ አዘዘን» ያሉት ሕጉ ግደሉ ብሎ ስለ ሚያዘዝ ነው፤ ሕጉ በዘሌ. 20፥9-10 ላይ «አመንዝራውና አመንዝራይቱ ፈጽመው ይገደሉ» ብሏል። ሕጉ ቅዱስ ስለ ሆነ የቅድስና ዋጋን ያስከፍላል። ሕግ በሁለት መንገድ ይፈጸማል።

1ኛ <u>በሕይወት በመፈጸም፤</u> አድርግ የተባለውን በማድረግ፣ «አታድርግ» የተባለውን ባለማድረግ ይፈጸማል። ይህን ግን ቡብቃት ያደረገ ሥጋ ለባሽ አልተገኘም።

2ኛ <u>በሞትና በቅጣት በመፈጸም፤</u> ሕግ በሕይወት ካልተፈጸመ በሞትና በግርፋት በእስራት በመሳሰለው ሁሉ ይፈጸማል። ይህን ሲፈጽሙ የኖሩት ሥጋዊ ሕግ የተሰጣቸው እስራኤል ዘሥጋ ሲሆኑ አሕዛብም በኅጢአታቸው ሲሞቱ ኖረዋል። ሕይወት ያጠፋ ሰው ሕይወቱ እንዲጠፋ፤ ዐይንን የጐዳ ሰው ዐይኑ እንዲጐዳ፤ ጥርስን የጐዳ ሰው ጥርሱ እንዲጐዳ፤ እጅን የጐዳ ሰው እጁ እንዲጐዳ፤ እግርን የጐዳ ሰው እግሩ እንዲጐዳ፤ ያቃጠለ እንዲቃጠል፤ ያቈሰለ እንዲቈሰል፤ የገረፈ እንዲገረፍ ሕግ ያዘዛል። የሕግ አገልግሎት ይኸው ነው፤ ዘፀ. 21፥23-25። አንዲህ ዐይነቱ የሕግ አሠራር ጽድቅን ስለማያመጣ ለሰዎች ሕይወትን አልሰጠም። ዛሬም የብሉይ ኪዳን አገልጋዮች በመሞትና በመግደል ላይ ይገኛሉ። ደም በመመለስ፤ ከቀዉን በከፉ በመመለስ የሚያገለግሉ ሁሉ በከርሰቶስ ያልዳኑት ናቸው። ከዚህ ከሞት አገልግሎት እንዴት ነጻ መሆን ይቻላል?

መንፈስ ግን ሕይወትን ይሰጣል፤ 2ቆሮ. 3፥6።

«አርሱም ደግሞ በመንፈስ እንጂ በፈደል ለማይሆን ለሐዲስ ኪዳን አገልጋዮች እንሆን ዘንድ አበቃን፤ ፈደል ይገድላል መንፈስ ግን ሕይወትን ይሰጣል»፤ 2ቆሮ. 3፥6።

ጌታ «ጽድቃችሁ ከጸሐፍትና ከፈሪሳውያን ካልበለጠ ወደ መንግሥተ ሰማያት ከቶ አትገቡም» እንዳለ (ማቴ.5፥20)፤ አገልግሎታችን

የሕይወት አገልግሎት መሆን አለበት፤ የፈሪሳውያን አገልግሎት በመግደል ሲሆን እኛ ግን በማዳን እናገለግላለን። እንዲገደሉ የሚያደርጋቸው የነርሱ ጠባይ ሳይሆን፣ የሕጉ ጠባይ ነው። የነርሱ ጠባይማ መሞት የሚገባው ከቶ እንጂ መግደል የሚገባው ንጹሕ አይደለም። መግደል የሚገባው ቅዱሱ እግዚአብሔር ብቻ ነው። «በቀል የእኔ ነው» ያለው ለዚህ ነው፤ ሌላ ሰው ለመበቀል የቅድስና ብቃት ስሌለው ነው።

ሕጉ ይቀጣል እንጂ ሕይወትን አይለውጥም። በብሉይ ኪዳን እና በሐዲስ ኪዳን መካከል ያለው ልዩነት ይህ ነው፤ ብሉይ ኪዳን ይቀጣል፤ ሐዲስ ኪዳን ግን ይለውጣል፤ ማለት ሞት የሚያመጣውን ጠባይ ከመሠረቱ ያስወግደዋል። ብሉይ ኪዳን ትኩረት የሚያደርገው አሠራሩ ወይም ድርጊቱ ላይ ሲሆን፣ ሐዲስ ኪዳን ግን ችግሩን ወይም ድርጊቱን ከመጣው ባሕርይና ጠባይ ላይ ነው። ድርጊቱን በመቅጣትና የድርጊቱን ምንጭ በማስወገድ መካከል ልዩነት አለ። አሁን ነገር ተለውጧል። ሕግ በከርሰቶስ መንፈስ በሰው ልብ ላይ ስለ ተጻፈ የዳነ ሰው ጠባይ ሆኗል፤ የችግሩ ምንጭ ተወግዷል። ስለዚህ በከርሰቶስ እምኖ ዳግም የተወለደ እና ዐዲስ ፍጥረት የሆነ ሰው ሊገድል ቀርቶ ሊጠላ አይችልም። የከርሰቶስ መንፈስ ሕይወትን ስለ ሰጠው የመግደል ሳይሆን የማፍቀር፣ የመጥላት ሳይሆን የመውደድ፣ የመርገም ሳይሆን የመመረቅ፣ የማሳደድ ሳይሆን የመጸለይ ጠባይ ስጥቶታል፤ በዚህ ምክንያት ሕግ በሕይወቱ ይፈማል። የሐዲስ ኪዳን አገልጋይ መሆን ማለት እንዲህ ነው።

ጌታ «አትግደል እንደ ተባለ ሰምታችኋል» አለ ምክንያቱም ሰዎች «አትግደል» ሲባል ሰሙ እንጂ አልፈጸሙትም። «እኔ ግን አላችኋለሁ በወንድሙ ላይ የሚቈጣ ሁሉ ፍርድ ይገባዋል ከቶውን አትቃወሙ ቀኝህን ሲመታህ ሁሉ ሁለተኛውን አዙርለት... ጠላታችሁን ውደዱ የሚረግሟችሁን መርቁ.. ለሚጠሏችሁም መልካም አድርጉ ስለሚያሳድዷችሁ ጸልዩ» አለ፤ ማቴ. 5፥38-45። ይህ ትምህርት በሕይወታችን ሊፈጸም የሚችለው ከጸጋ በታች ከሕግ በላይ መሆን ስንችል ብቻ ነው፤ ሮሜ 6፥14። በከርሰቶስ ከማመናችን የተነሣ ሕግን መፈጸም እንችላለን። ከርሰቶስን ካለመንን ግን ሕግ የሞት አገልግሎት እንጂ የሕይወት አገልግሎት መሆን አይችልምና። «ግደል፣ ጥላ ዐይን በዐይን ጥርስ በጥርስ ወዘተ» ከሚለው ሕግ ነጻ ከሆንን አገልግሎታችን የሕይወት ይሆናል። ጽድቃችን ከፈሪሳውያን የሚበልጠው በዚህ የሐዲስ ኪዳን አገልግሎት ስናገለግል ብቻ ነው። እንዲህ ዐይነቱን የአገልግሎት ብቃት የሚሰጠን ግን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው፤ ማለት

www.zeveneta.com

በመንፈሳዊ ሕይወት እንጂ በሥጋ ሕይወት የማይሞከር ነው። «የሐዲስ ኪዳን አገልጋዮች እንሆን ዘንድ አበቃን»፤ 2ቆሮ. 3፥6 እንዲል፣ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለዚህ ከፍተኛ ለሆነ ሥጋ ምግባር ያበቃናል። ድሮ እንሳደብና እንራገም ነበር፣ ዛሬ ግን እንመርቃለን፣ ድሮ እናሳድድ ነበር፣ ዛሬ ግን እንሰደዳለን፣ ይህ አስደናቂ ብቃት ነው፤ ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲህ አድርጎ ነው ያዳነን። ስለዚህ ይህ ብቃት የእኛ አይደለም። የራሱ የኢየሱስ ክርስቶስ የማዳን ብቃት ነው እንጂ። ምስጋናውና ክብሩ ለእርሱ ብቻ ነው።

1.10. <u>ሕግ ባያጸድቅም እንኳ አልተሻረም</u>

«እኔ ሕግና ነቢያትን ለመሻር የመጣሁ አይምሰላችሁ፤ ልፈጽም እንጂ፤ ለመሻር አልመጣሁም። እውነት እላችኋለሁ፤ ሰማይና ምድር እስኪያልፍ ድረስ ከሕግ እንዲት ነጥብ ከቶ አታልፍም፤ ሁሉ እስኪፈጸም ድረስ እንግዲህ ከነዚህ ከሁሉ ካነሱት ትእዛዛት እንዲቱን የሚሽር ለሰውም እንዲሁ የሚያስተምር ማንም ሰው በመንግሥተ ሰማያት ከሁሉ ታናሽ ይባላል»፤ ማቴ. 5፥17-19።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ «ከሁሉ ካነሡት ትእዛዛት» የሚላቸው ዐሠርቱ ትእዛዛትን ነው፤ እነዚህ ሕጎች እንኳንስ ሊሻሩ የበለጠ በአማኞች ልብ ተጽፈዋል። «ሕጌን በልቡናቸው እጽፈዋለሁ በልባቸውም አኖረዋለሁ» ብሏል፤ ኤር. 31፥33፤ ዕብ. 8፥10። እነዚህ ሕጎች ሁሉ እስኪፈጸሙ ማለት እግዚአብሔር ሰዎችን በክርስቶስ ወደ እርሱ እስኪሰበስብና ሰማይና ምድር እስኪያልፉ ድረስ ጸንተው ይኖራሉ። ሰውን ኃጢአተኝነቱን እየገለጡ ወደ ክርስቶስ የሚያመጡት ዛሬም ወደ መዳን ላልደረሱ ኃጢአተኞች እንደ ሞግዚት እያገለገሉ ወደ ክርስቶስ የሚያመጡት እነዚህ ሕጎች ናቸው። እነዚህ ሕጎች ቢሻሩ ኖሮ ሰው ኃጢአተኛ ሆኖ ለሞት መቅረቡን አይገነዘብም ነበር። ነገር ግን፣ ሁሉ ገና ስላልተፈጸመ ማለት የሚድነው ስላልዳነ ዛሬም እነዚህ ሕጎች ባላመኑት ላይ ሞትን ያገለግላሉ። በክርስቶስ አምነው ወደ ጽድቅ ባልገቡ ሰዎች ላይ ሕግና የሕግ ሞት ይሠራሉ።

ዛሬም ሕግ፣ ባላመኑትና ከጽድቅ ሥራ ውጭ በሆኑት ላይ ሁሉ ሥልጣን አለው፤ ንሴሓ በማይገቡና ኃጢአታቸውን በክርስቶስ ደም ባላነጹት ላይ ሁሉ ሥልጣን አለው። ይህ ማለት ሕጉ ይፈርድባቸዋል፤ እንደ ሕጉ ይሞታሉ ማለት ነው።

«ነገር ግን ሰው እንደሚገባ ቢሠራበት ሕግ መልካም እንደ ሆነ እናውቃለን፤ ይኸውም፣ ለበደለኞችና ለማይታዘዙ፣ ለዐመፀኞችና ለኃጢአተኞች፣ ቅድስና ለሌላቸውና ለርኩሳን፣ አባትንና እናትን ለሚሰድቡ፣ ለነፍሰ ገዳዮችና ለሴሰኞች፣ ከወንድ ጋርም ለሚተኙ፣ በሰዎች ለሚነግዱ፣ ለውሸተኞችም በውሸትም ለሚምሉ፣ ... ለሌላ ነገር ሁሉ ሕግ እንደ ተሠራ እንጂ ለጻድቅ እንዳልተሠራ ሲያውቅ ነው»፤ 1ጢሞ. 1፥8-11። «እንግዲህ ሕግን እንሽራለንን? አይደለም እናጸናለን እንጂ» ብሏል፤ ሮሜ 3፥31።

ሕግ «አያጸድቅም» ማለት «ተሽሯል» ማለት አይደለም። ታዲያ ካላጸደቀ ሰምን ያገለግላል? ለሚል ጠያቂ ወደ ክርስቶስ የሚያመጣ ሞግዚት ነው ብለን እንመልሳለን። ሞግዚትነቱ ወደ ክርስቶስ ገና ላልደረሱትና ከሞት ነጻ ላልሆኑት ሁሉ ነው፤ ለዳኑ ክርስቲያኖች ግን መንፈስ ሆኖ ጠባይ ሆኗቸዋል። ሕግ ለኃጢአተኛው ኃጢአቱን በመግለጥ «መዳን አለብህ አለበለዚያ ትሞታለህ» በማለት ይመክራል። የመዳኛ መንገዱ ግን ሞት ነው፤ ከሕግ ነጻ የሚሆነው ዋጋውን ሲቀበል ብቻ ነው፤ ሕግ ዋጋ ሳይከፈለው በነጻ አይለቅም፤ ነገር ግን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል የመጣን ኃጢአተኛ ሕግ አይገድልም፣ ምክንያቱም፣ የኢየሱስ ሞት ለኃጢአት ዋጋ ነውና፤ ሕግ ዋጋውን በክርስቶስ ሞት አግኝቷል፤ ስለዚህ በክርስቶስ ካመኑት ላይ ጥያቄ የለውም። ሐዋርያው «ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ፤ እኔም አሁን ሕያው ሆኜ አልኖርም ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል» ብሏል። በጳውሎስ ላይ የነበረው የሕግ ጥያቄ በክርስቶስ ሞት መልስ ማግኘቱን ለመናገር ነው። ጳውሎስ በክርስቶስ ሞቷል፤ ስለዚህ በርሱ የሚኖረው ክርስቶስ እንጂ ኃጢአት፣ አይደለም። ታዲያ ሕግን ወደ ጳውሎስ ምን አመጣው? ክርስቶስ የሚኖርበት ኃጢአት አይኖርበትምና። «ሞታችኋልና ሕይወታችሁም በእግዚአብሔር ከክርስቶስ ጋር ተሠውሯል» (ቈላ. 3፥2) የሚለው ቃል ሁሉንም ግልጽ ያደርግልናል። ሕይወታችን በክርስቶስ ከተሰወረ የሕግ ፍርድ አያገኘውም። ምክንያቱም በመስቀሉ ላይ ፍርዱን በክርስቶስ ሆኖ ተቀብሏልና በእንድ ጉዳይ ሁለተኛ ቅጣት የለም። ጳውሎስ «በሕግ በኩል ለሕግ ሞቻለሁ» ብሏል፤ ገላ. 2፥19። ይህን ምስጢር ጽድቅ በሚለው ርእሳችን ላይ እናብራራለን።

1.11. <u>በአሕዛብና በአይሁድ መካከል የነበረው የጥል ግድግዳ</u>

ከዐሠርቱ ትእዛዛት ውጭ የሆኑ ሕጎች በክርስቶስ ደም መሻራቸውን የእግዚአብሔር ቃል ይናገራል። ምክንያቱም፣ ሕዝብና

www.zeyeneta.com

ኢሕዛብን ለይተው እንድ እንዳይሆኑ ዕንቅፋት ሆነው ሰለ ኖሩ በግዴታ በክርስቶስ አስታራቂነት እንዲፈርሱ ተደርገዋል።

«እርሱ ሰላማችን ነውና፣ ሁለቱን ያዋሐደ በዐዋጅ የተነገሩትንም የትዛዛትን ሕግ ሽሮ በመካከል ያለውን የጥል ግድግዳ በሥጋው ያፈረሰ ይህም ከሁለታቸው አንድን ዐዲስ ሰው በራሱ ይፈጥር ዘንድ፣ ሰላምንም ያደርግ ዘንድ ጥልንም በመስቀሉ ገድሎ በእርሱ ሁለታቸውን በአንድ አካል ከእግዚአብሔር ጋር ያስታርቅ ዘንድ ነው — በእርሱ ሥራ ሁላችን በአንድ መንፈስ ወደ አብ መግባት አለንና»፤ ኤፌ. 2፥14-18።

በዐዋጅ የተነገሩት የትእዛዛት ሕጎች ውስጥ ለምሳሌ ያህል፦

የሙተዳደሪያ ሕገጋት፦

የዳኝነትን፣ የአስተዳደር፣ የፍርድ ቤትን፣ የርስትና የካሣን ጉዳይ ወዘተ የሚመለከቱ ናቸው፤ ዘጸ. 21፥12-ም22፥1-25።

ማኅበራዊ ሕጎች፦

የእመጋገብ፣ ዘሌ. ፲፥1-47፣ የንጽሕና፣ ዘሌ. 12፥1-ም 15፣ የጋብቻ፣ ዘሌ. 20፥11-21፣ ዘፀ. 22፥16-17፣ የሥራና የኑሮ ሁኔታ፣ ዘሌ. 25፥1-17 ...ወዘተ የመሰሰሉት ሕገጋት ናቸው።

የመሥዋዕት ሕገጋት፦

የክህነትና የክህናት፣ የመሥዋዕት፣ ለአምልኮተ አግዚአብሔር የተደነገጉ ሥነ ሥርዓቶችና መመሪያዎች ሁሉ ናቸው፤ ዘፀ. 28፥1-ም 30፥38።

የበዓላት አከባበር ሕገጋት፦

የሰንበት ዘፀ.20፥8-፲፩ የፋሲካ፣ ዘፀ. 12፥21-48፣ ዘሌ. 23፥5፣ የበዓለ መከር፣ ዘፀ. 34፥22፣ ዘዳ. 16፥13፣ በዓለ አስተስርዮ፣ ዘሌ. 16፥1-34፣ የዳስ በዓል፣ ዘሌ. 23፥34፣ አከባበርን የሚመለከቱ ሕገጋት ናቸው።

ከዚህ በተጫማሪ «አካለ ጎደሎ፣ ዲቃላ እንዲሁም ሞኣባዊና አሞናዊ ወደ ጉባኤያችሁ አይግባ»፤ ዘዳ.23፥1-4። የሚልና ይህን የመሰሰሉ ሕጎች ነበሩ። ለዚህ ምልከት እንዲሆን በኢየሩሳሌሙ ቤተ መቅደስ ዙሪያ፣ ለመጻተኞች እና ለእንግዶች የሚሆን መሰገሻ ከቤተ መቅደሱ ፈቀቅ ብሎ ተሠርቶ እንደ ነበር ታሪክ ያስረዳል። ኢሳይያስም በትንቢቱ ጃንደረቦችና መጻተኞች የሚሰግዱበት መጠለያ ዘሩባቤል ባሠራው ቤተ መቅደስ ቅጥር ውስጥ እግዚአብሔር እንደሚሰጣቸው ይጠቁማል።

«ወደ እግዚአብሔርም የተጠጋ መጻተኛ፦ በእውነት እግዚአብሔር ከሕዝቡ ይለየኛል አይበል፤ ጃንደረባም፦ እነሆ፣ እኔ ደረቅ ዛፍ ነኝ አይበል። እግዚአብሔር ሰንበቴን ስለሚጠብቁ ደስ

የሚያሰኘኝንም ነገር ስለሚመርጡ፣ ቃል ኪዳኔንም ስለሚይዙ ጃንደረቦች እንዲህ ይላልና፦ በቤቴና በቅጥሬ ውስጥ ከወንዶችና ከሴቶች ልጆች ይልቅ የሚበልጥ መታሰቢያና ስም እሰጣቸዋለሁ፤ የማይጠፋም የዘለዓለም ስም እሰጣቸዋለሁ። ያገለግሉት ዘንድ፣ የእግዚአብሔርንም ስም ይወድዱ ዘንድ፣ ባሪያዎቹም ይሆኑ ዘንድ፣ ወደ እግዚአብሔር የሚጠጉትንም መጻተኞች፣ እንዳያረክሱት ሰንበትን የሚጠብቁትን ቃል ኪዳኔንም የሚይዙትን ሁሉ፣ ወደ ተቀደሰ ተራራዬ አመጣቸዋለሁ፤ በጸሎቴም ቤት ደስ አሰኛቸዋለሁ፤ ቤቴ ለአሕዛብ ሁሉ የሚሆን የጸሎት ቤት ይባላልና...» ይላል፤ ኢሳ.56፥3-8። ይህ ትንቢት ለጊዜው፣ ከባቢሎን ምርኮ በኋላ፣ ከእሰራኤል ጋር ወደ ኢየሩሳሌም ለመጡ አሕዛብ እግዚአብሔር ከሕዝቡ እንደማይለያቸው፣ በተቀደሰው የጸሎት ቤት መታሰቢያ እንደሚሰጣቸው የሚያመለክት ሲሆን፣ ፍጻሜው ግን አሕዛብ ሁሉ በክርስቶስ አምነው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባታቸውን የሚያመለክት ነው።

ሰለዚህ የሐዲስ ኪዳን ምሳሌ በሆነው የብሉይ ኪዳኑ ቤተ መቅደስ ቅጥር ውስጥ አሕዛብ ወይም መጻተኞች የሚሰግዱበት የተለየ ሰፍራ እንደ ነበር እንገነዘባለን። ሲሰግዱ እንዳይገናኙም በመካከላቸው ግድግዳ ነበር፤ ሕዝብና አሕዛብን የሚለይ ነው፤ ይህ ግድግዳ በእግዚአብሔርና በሰው መካከል የነበረውን የኀጢአት መጋረጃ የሚወክል ነው። ሐዋርያው የጥል ግድግዳ ሊያለ በምሳሌነት የሚጠቅሰው ለጊዜው በአይሁድና በአሕዛብ መካከል የሚለየውን ግድግዳ ሲሆን፣ ማሳየት የፈለገው ግን በዐዋጅ የተነገሩትን ትእዛዛት ነው፤ ይህ ግድግዳ እንዲሠራ ያደረጉት ትእዛዛቱ ናቸውና፤ ሕዝብና አሕዛብ አንድ ይሆኑ ዘንድ እነዚህ ትእዛዛት የግድ መወገድ ነበረባቸው።

1.12. **ቀርበው የነበሩት፣ ኤፌ. 2፥17።**

አይሁድ ከአሕዛብ ተለይተው ወደ ቤተ መቅደስ መቅረብ ይችሉ ነበር፤ ግን ቀረቡ እንጂ አልገቡም። በቤተ መቅደሱ ዙሪያ መሰገድ ይችሉ ነበር፤ የእግዚአብሔር ክብር ወዳለበት ወደ ቅድስተ ቅዱሳኑ መግባት ግን አይችሉም። ነገር ግን በክርስቶስ ሥራ ምክንያት ሁለቱም በአንድ መንፈስ ወደ አብ ገቡ። የልዩነት ትእዛዛት በመሻራቸው የጥል ግድግዳው ፈረሰ፤ አይሁድ እና አሕዛብም በክርስቶስ አንድ ሆኑ። የገቡበት ቦታ አንድ ነው፤ የገቡትም በየራሳቸው ሥራ ሳይሆን፣ በክርስቶስ ሥራ ነው፤ ስለዚህ በእነርሱ መካከል ልዩነት የለም። በመንፈስ የሆነው የክርስቶስ ሥራ

www.zeyeneta.com

እንጂ ሕግ አያስገባም። «በአርሱ ሥራ ሁላችን በአንድ መንፈስ ወደ አብ መግባት አለንና» እንዲል፤ ኤፌ. 2፥18።

1.13. ርቀው የነበሩት፣ ኤፌ. 2፥13።

አሕዛብ ደግሞ፣ በዐዋጅ በተነገሩት ትእዛዛት ምክንያት፣ ከአይሁድ ጋር አይቀላቀሉም። ያመኑ ቢሆኑ እንኳ፣ እንደ መጻተኛ ራቅ ብለው ይሰግዱ ነበር፤ ሰማቸውም «መጻተኛ» ነው፤ ይህን የአይሁድና የአሕዛብን መራራቅ ያመጡትን ሕጎች በመሻር፣ ኢየሱስ ሁለቱን አንድ አደረጋቸው፤ «መጥቶም ርቃችሁ ለነበራችሁ ለናንተ ሰላምን፣ ቀርበው ለነበሩትም ሰላምን፣ የምስራች ብሎ ሰበከ» ይላል፤ ኤፌ. 2፥17። እርሱ ሰላማችን ነው። በዐዋጅ የታዘዘው ሕግ ጠብንና መራራቅን አመጣ እንጂ፣ ሰላምን አላመጣም፤ ክርስቶስ ግን በመካከል ገብቶ የሁለቱ ሰላም ሆነ። ስለዚህ ክርስቶስ በመካከል ሆኖ የሕግን ቦታ ከያዘ፣ የልዩነት ሕግ ቦታ የለውምና፣ ዘወር ቢል ይሻለዋል።

እንግዶችና መጻተኞች ላይደላችሁም፤ ከአብርሃም ዘር ያልሆኑ ሌላ ወገኖች በእስራኤል አምላክ አምነው ሲመጡ «እንግዳና መጻተኛ» ይባሉ ነበር፤ በሕጉ መሠረት የእግዚአብሔር ርስት ከሆነው ከእስራኤል ጋር አይቀላቀሉምም ነበር።

ጃንደረቦችን፣ ዲቃላዎችን፣ በሽተኞችን የሚያገልሉ፤ አሕዛብን ማለት ከኢትዮጵያ፣ ከአውሮፓ፣ ከኤዥያ የመጡትን አማኞች እንግዳና መጻተኛ የሚያድርጉ ሕጎች በክርስቶስ ደም ተሽረዋል፤ ስለዚህ አሕዛብ ከሕዝቡ ጋር ባላገሮች ወራሾች ናቸው፤ የእግዚአብሔርም ቤተ ሰብአ ናቸው፤ ሕጉ ባይሻር ግን ባላገርና ወራሽ መሆን አይቻልም ነበር። «ከእንግዲህ ወዲህ ከቅዱሳን ጋር ባላገሮችና የእግዚአብሔር ቤተ ሰቦች ናችሁ እንጂ እንግዶችና መጻተኞች አይደላችሁም»፤ ኤፌ. 2፥19። ዛሬ በእግዚአብሔር መንግሥት እንግዳና መጻተኛ የለም፤ የሚያለያዩ ሕጎች በኢየሱስ ክርስቶስ ተሽረዋል። ሁሉም በእርሱ መካከለኛነት ከእግዚአብሔር ጋር ይታረቃል። ሁሉ በእርሱ ሆኗል፤ የሆነውም ለእርሱ ነው፤ እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ይሁን። አሜን!

ምዕራፍ ሁለት
ትምህርተ ድኂን

2.1. መዳን (ድኂን) ማለት ምን ማለት ነው?

ከዚህ ቀጥለን ከሕግና ከኀጢአት ነጻ የሆንንበትን የእግዚአብሔርን አሠራር፣ እንዲሁም የዳንንበትን ጸጋ እንማራለን።

ጸጋ

"ጸጋው በእምነት አድኗችኋል"፤ ኤፌ. 2፥8።

በልጁ የሚያምን የዘለዓለም ሕይወት አለው፤ በልጁ የማያምን ግን የእግዚአብሔር ቁጣ በእርሱ ላይ ይኖራል እንጂ ሕይወትን አያይም፤ ዮሐ. 3፥36።

መዳን

መዳን የሚለውን ቃል በሦስት ትርጉም ልናየው እንችላለን፡፡

1. **መትረፍ** ማለት ነው። ሊሞት ሲጠበቅ የነበረ በሽተኛ ሳይሞት ቢቀር፣ ተረፈ ይባላል፤ «ዳነ» ለማለት ነው፤ በዓለም ላይ ከሚገኝ ኀጢአት ነጻ መሆን፣ ወይም በክፉ ከመያዝ መዳንን ያመለክታል።
2. **ማጽደቅ** ማለት ነው፡፡ በጠላት ተከቦ፣ ወይም በአደጋ ውስጥ የነበረ ሰው ከዚህ ሁኔታ ሲወጣ፣ «ለመለጠ» ይባላል። ሊገለጥ ካለው የዘላለም ፍርድ ማምለጥን ያመለክታል።
3. **መድደቅ** ማለት ነው የኀጢአት ስርየትን እና የኀጢአት መወገድን የሚያመለክት ሲሆን የሕይወት ለውጥ ማድረግን፣ ዐዲስ ሕይወት ማግኘትን እና በእግዚአብሔር ፊት ብቁ ሆኖ መታየትን የሚያሳይ ነው።

ስለዚህ፣ «መዳን» የሚለው ቃል፣ መትረፍ፣ ማምለጥ እና መጽደቅ የሚል ትርጉም አለው።

በዚህ መሠረት ከላይ ያየነውን ጥቅስ መነሻ በማድረግ የመዳንን ትምህርት እንማራለን።

በዚህ ቃል ውስጥ 1ኛ. የዘለዓለም ሕይወት አለው [ይድናል]
2ኛ. የእግዚአብሔር ቁጣ በእርሱ ላይ ይኖራል
[ይፈረድበታል]የሚሉትን እንመለከታለን።

www.zeyeneta.com

2.2. የዘለዓለም ሕይወት

የዘለዓለም ሕይወት ማለት፣ ምን ማለት እንደ ሆነ ከቅዱሳት መጻሕፍት እንመርምር። ሰማይና በውስጡ ያለው ፍጥረት፣ የሚታየውና የማይታየው ሁሉ እንዲሁም ምድርና በውስጡ ያለው ሁሉ ከመገለጡ በፊት ብቻውን የሚኖር አንድ ሕይወት ነበር፤ ይህ ሕይወት ብቻውን የኖረበት ዘመን ምን ያህል እንደ ሆነ አይታወቅም፤ ነገር ግን፣ «ዘለዓለም» በመባል ይታወቃል። ወደ ኋላ መጀመሪያ የለውም፤ ወደ ፊትም መጨረሻ የለውም፣ ስለዚህ የዘለዓለም ሕይወት ማለት «ሰማይና ምድር ከመገኘቱ በፊት የነበረ፣ ያለና የሚኖር ሕይወት» ማለት ነው፤ ይህ ሕይወት የራሱ የእግዚአብሔር ሕይወት ነው፤ ኤፌ. 4፥18። ሰማይና ምድርን አሁን የምንኖርበትን ሕይወት ወደ መኖር ያመጣ ይህ ሕይወት ነው፤ ነገር ግን ከሰውና ከፍጥረት ሁሉ ተሠውሮ ማንም ሳያየው ይኖር ነበር።

«ይህም ቃል ከዘላለምና ከትውልዶች ጀምሮ ተሰውሮ የነበረ ምሥጢር ነው አሁን ግን ለቅዱሳኑ ተገልጧል» ይላል፤ ቈላ. 1፥26።

2.3. ሕይወት ተገለጠ

ይህ ተሰውሮ የነበረው ሕይወት በሰው ተፈጥሮ ፍጹም ሰው በመሆን ተገለጠ፤ ሕይወት ተገለጠ ማለት ሊታይና ሊዳሰስ በሚያስችል ሁኔታ በሰው መካከል ተገኘ ማለት ነው፤ ይህን እውነት በዮሐንስ መልእክት መረዳት እንችላለን፦

«ስለ ሕይወት ቃል ከመጀመሪያ የነበረውንና የሰማነውን በዓይኖቻችንም ያየነውን የተመለከትነውንም እጆቻችንም የዳሰሱትን እናወራለን፤ ሕይወትም ተገለጠ አይተንማል እንመሰክርማለን፤ ከአብ ዘንድ የነበረውንም ለእኛም የተገለጠውን የዘላለምን ሕይወት እናወራላችኋለን»፤ 1ዮሐ. 1፥1-3።

ይህ ሕይወት ከሁሉም በፊት የነበረው የአብ ቃል፣ በኋላም ከድንግል ማርያም ነፍስና ሥጋን ተዋሕዶ የተገለጠው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

«በመጀመሪያው ቃል ነበረ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ ቃልም እግዚአብሔር ነበረ... ቃልም ሥጋ ሆነ» ይላል ዮሐ. 1፥1፡14። እርሱ በዘለዓለም ውስጥ የነበረና ዓለምን የፈጠረ፣ እንዲሁም የዘለዓለም ሕይወት ነው፤ ይህ ሕይወት ሲነገርና ሲሰበክ የኖረ ነው፤ ዘመኑ ሲፈጸም ግን፣ ለመታየት፣ ለመዳሰስ በቃ፤ እጅግ አስደናቂ ምሥጢር ነው። እግዚአብሔር ሰው ሊዳሰሰው በሚችል ሁኔታ ተገልጧል። ከዘለዓለም

ያሰበውን የርሱን ጸጋም ለሰው በመስጠት፣ ሞትን በመሻር፣ በግልጥ ታይቷል። ሐዋርያው ጳውሎስም ይህን ሲመሰክር፦

«ያዳነን፣ በቅዱስም አጠራር የጠራን እግዚአብሔር ነውና ፤ ይህም ጸጋ ከዘለዓለም ዘመናት በፊት በክርስቶስ ኢየሱስ ተሰጠን፤ አሁን ግን በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ መገለጥ ታይቷል። እርሱ ሞትን ሽሯልና እኔ ሰባኪና ሐዋርያ አሕዛብንም አስተማሪ እንድሆን በተሾምሁበት በወንጌል ሕይወትንና አለመጥፋትን ወደ ብርሃን አውጥቷል» ይላል፤ 2ጢሞ. 1፥9-11።

2.4. ለምን ተገለጠ?

የእግዚአብሔር ቃል ሰው ሆኖ ሊገለጥ የወደደበት ምክንያት ለመታየት ወይም ለመዳሰስ ብሎ ሳይሆን፣ የርሱን ሕይወት ሊያካፍለን በመውደዱ ነው። ሐዋርያት እንዲናገሩ የታዘዙት ይህንን ምሥጢር ነው። ሰው የዘላለም ሕይወትን በማግኘት ከሚጠፋው ዓለም እንዲድን ጥሪ አስተላልፈዋል። እግዚአብሔር ሳይገለጥ፣ ሕይወቱን ሊያካፍለን አይችልምን? የሚል ጥያቄ ቢነሣ መልሱ ይችላል ነው። ነገር ግን የእግዚአብሔርን የዘላለም ሕይወት መካፈል የምንችለው፣ ከእርሱ ጋር ኅብረት ስናደርግ ብቻ ነው። ሰው በኀጢአት የተበከለ በመሆኑ በኢየሱስ ሥጋ በኩል ካልሆነ ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ማድረግ አይችልም፤ ስለዚህ፣ ሥጋችንንና ነፍሳችንን በመልበስ አማኑኤል ሆነ። ትርጉሙ እግዚአብሔር ከኛ ጋር ማለት ነው። እግዚአብሔርን ለመምሰል የሚያስችለን፣ ሕይወት ሁሉ ስጥቶናል፤ «የመለኮቱ ኃይል፣ በገዛ ከብሩና በበጎነቱ የጠራንን በማወቅ፣ ለሕይወትና አግዚአብሔርን ለመምሰል የሚሆነውን ነገር ሁሉ ስለ ሰጠን... ስለ ክቡ ምኞት በዓለም ካለው ጥፋት አምልጣችሁ ከመለኮት ባሕርይ ተካፋዮች በተሰፋ ቃል እንድትሆኑ፣ በእነዚያ ከብርና በጎነት የተከበረና እጅግ ታላቅ የሆነ ተስፋን ሰጠን» የሚለው የጴጥሮስ መልእክት ይህን የሚያረጋግጥ ነው፤ 2ጴጥ. 1፥3-4።

ሐዋርያው ዮሐንስ «የምናወራው የዘላለምን ሕይወት ነው» ብሏል ለምን የዘለዓለምን ሕይወት እንደሚያወራ ሲያስረዳ ደግሞ፦ «እናንተ ደግሞ ከእኛ ጋር ኅብረት እንዲኖራችሁ ያየነውንና የሰማነውን ለእናንተ ደግሞ እናወራላችኋለን፤ ኅብረታችንም ከአባት ጋር፣ ከልጁም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ነው» ብሏል፤ 1ዮሐ. 1፥3።

በዚህ ቃል መሠረት፣ በኢየሱስ ክርስቶስ የዘለዓለም ሕይወት ያላቸው ሁሉ፣ ከሥላሴ ጋር ኅብረት ያላቸው፤ የሥላሴ ኅብረት

www.zeyeneta.com

የሚገኘው የዘለዓለምን ሕይወት በመካፈል ስለ ሆነ፣ ሰው ይህን ሕይወት እንዲያገኝ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው፤ ይህ ሕይወት የሚገኘው በክርስቶስ ነው።

ቅዱስ ጳውሎስ እንዲህ ይላል፤ «እግዚአብሔር በምሕረቱ ባለጠጋ ስለ ሆነ፣ ከወደደን ከትልቅ ፍቅሩ የተነሣ በበደላችን ሙታን እንኳ በሆንን ጊዜ ከክርስቶስ ጋር ሕይወትን ሰጠን»፤ ኤፌ. 2፥5።

አሁን የምንኖርበት ተፈጥሯዊ ሕይወት የሰማይና የምድር ሥርዐት ሞምር አንድ ቀን ይጠፋል። የዘላለም ሕይወት ግን፣ የእግዚአብሔር ሕይወት ስለ ሆነ አይጠፋም፤ ይህን ሕይወት በኢየሱስ ክርስቶስ ያገኙት ሁሉ ከሰማይና ከምድር ጋር ዐብረው አይጠፉም፤ ምክንያቱም ከዘለዓለማዊው ከሥላሴ ጋር ኅብረት አላቸውና ከርሱ ጋር ዐብረው በሕይወት ይኖራሉ።

ሆኖም ወደዚህ ዘለዓለማዊ ኅብረት ለመግባት በኢየሱስ ክርስቶስ ማመን ግዴታ ነው። ይህ የእግዚአብሔር የፍቅር ግብጥ ነው፤ ሆኖም ሰው ግብጥውን ያለመቀበል መብት አለው፤ ነገር ግን የዘላለም ሕይወት አማኑኖ ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ሊኖረው አይችልም።

«በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘለዓለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወዶአልና»፤ ዮሐ. 3፥16።

እግዚአብሔር ሰው እንዲጠፋ አይፈልግም፤ በመሆኑም ሕይወቱን በልጁ በኩል በመስቀል ላይ አከፍሏል፤ ይህን ሕይወት መቀበል የእያንዳንዱ ሰው ፈቃድና ውሳኔ ነው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የጸለየበት ዋና ጉዳይ በእርሱ የሚያምኑ ሁሉ ከሥላሴ ጋር ኅብረት እንዲኖራቸው፣ ለዘለዓለም እንዳይጠፉና ከፉው እንዳይነካቸው ነው። ይህን ከዮሐ. 17፥1-26 እንመልከት፡-

«ቅዱስ አባት ሆይ እነዚህ የሰጠኸኝን እንደኛ አንድ እንዲሆኑ በስምህ ጠብቃቸው ... ሁሉም አንድ ይሆኑ ዘንድ ከቃላቸው የተነሣ በእኔ ስለሚያምኑ ደግሞ እንጂ ስለነዚህ ብቻ አልለምንም፤ አንተ እንደ ላክኸኝ ዓለም ያምን ዘንድ፣ እንተ አባት ሆይ በእኔ እንዳለህ እኔም በአንተ፣ እነርሱ ደግሞ በእኛ አንድ ይሆኑ ዘንድ አለምንለሁ። እኛም አንድ እንደ ሆንን አንድ ይሆኑ ዘንድ፤ እኔም በነርሱ አንተም በእኔ ስትሆን በአንድ ፍጹማን እንዲሆኑ የሰጠኸኝን ክብር እኔ ሰጥቻቸዋለሁ»፤ ዮሐ. 17፥11፡20-23። እግዚአብሔር በእኛ በመኖሩ የማይጠፋ ሕይወት

አለን፤ እኛ በእርሱ ሕይወት እንኖራለን። «የዘላለም ሕይወት» የሚለው ቃል «ሁልጊዜ» የሚል ትርጉም ብቻ ያለው ሳይሆን «ቋሚ መኖሪያ» የሚልም ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ በቈላስይስ 3፥3 ላይ፣ በክርስቶስ ሕይወታችን እንዴት እንደ ተሰወረ ወይም ከጥፋት እንዳመለጠ ሲናገር «ሞታችኋልና፤ ሕይወታችሁም በእግዚአብሔር ከክርስቶስ ጋር ተሰውሯልና» ይላል።

«አንተ አባት ሆይ፣ በእኔ እንዳለህ እኔም ባንተ፣ እነርሱ ደግሞ በእኛ አንድ ይሆኑ ዘንድ» እንዳለ ጌታ የዘላለም ሕይወት ሥላሴ በእኛ፣ እኛ በሥላሴ መገኘት ማለት ነው፤ ይህም የተከናወነው በክርስቶስ ነው።

የአንድነታችን መሠረት ሥላሴ ሲሆን፣ እርሱም የዘላለም ሕይወት ነው፤ እኛ በአንድነት ፍጹማን እንድንሆን ተጠርተናል። ይህም አንድነት የሚከናወነው በክርስቶስ ሥጋ በተሰጠን ክብር ምክንያት ነው፤ እግዚአብሔር ለእኛ ከብርን ባይሰጠን ሥጋችንን ሊዋሐድና ከእኛ ጋር ኅብረት ሊያደርግ አይችልም ነበር።

ዛሬ እኛ በሥላሴ ኅብረት ማለት በቀደሙት አባቶች፣ በነቢያት፣ በሐዋርያት፣ በሰማዕታት፣ በጻድቃን ነፍሳት፣ እንዲሁም በመላእክት ኅብረት ውስጥ እንገኛለን። ይህንንም ከዕብራውያን መልእክት እንመልከት፡-

«ነገር ግን ወደ ጽዮን ተራራና ወደ ሕያው አግዚአብሔር ከተማ ደርሳችኋል፤ ወደ ሰማያዊትም ኢየሩሳሌም፣ በደስታም ወደተሰበሰቡት ወደ አእላፋት መላእክት፣ በሰማያትም ወደ ተጻፉ ወደ በኵራት ማኅበር፣ የሁሉም ዳኛ ወደሚሆን ወደ እግዚአብሔር፣ ፍጹማን ወደ ሆኑት ወደ ጻድቃን መንፈሶች፣ የዐዲስ ኪዳንም መካከለኛ ወደሚሆን ወደ ኢየሱስ፣ ከአቤልም ደም ይልቅ የሚሻለውን ወደሚናገር ወደ መርጨት ደም ደርሳችኋል»፤ ዕብ. 12፥22-24። ከዚህ በላይ የተዘረዘሩት ኅብረቶች በእግዚአብሔር ላይ የተመሠረቱ በመሆናቸው ለዘላለም የማይፈርሱ ኅብረቶች ናቸው፤ እኛም የእግዚአብሔርን ሕይወት በክርስቶስ በመካፈላችን ወደዚህ ኅብረት ለመድረስ ችለናል።

2.5. ስለ ዘላለም ሕይወት የአባቶች ምስክርነት

«ዘዚአነ ሞተ ነሥአ ወእንቲአሁ ሕይወተ ወሀበነ» «የኛን ሞት ወሰዶ የርሱን ሕይወት ሰጠን» [ቅዱስ ኤፍሬም ሶርያዊ]

www.zeyeneta.com

«ወአስተወሐድከ መላእክተ ምስለ ደቂቀ እጓለ እመሕያው፤ ወፀረቀ ማእከሌሆሙ እስመ ብከ ኮነ ዕርቅ ወሰላም» ትርጉም «መላእክትንና የሰው ልጆችን አንድ አደረግህ፤ በመካከላቸውም አስታረቅህ፣ ሰላምና ዕርቅ ባንተ ሆኗልና።»

«ወሙታንሂ ሐይዉ ሶበ አአመሩከ፤ እስመ ሕያው ለበሰከ አልባሰ ሞት ወወረድከ ኀበ ሙታን። ወሶበ ነፍሐት ነፋሰ መዐዛ መንፈስከ ላዕሌሆሙ ሐይዉ» ትርጉም «ሙታን ባወቁህ ጊዜ ሕያዋን ሆኑ፤ አንተ ሕያው የሆንህ የሞትን ልብስ ለብሰሃልና። ወደ ሙታንም ወረድህ፤ ነፍስህ የመንፈስህን መዐዛ በሙታን ላይ እፍ ባለችባቸው ጊዜ ሕያዋን ሆኑ» ስምዖን ዐምዳዊ። እንግዲህ የዘላለም ሕይወት ማለት በጌታችን በኢየሱስ ከርስቶስ በኩል ከሥላሴ ያገኘነው ሕይወት ማለት እንደ ሆነ እንገነዘባለን።

2.6. የእግዚአብሔር ቀኣጣ

«የእግዚአብሔር ቀኣጣ በርሱ ላይ ይኖራል እንጂ ሕይወትን አያይም»። እግዚአብሔር ቅዱስና እውነተኛ በመሆኑ እውነትና ቅድስና ያለበት ሥራ ደስ የሚያሰኘውን ያህል ከፉ ነገር፣ ርኩሰትና ሐሰት የሆነ ነገር ደግሞ እጅግ ያስቈጣዋል። እርሱ ምንጊዜም ትክክል ስለ ሆነ፣ የሐሰትን ሥራ ሊወድና በዚያ ደስ ሊለው አይችልም። ባሕርዩ ብቻ አይደለም፤ ጠባዩ ከሐሰት ጋር የሚስማማ አይደለም። ሰው እግዚአብሔርን ለማምለክ ከመወሰኑ በፊት፣ የእግዚአብሔርን ጠባይ ማወቅ አለበት፤ እግዚአብሔር ምክንያት እየፈለገ ሰውን ለመቅጣት የሚያሰብ ሳይሆን ጠባዩ ቅዱስና እውነት ስለ ሆነ ኀጢአትን እጅግ የሚጸየፍ አምላክ ነው። ስለዚህ ከእውነተኛነቱ የተነሣ ይቈጣል።

የሰው ዘር እግዚአብሔር የተቈጣው ዘር ነው። ይህንንም ከመጀመሪያው የሰው ታሪክ ጠባይና አስተሳሰብ ተነሥተን የቀኣጣውን ምክንያት ለመረዳት እንሞክራለን።

«እንደ ሌሎችም ደግሞ ከፍጥረታችን የቀኣጣ ልጆች ነበርን» ይላል፤ ኤፌ. 2፥3።

2.7. ፍጥረታችን

ፍጥረታችን የተባለው አዳም ነው፤ የመጀመሪያው ዘር እርሱ ነበርና። ኀጢአት ወደዚህ የመጀመሪያው ዘር በመግባቱ እግዚአብሔር ተቈጣው። በዚህ ምክንያት ከአዳም የተወለደ ሁሉ፣ ተፈጥሮዉን እንደ

ወረሰ ሁሉ ኀጢአቱንና ፍርዱንም ወርሷል። አዳም የደረሰበት መጠከል፣ የጠባይ መለወጥ፣ በኀጢአት ኃይል ቍጥጥር ሥር መዋል፣ ድካምና ውድቀት የመሳሰሉት ጠባያት ሁሉ ለዘሩ ተላለፈዋል።

«ስለዚህ ምክንያት ኀጢአት በአንድ ሰው ወደ ዓለም ገባ በኀጢአትም ሞት፤ እንደዚሁም ሁሉ ኀጢአትን ስለ አደረጉ ሞት ለሰው ሁሉ ደረሰ» ይላል፤ ሮሜ 5፥15።

2.8. የኀጢአት አገባብ

ኀጢአት ወደ ፍጥረታችን እንዴት እንደ ገባ ከማየታችን በፊት፣ ሰው[ፍጥረታችን] ከእግዚአብሔር ጋር የነበረውን ግንኙነት እንመልከት ፤ «እግዚአብሔር አምላክም ሰውን ወሰዶ ያበጃት ዘንድ ይጠብቃትም ዘንድ በኤድን ገነት አኖረው። እግዚአብሔር አምላክም ሰውን እንዲህ ብሎ አዘዘው፤ ከገነት ዛፍ ሁሉ ትበላለህ፤ ነገር ግን መልካምንና ክፉን ከሚያስታውቀው ዛፍ አትብላ፤ ከእርሱ በበላህ ቀን ሞትን ትሞታለህ»፤ ዘፍ. 2፥15-16።

በዚህ ቃል ውስጥ በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ያለውን ቃል ኪዳን እናስተውላለን፤ ሆሴ. 6፥7።

ቃል ኪዳኑ ዘፍ. 2፥28-30 ያለው ነው። አዳም የፍጥረት ግዠ ሲሆን፣ እግዚአብሔር ደግሞ የአዳም ግዠ ነበር። እግዚአብሔር ይህን ዓለም ፈጥሮ ዝም ብሎ አልተወውም። ኀላፊነት ስለሚሰማው ግዠና የአገዛዝን ሥርዐት መሥርቷል። በአዳምና በእግዚአብሔር መካከል ያለው ግንኙነት በዚህ በግዠነትና በተግዠነት መካከል ያለው ቃል ኪዳን ነው።

ዛፉ በሁለቱ መካከል ላለው ቃል ኪዳን ምልክት ነው። አዳምና ሄዋን በገነት ውስጥ ሲኖሩ ማንኛውንም ዛፍ መብላት ይችላሉ። አንዱን ዛፍ ሲያዩ ግን የእግዚአብሔርን ክብር፣ ግርነቱን ያያሉ በዚህ ጊዜ አምልኮ ፣ ምሥጋና፣ ስግደት፣ ያቀርባሉ። ዛፉን ሲበሉ ግን የእግዚአብሔርን ክብር ማቃለላቸው ነበርና እግዚአብሔርን ለማክበር ፈቃደኛ አልነበሩም።

2.9. ኀጢአት ምንድን ነው?

ኀጢአት ማለት የሰውን ልብና ሕሊና የሚበክል ሐሳብ ማለት ነው። ከምናየውና ከምንሰማው የተነሣ፣ ሐሳብ ወደ አእምሯችን ይመጣል በዚህ ጊዜ መንፈሳችንን ተቈጣጥሮ በተግባር በሕይወታችን ይገለጣል። ነገር ግን አእምሯችን የመጣውን ሐሳብ ከፉ ወይም መልካም መሆኑን የመመርመር ችሎታ አለው። ከፉ ከሆነ «ከክፉዉ የመጣ ነው፤ መልካም ከሆነ ከእግዚአብሔር ነው» ማለት የሚችል አእምሮ እግዚአብሔር

www.zeyeneta.com

ሰጥቶናል። ልባችንን ከክፉ መጠበቅ ከቻልን ኀጢአትን ልናደርግ አንችልም፤ እግዚአብሔር ግን የምንናገረው እንኳ እውነት ከሆነ ከእግዚአብሔር፤ ከፉ ከሆነ ከሰይጣን የወጣ እንደሚሆን አስተምሮናል፦ "ነገር ግን ቃላችሁ አዎን አዎን ወይም አይደለም አይደለም ይሁን፤ ከነዚህ የወጣ ግን ከክፉው ነው" ብሏል፤ ማቴ. 5፥37። ስለዚህ ኀጢአት ልባችንን የሚበክል ክፉ ሐሳብ ማለት ነው።

ልባችን በኀጢአት ከተበከለ ኀጢአተኛ ጠባይ ይኖረናል የምናስበውና የምንሠራውም ክፉ ይሆናል፤ መጽሐፍ «አጥብቀህ ልብህን ጠብቅ፤ የሕይወት መውጫ ከርሱ ነውና» ያለው ኀጢአት ልብን ስለሚበክል ነው፤ ምሳ 4፥23። በዚህም ምክንያት ከእግዚአብሔር እንለያለን፤ ከእግዚአብሔር ከተለየን ደግሞ የዘለዓለም ሕይወት ስለማይኖረን የሞትን ነን ማለት ነው። ይህ ሁሉ ችግር የመጣው ግን ኀጢአት በአንድ ሰው ወደ ዓለም ስለ ገባ ነው።

2.10. ኀጢአት እንዴት ገባ?

ኀጢአት በመጀመሪያ የገባው ወደ ሄዋን ልብ ነው፤ ይሆን የኀጢአት ሐሳብ ወደ ሄዋን እእምሮ ያመጣውም በእባብ ተሰውሮ የመጣው ሰይጣን ነው። ሄዋንም የእባቡን ሐሳብ ለአዳም አካፈለችው፤ በዚህ ጊዜ አዳም የሴቲቱን ሐሳብ ተቀበለ። እግዚአብሔር አዳምን «የሚስትህን ቃል ሰምተሃልና» በማለት የገሠጸው በሄዋን የኀጢአት ሐሳብ መቀጣጣቱን ለመግለጥ ነው፤ ስለዚህ ኀጢአት ከሔዋን ቀጥሎ የገባው ወደ አዳም ነው፤ ዘፍ. 3፥17 I ዘጤሞ. 2፥14።

«አባብም ለሴቲቱ አላት፤ ሞትን አትሞቱም ከእርሷ በበላችሁ ቀን ዓይኖቻችሁ እንዲከፈቱ እንደ እግዚአብሔርም መልካምንና ክፉን የምታውቁ እንድትሆኑ እግዚአብሔር ስለሚያውቅ ነው አንጂ»፤ ዘፍ. 3፥4-5 * በዚህ ቃል ውስጥ

- «ሐሰት፣
- ጥርጣሬ፣
- ከሕደት[እግዚአብሔርን አለማመን]፣
- ትዕቢት፣
- ምኞት፣» ...ወዘተ የመነሰሱት የኀጢአት ሐሳቦች ወደ ሔዋን ገቡ። ሔዋን ሐሰትን በማመኗ ዛፉን ስትመለከተው፤ የእግዚአብሔርን ክብር ማየት አልቻለችም። በዚህ ፈንታ ሥሥትና መጐምጀት አእምሮዋን ተቈጣጠራት። ከዛፉም በላች፤ ለባሏም አበላችው።

በዚህ ጊዜ የእግዚአብሔር ሐሳብ ሳይሆን፤ የሰይጣን ሐሳብ አእምሮቸውን ስለ ገዛው፤ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ የእግዚአብሔር ክብር ተወሰደባቸው። ሰው ኀጢአት ሲሠራ የመጀመሪያው ውጤት የእግዚአብሔር ክብር ከሕይወቱ መጓደል ነው። «ሁሉም ኀጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ጐድሏቸዋል» ተብሎ ተጽፏል ሮሜ 3፥23። ሰው የእግዚአብሔር ክብር ሲጐድለው ባዶነት ይሰማዋል፤ ባዶነቱም ሰላም ስለማይሰጠው ባዶነቱን ለመሙላት ሲል ሌላ ብዙ ኀጢአት ይሠራል፤ ኀጢአት ዕረፍት አይሰጥም፤ ሌብነት፣ ሥሥት፣ ፍርሀት፣ ጭንቀት፣ ርኳታን ማጣት፣ ዝሙት የመሳሰሉት ችግሮች ሰላምን ከማጣትና አረፍትን ካለማግኘት የሚመጡ ናቸው።

አዳምና ሔዋን የእግዚአብሔር ክብር ሲጐድላቸው ወዲያው ባዶነት፣ ራቁትነት፣ ፍርሀት፣ ጭንቀት፣ ተሰፋ መቁረጥ ተሰማቸው። ከዚህ መጥፎ ስሜት የተነሣ ዛፎችን በመጠጋት፣ ቅጠሎችን በማገልደም ራሳቸውን ከጭንቀት ለመከላከል ሞከሩ፤ ነገር ግን ችግሩ የውስጥ የልብ መበከልና የእግዚአብሔርን ጸጋ ማጣት ስለ ሆነ ነጻነት አልተሰማቸውም። ቅጠሎች በፀሓይ ስለሚደርቁ አስተማማኝ ኑሮን አይመሠርቱም። እግዚአብሔር ግን ከቅጠል የተሻለ ቁርበት በማልበስ ትንሽ ዕረፍት ሰጣቸው፤ ይህም ቢሆን ድሮ የነበራቸውን ጸጋ ስለማይመልስና ኀጢአትን ስለማያስወግድ በቂ ነጻነትን አይሰጥም። ነጻነትን ማጣት የኀጢአት ውጤት ነው። ቁርበቱ የሥጋን ኀፍረት ይሸፍናል እንጂ፤ የሕሊናን ኀፍረት አይከድንም፤ ቁርበቱ አዳምና ሔዋን እንዳይተፋፈሩ ያደርጋል እንጂ፤ እግዚአብሔርና አዳም እንዳይተፋፈሩ አያደርግም፤ ቁርበቱ የውስጥን ገመና ሊሸፍን ለሚችለው ለኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ ነበር። እግዚአብሔር ቁርበቱን ቢያለብሳቸውም፣ ቀጣጣውን ግን አላበረደውም።

2.11. <u>እግዚአብሔር ተቈጣ</u>

አዳም ቃል ኪዳኑን በማፍረሱ በእርሱና በዘሩ ላይ እንዲሁም አዳም በሚገዛው ፍጥረት ላይ እግዚአብሔር ተቈጣ። አርሱንም ከገነት አስወጣው፤ እግዚአብሔር አዳምን ከገነት ያስወጣው፤ ስለ ተቈጣ ነው። አዳም ከገነት ከወጣ በኋላ ልጆች ቢወልድም ከአዳም ተለይተው ወደ ገነት መግባት ግን አይችሉም ነበር። ምክንያቱም የቀጣ ልጆች ስለ ነበሩ ነው።

አዳም ልጆቹን የወለዳቸው ከሞተ በኋላ ማለት ከእግዚአብሔር ከተለየ በኋላ ስለ ሆነ ልጆቹም ሞተው የተወለዱ ናቸው፤ «በበደላችሁና በኀጢአታችሁ ሙታን ነበራችሁ» ይላል፤ ኤፌ. 2፥1። ፍጥረቱን መርሰው

www.zeyeneta.com

እንደ ተወለዱ ሁሉ ጠባቹን፣ ጎጢአቱን አለምሮዉን፣ አርግማኑን፣ አስተሳሰቡንም በመውረስ ነው የተወለዱት። ስለዚህ እኛም ከፍጥረታችን የቱጣ ልጆች ነበርን፤ ኤፌ. 2፥3።

2.12. <u>የቅጣው ቃል</u>

በሦስቱም ግለት በአባቡ፣ በሴቲቱና በወንዱ ድርጊት ምክንያት የፍርድ ቃል ተነግሯል።

ለምሳሌ፤ «በእንተና በሴቲቱ በዘርህና በዘርዋ መካከል ጠላትን አደርጋለሁ አርሱ ራስህን ይቀጠቅጣል፤ አንተም ሰኩናዉን ትቀጠቅጣለህ»

ሰኩናን መቀጥቀጥ የፍርድ ቃል ነው። ሰይጣን በኢየሱስ ከርስቶስና በተከታዮቹ ላይ የሚያመጣውን መከራ ያመለክታል። ኢየሱስ ከርስቶስ ይህን በአዳም ላይ የተላለፈውን የፍርድ ቃል አራሱ በመሸከም መከራ ተቀብሏል፤ ተከታዮቹም ይህ መከራ እንደሚገጥማቸው አስቀድሞ አስተምሯል።

«አርሱ ራስህን ይቀጠቅጣል» የሚለው ቃል ደግሞ ኢየሱስ ከርስቶስ ከመከራው በኋላ በመስቀሉ ጎይል በሰይጣን ላይ የሚቀዳጀውን ድል የሚያመለክት ነው። በሴቲቱ ዘር በኢየሱስ ከርስቶስና በሰይጣን መካከል ትልቅ ጠላትነት አለ። ጠላትነቱ በከርስቶስ ልጆችና በሰይጣን የግብር ልጆች መካከል ዛሬም የሚቀጥል ነው። በሰይጣን ልጆችና በከርስቶስ ልጆች መካከል ፈጽሞ ዕርቅና ሰላም ሊኖር አይችልም፤ ሆኖም ግን አሸናፊዎቹ መስቀሉን ተሸክመው በኢየሱስ ሰም የሚሞቱ ልጆች ብቻ ናቸው። ሰይጣን አራሱ የሚቀጠቀጠው በኢየሱስ ከርስቶስ መስቀል [ሞትና ትንሣኤ] ነው።

«የሴቲቱን ቃል ሰምተሃልና ምድር ካንተ የተነሣ የተረገመች ትሁን»፤ ዘፍ. 3፥15 ፡17። የሚሉትና ሌሎችም የርግማን ቃላት ምድር የሰላምና የደስታ ስፍራ እንዳትሆን አድርጓታል፤ የተለያዩ ተፈጥሯዊ ጥፋቶችና ሰው ሠራሽ ውድቀቶች በዚህ ርግማን የመጡ ናቸው። ወደ ፊት በከርስቶስ የዳኑት ሕይወት ምድር ላይ ከተጠናቀቀ በኋላ፤ ዐዲስ ሰማይና ዐዲስ ምድር እንዲሁም ዐዲስ ሥርዐት ይተካል። ያቺ ዐዲስ ምድርና ዐዲስ ሰማይ ጽድቅና ሰላም ያለባት ከርግማን ነጻ የሆነች የዘላለምን ሕይወት የተካፈሉ የክርስቲያኖች መኖሪያ ናት።

«ሰማያት ተቃጥለው ይቀልጣሉ፤ የሰማይም ፍጥረት በትልቅ ትኩሳት ይፈታል፤ ነገር ግን ጽድቅ የሚኖርባትን ዐዲስ ሰማይና ዐዲስ ምድር እንደ ተስፋ ቃሉ እንጠብቃለን» ይላል፤ 2ጴጥ. 3፥13።

2.13. <u>ኀጢአት በእግዚአብሔር ፊት እንዴት ይታያል?</u>

ኀጢአት በእግዚአብሔር ፊት ሲታይ የእግዚአብሔርን ክብር እና ቅድስና የሚነካ ወንጀል ነው። ኀጢአት የሚባለው ደግሞ ድርጊት ብቻ አይደለም ጠባይ ወይም ዐመል ነው። የልባችን ሁኔታ፣ አስተሳሰባችን፣ ዝንባሌአችን፣ ዐቋማችን በእግዚአብሔር ፊት ይታያል። እግዚአብሔር የሚመለከተው የልብን ሁኔታ ነውና ውስጣችንን ይመረምራል፤ የኀጢአት ዝንባሌ ያለው ልብ ጽድቅን ሊሠራ ስለማይችል ርኩሰት ሁሉ ከዚያ ይወጣል። «ከኀጢአተኞች ኀጢአት ይወጣል» ተብሎ ተጽፏል፤ ነሳሙ. 24፥13።

2.14. <u>የሰው ልብ በእግዚአብሔር ፊት ምን ይመሰላል?</u>

ሰው የሰይጣንን ሐሳብና ፈቃድ ካደረገ በኋላ ሐሳቡ [ልቡ]ተበላሽቷል። እግዚአብሔር ሲመለከተውም ይህን ይመሰላል፤ «እግዚአብሔርም የሰው ክፋት በምድር ላይ እንደ በዛ የልቡ ሐሳብ ምኞትም ሁልጊዜ ፈጽሞ ክፉ እንደ ሆነ አየ»፤ ዘፍ. 6፥5።

- የሰው ክፋት
- የልቡ ሐሳብ ምኞትም
- ሁልጊዜ
- ፈጽሞ
- ክፉ እንደ ሆነ አየ፤ የሚሉትን ቃላት በጸጥታ ስናስተውል ኀጢአት የልብ ሁኔታን፣ የልብን ዐቋምና ሐሳብ የሚያመለክት ነው። ኀጢአት የሚባለው የሰው ክፋት ነው፤ እንድን ሰው የኀጢአት ወይም የጽድቅ ዐቋም ያለው መሆኑ የሚታወቀው ሁልጊዜ ከሚመኘው፣ ከሚያስበውና ከሚያደርገው በማየት ነው። እግዚአብሔር የሚመለከተው ዐቋምን፣ ጠባይንና ዐመልን እንጂ በስሕተት የተደረገን ድርጊት ብቻ አይደለም።

«ምድርም በእግዚአብሔር ፊት ተበላሸች ምድርም ግፍን ተሞላች። እግዚአብሔርም ምድርን አየ። እነሆም ተበላሸች፤ ሥጋን የለበሰ ሁሉ በምድር ላይ መንገዱን አበላሽቶ ነበርና» ይላል፤ ዘፍ. 6፥11። በዚህ ቃል ውስጥ ደግሞ

- «በእግዚአብሔር ፊት
- ተበላሸች፤
- ግፍን ተሞላች፤
- ሥጋን የለበሰ ሁሉ

www.zeyeneta.com

- መንገዱን አበላሽቶ ነበር፤» የሚሉትን ቃላት ስናስተውል ደግሞ ኀጢአት፣ መንገድ ወይም የእኛንር ሁኔታ፣ የተበላሸ ሥርዐት፣ ግፍ፣ ሥጋዊነት መሆኑን እንገነዘባለን። ብልሽት ሁልጊዜ ለሰው አይታይም፣ ሥጋን የለበሰ ሁሉ ስለ ተበላሸ እንኳንስ የሌላውን የራሱንም ብልሽት ማየት አይችልም፤ አንዱ የሌላውን ብልሽት እየተመለከተ ለመፍረድ ቢሞክርም በእግዚአብሔር ፊት ግን ሥጋን የለበሰ ሁሉ የተበላሸ ነው። ስለዚህ ሰው በእግዚአብሔር ፊት ታይቶ ይዳኛል እንጂ ሰው ሰውን መዳኘት አይችልም።

«የሰው ልብ ከሁሉ ይልቅ ተንኰለኛ እጅግም ክፉ ነው ማንስ ያውቀዋል? እኔ እግዚአብሔር ለሰው ሁሉ እንደ መንገዱ፣ እንደ ሥራው ፍሬ እሰጥ ዘንድ ልብን እመረምራለሁ ኵላሊትንም እፈትናለሁ»፤ ኤር. 17፥9-10። በዚህ ቃል ውስጥ

- «የሰው ልብ
- ከሁሉ ይልቅ ተንኰለኛ
- እጅግም ክፉ ነው
- ማንስ ያውቀዋል?
- እንደ ሥራው ፍሬ እሰጥ ዘንድ
- ለሰው ሁሉ እንደ መንገዱ
- ልብን እመረምራለሁ» የሚሉትን ቃላት ስናስተውል ፣ የሰው ልብ በእግዚአብሔር እይታ መሠረት የሚለካ ነው፤ ከሰው እይታ ውጭ የሆነ የጠለቀ ቢሆንም፣ ከእግዚአብሔር ዐይን ግን የማይሰወር ነው።

«እኛን በሚቈጣጠር በእርሱ ዐይኖች ፊት ሁሉ ነገር የተራቈተና የተገለጠ ነው እንጂ፣ በእርሱ ፊት የተሰወረ ፍጥረት የለም» ይላል፤ ዕብ. 4፥13። ልብ በእግዚአብሔር እይታ እጅግ ተንኰለኛ፣ ፈጽሞ ክፉ መሆኑ የታወቀ ነው፤ በውስጡም ሰውን በሚያረክስ ነገር የተሞላ ነው። አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ በልብ ውስጥ ያሉትን ነገሮች እንዲህ ዘርዝሯቸዋል።

«ከውስጥ ከሰው ልብ የሚወጣ ክፉ ሐሳብ፣ ዝሙት፣ መሰሪቅ፣ መግደል፣ ምንዝርና፣ መጐምጀት፣ ክፋት፣ ተንኰል፣ መዳራት፣ ምቀኝነት፣ ስድብ፣ ትዕቢት፣ ሰንፍና ናቸው። ይህ ክፉው ሁሉ ከውስጥ ይወጣል፣ ሰውንም ያረክሰዋል»፤ ማር. 7፥20-23። እነዚህ ነገሮች ከውስጥ ሲወጡ ቤተ ሰብን፣ አካባቢን፣ መንደርን፣ ሀገርን ይበክላሉ፣ ግለሰብን፣ ባለሥልጣንን፣ ሽማግሌንም ያረክሳሉ።

በዚህ የኀጢአተኛነት ጠባይ ምክንያት የእግዚአብሔር ቍጣ በዐመፀኛው የሰው ዘር ላይ ተገልጧል፤ ዘፍ 7፥1-14፤ ዛሬም በኢየሱስ ክርስቶስ ባለመኑና ከኀጢአታቸው ነጻ ባልወጡ ሰዎች ላይ የእግዚአብሔር ቍጣ ያለባቸው መሆኑ የታወቀ ነው።

«በልጁ የማያምን ግን የእግዚአብሔር ቍጣ በእርሱ ላይ ይኖራል እንጂ ሕይወትን አያይም» ተብሎ ተጽፏል፤ ዮሐ. 3፥36። ይህ ቍጣ ከጥንት ጀምሮ በሰው ዘር ላይ የነበረና ዛሬም ባለመኑት ላይ ያለ ሲሆን ክርስቶስ ዳግም ሲገለጥ ወደ ፊት ይታያል።

«እውነትን በዐመፃ በሚከለክሉ ሰዎች በኀጢአተኝነታቸውና በዐመፃቸው ሁሉ ላይ የእግዚአብሔር ቍጣ ከሰማይ ይገለጣልና»፤ ሮሜ 1፥18፤ የሐዋ. 10፥42-43። ማንኛውም ሰው የእግዚአብሔር ቍጣ በርሱ ላይ ከመገለጡ በፊት ዛሬውኑ ንስሓ ገብቶ የኀጢአት ስርየትን ማግኘት አለበት።

2.15. <u>የሰው ጽድቅ በእግዚአብሔር ፊት ሲታይ</u>

ጽድቅ ማለት በእግዚአብሔር ፊት ተቀባይነት ማግኘት ወይም እግዚአብሔር ደስ የሚሰኝበት ትክክል የሆነ ኑሮ ማለት ሲሆን፣ ጻድቅ ማለት ደግሞ በእግዚአብሔር ሕግ ፊት ምንም ነውር የሌለበት ሰው፣ አድርግ የተባለውንም ጠንቅቆ የፈጸመ ማለት ነው።

ኀጢአት የሕይወት ዐቋም እንደ ሆነ ሁሉ ጽድቅም እንዲሁ የሕይወት ዐቋም ነው። ጽድቅም በእግዚአብሔር ዐይን ብቻ የሚመዘን፣ ከሰው እይታና አመለካከት ውጭ የሆነ የሕይወት ምስጢር ነው። ፡

ሰዎች ምንም እንኳ ትክክለኛውን ሥራ ቢሠሩም፣ ልባቸው ክፉ በመሆኑ ጽድቃቸው እንደ መርገም ጨርቅ ይቈጠራል፤ ኢሳ. 64፥6። ስለዚህ፣ በእግዚአብሔር ፊት ነውር የሌለበት ጻድቅ አልተገኘም፤ ይህ ማለት ፍጹም የሆነ በእግዚአብሔር የጽድቅ መስፈርት ልክ የሚመዘንና እግዚአብሔር ደስ የሚሰኝበት ሰው የለም ማለት ነው እንጂ፣ መልካም የሠራ ሰው የለም ማለት ግን አይደለም። የሚከተሉትን ጥቅሶች እናስተውል፦

«ጻድቅ የለም፤ አንድስ እንኳ አስተዋይም የለም፤ እግዚአብሔርን የሚፈልግ የለም፤ ሁሉ ተሳስተዋል፤ በአንድነትም የማይጠቅሙ ሆነዋል፤ ቸርነት የሚያደርግ የለም፤ አንድ ስንኳ የለም»፤ ሮሜ 3፥ ፲፩-12።
አንድ ስንኳ የለም፣

www.zeyeneta.com

- ሁሉ ተሳስተዋል፤ የሚሉት ቃላት የሰው ሁለንተና በኀጢአት የተበከለ ከመሆኑ የተነሣ፣ ወደ ጽድቅ ያዘነበለ አለመሆኑን፣ መልካም ቢያደርግም እግዚአብሔርን በሚያረካ መልኩ ሊያደርግ አለመቻሉን የሚያመለክቱ ናቸው።

«ንጹሕ ይሆን ዘንድ ሰው ምንድር ነው? ጻድቅስ ይሆን ዘንድ ከሴት የተወለደ ምንድር ነው? እነሆ፤ በቅዱሳኑስ እንኳ አይታመንም፤ ሰማያትም በፊቱ ንጹሓን አይደሉም፤ ይልቁንስ አስጸያፊና የረከሰ፣ ኀጢአትንም እንደ ውሃ የሚጠጣ ሰው ምንኛ ያንስ»፤ ኢዮ. 15፥14-16።

ሰው [ከሴት የተወለደ] በሥራው ጻድቅ ይሆን ዘንድ አይችልም፤ ምክንያቱም ሥራው ትክክል ቢሆንም እንኳ፣ ያለ ቅድስና የተደረገ በመሆኑ ዋናውን የእግዚአብሔርን ባሕርይ ቅድስናን ማእከል ያላደረገ ነው። «እግዚአብሔር ዐቋማዊ ጠባያችንን እንጂ አደራረጋችንን አይመለከትም» ብለናል።

«ንጹሕ ይሆን ዘንድ ሰው ምንድን ነው»? እንደ ተባለ ምንም ነገር ለእግዚአብሔር ከመሥራታችን በፊት፣ በእግዚአብሔር ፊት ንጹሕ ሆነን መገኘት አለብን። በብሉይ ኪዳን የእምልኮ ሥርዐት ዘመን አንድ መሥዋዕት በእግዚአብሔር ፊት ቀርቦ ከመቃጠሉ በፊት ንጽሕናው መመርመር እንዳለበት ሙሴ ታዝዟል፤ ዘሌ. 1፥3። ይህም ምንም ያህል ታላላቅ ወይፈንና በግ ቢቃጠል ንጹሕ ካልሆነ በእግዚአብሔር ፊት ተቀባይነት የለውም። እግዚአብሔር የቅድስናን ዐቋም የሚመለከት አምላክ እንጂ ብዙ ማድረግንና ሥርዐት ማሳመርን አይመለከትም። በዚህ የእግዚአብሔር ቅዱስ ባሕርይ መሠረት ሰው ብዙ ቅድስና የጐደለው ነው። እግዚአብሔር ብዙ ቅዱሳን ቢኖሩትም፣ በእነርሱም የማይታመን መሆኑን ተናግሯል። «በቅዱሳኑስ እንኳ አይታመንም» እንደ ተባለ።

«ልዩነት የለምና ሁሉ ኀጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ጐድሏቸዋል»፤ ሮሜ 3፥23።

በእግዚአብሔር የጽድቅ ሚዛን መሠረት፣ ቤሕዝብና በአሕዛብ በጠቅላላው በሰው ዘር ውስጥ ልዩነት የለም። ልዩነቱ የሚታየው በሰው የጽድቅ መስፈርት ነው። በሰው እይታ አንዱ ሰው ከሌላው የተሻለ መሆኑ ግልጥ ነው፤ በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ምንም ልዩነት ሳይኖር፣ ሁሉም ክብር የጐደለው ነው። ሰው «ጽድቅንና ኀጢአትን» በማመዛዘን ይበይናል። እግዚአብሔር ግን «ጽድቅን» ብቻ ይመዝናል እንጂ ኀጢአትና ጽድቅን በጋራ አይመዝንም፤ ይህን አባባል ግልጽ ለማድረግ «ኀጢአት

የሠራ መልካም በመሥራት ማካካስ አለበት» አይልም። ኀጢአት «ኀጢአት» ስለ ሆነ መቀጣት አለበት፤ ኀጢአተኛው መሞት አለበት፤ የኀጢአት ደመወዝ ሞት እንጂ መልካም መሥራት አይደለም። ጽድቅን ሲሠራ የኖረ ሰው አንድ ቀን ኀጢአት ቢሠራ በቀደመው ጽድቁ ከሞት ሊያመልጥ አይችልም። ይህም የሆነው በእግዚአብሔር ፊት ኀጢአት በኀጢአትነቱ ብቻ ስለሚታይ ነው። ጽድቅም በጽድቅነቱ ብቻ ይታያል እንጂ ከኀጢአት ጋር አይመዘንም።

«ጻድቁ ግን ከጽድቁ ቢመለስ፣ ኀጢአትንም ቢሠራ፣ ኀጢአተኛውም እንደሚያደርገው ርኩሰትን ሁሉ ቢያደርግ በሕይወት ይኖራልን? የሠራት ጽድቅ ሁሉ አትታሰብለትም ባደረገው ዐመፅና በሠራት ኀጢአት በዚያች ይሞታል» ይላል፤ ሕዝ. 18፥24።

ጻድቃን ኀጢአት እንዲሠሩ አልተፈቀደላቸውም፤ እግዚአብሔር ንጹሕ ዳኛ ስለ ሆነ፣ የጻድቃንን ወንጀል ሳይቀጣ ሊያልፍ አይችልም፤ «አንርሱ ጻድቃን ስለ ሆኑ ኀጢአት ቢሠሩም ምንም አይደለም» የሚል አምላክ አይደለም።

በዚህ የእግዚአብሔር ትክክለኛ ፍርድ ምክንያት ሰው ሁሉ ኀጢአተኛ ስለ ሆነ በራሱ ሊጸድቅ የማይችል ከብር የጐደለው ሆኖ ተገኝቷል።

2.16. ታዲያ ሰው እንዴት ሊድን ይችላል?

ሰው ሊድን የሚችለው ነውር ባለተገኘበት፣ ፍጹምና ጻድቅ በሆነው በኢየሱስ ክርስቶስና በማዳን ሥራው ብቻ ነው። «በእርሱ ሥራ ሁላችን በአንድ መንፈስ ወደ አብ መግባት አለንና»፤ ኤፌ. 2፥18። ስለሴቲቱ ዘር ለማጥናት ለአብርሃምና ለዘሩ የተነገረውን የተስፋ ቃል ከዚህ ቀጥለን እንመርምር፡-

2.17. ለአብርሃምና ለዘሩ የተነገረው የተስፋ ቃል

ከሴት የሚወለደውና አባቡን የሚቀጠቅጠው ዘር በአብርሃም በኩል እንደሚመጣ፣ አስቀድሞ የምሥራች ሆኖ ተነግሮ ነበር። የምሥራቹ ቃል «የምድር አሕዛብ ሁሉ በዘርህ ይባረካሉ»፤ (ዘፍ. 12፥3፤22፥18) የሚለው ቃል ሲሆን ሐዋርያው ጳውሎስ ደግሞ «ለአብርሃምና ለዘሩም የተስፋው ቃል ተነገረ» በማለት ያስታውሳል፤ ገላ. 3፥15-20።

www.zeyeneta.com

ይህ የተሰፋ ቃል የሰዎችን ቅድመ ሁኔታ ሳይጠይቅ በራሱ በእግዚአብሔር ፈቃድ የተሰጠ ኪዳን ሲሆን፣ ነጻ የእግዚአብሔር የጸጋ ስጦታ ነው። አሕዛብ በእምነት በረከትን የሚያገኙበት ቅድመ ሁኔታ የሌለው ቃል ኪዳን ነው።

ሙሴ በተራራው ላይ እግዚአብሔርን «ስምህ ማን ነው»? ሲል በጠየቀው ጊዜ «የአባቶቻችሁ የአብርሃም፣ የይስሐቅ፣ የያዕቆብም አምላክ እግዚአብሔር ወደ እናንተ ላከኝ፤ ይህ ለዘለዓለሙ ስሜ ነው አስከ ልጅ ልጅም ድረስ መታሰቢያዬ ይህ ነው» አለው፤ ዘፀ. 3፥15። መጽሐፍ ቅዱስን ስናነብ እግዚአብሔር ብዙ ጊዜ «የአብርሃም፣ የይስሐቅ፣ የያዕቆብ አምላክ» ተብሎ ይጠራል፤ ይህ እንዴት ሊሆን ቻለ? ከሦስቱ አባቶች በፊት ሌሎች እግዚአብሔርን ያመለኩ ሰዎች እንደ ነበሩ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ነገር ግን ስሙ በእነርሱ አልተጠራም። ለምሳሌ አቤል፣ ኖኅ፣ ሄኖክ የታወቁ የእግዚአብሔር ሰዎች ናቸው፤ የእግዚአብሔር ስም ግን በነርሱ አልተጠራም «ለምን?» የሚለውን ስንመረምር፤ እግዚአብሔር ስሙ የተጠራው በሚያመልኩት ሰዎች ሳይሆን የተሰፋውን ቃል በተቀበሉ ሰዎች መሆኑን እንገነዘባለን።

እግዚአብሔር ስሙ የተጠራው በዓለም ሊያደርግ ያሰበውን እጅጉን በተሸከሙ ሰዎች ነው፤ ይህንንም እንደሚከተለው እንመልከት፦ ለአብርሃም የተነገረው የተሰፋ ቃል፦

«ታላቅ ሕዝብም አደርግሃለሁ፣ እባርክሃለሁ፣ ስምህንም አከብረዋለሁ፣ ለበረከትም ሁን፣ የሚባርኩህንም እባርካለሁ፣ የሚረግሙህንም እረግማለሁ፣ የምድር ነገዶችም ሁሉ በአንተ ይባረካሉ»፤ ዘፍ. 12፥ 2-3።

«በእውነት በረከትን እባርክሃለሁ፣ ዘርህንም እንደ ሰማይ ከዋክብትና በባሕር ዳር እንዳለ አሸዋ አበዛዋለሁ፣ ዘርህም የጠላቶችን ደጅ ይወርሳል፣ የምድር አሕዛብ ሁሉም በዘርህ ይባረካሉ፣ ቃሌን ሰምተሃልና»፤ ዘፍ.22፥17-18

አብርሃም የተጠራው በእግዚአብሔር ከተባረከ በኋላ ለበረከት እንዲሆን ነው፤ ዘሩ የማይቈጠር ነው፤ ዘሩ ጠላቶቹን የሚያሸንፍ ባለ ድል ነው፤ ዘሩ የምድር አሕዛብን ሁሉ የሚባርክ ነው፤ ስለዚህ እግዚአብሔር በአብርሃም በኩል ሊሠራው ባቀደውና በሰጠው የተሰፋ ቃል መሠረት «የአብርሃም አምላክ» ተብሎ ይጠራል፤ የተሰፋው ቃል የበረከት ነው ግን ይህ ኪዳን ከአብርሃም ለተወለዱ ሁሉ የተሰጠ ሳይሆን፣ ለአንዱ ዘር ብቻ ለክርስቶስ ነው።

«ለአብርሃም እና ለዘሩ የተሰፋው ቃል ተነገረ። ስለ ብዙዎች እንደሚነገር፦ ለዘሮቹ አይልም፤ ስለ አንድ እንደሚነገር ግን ለዘርህም ይላል፤ እርሱም ክርስቶስ» ነው ይላል፤ ገላ. 3፥16።

2.18. <u>የተሰፋው ቃል ለይስሐቅ ተነገረ</u>

አብርሃም ከይስሐቅ በፊት አስማኤልን ከባሪያይቱ መውለዱ የታወቀ ነው፤ ሌሎችን ስድስት ልጆችንም ከጡራ ከምትባለው ሚስቱ ወልዷል፤ ዘፍ. 25፥1-6። የአሕዛብ እናት እንደምትሆን የተነገረላት ሣራ በመሆኗ ከጡራ እና አጋር በኪዳኑ ውስጥ አልገቡም።

«እግዚአብሔርም አብርሃምን አለው፤ የሚስትህን የሦራን ስም ሦራ ብለህ አትጥራ፤ ስምዋ ሣራ ይሆናል እንጂ። እባርካታለሁ፤ ደግሞም ከእርስዋ ልጅ አሰጥሃለሁ፤ እባርካትማለሁ፣ የአሕዛብም እናት ትሆናለች፤ የአሕዛብ ነገሥታት ከእርስዋ ይወጣሉ»፤ ዘፍ. 17፥ 15-16።

አብርሃም ስለ ሣራ ሲነገረው ሣቀ፤ የሣቀበት ምክንያት ሣራ የዘጠና ዓመት፣ እርሱ የመቶ ዓመት ዕድሜ ሽማግሌና ባልቴት በመሆናቸው ነው፤ ስለዚህ «አስማኤል በፊትህ ቢኖር በወደድሁ ነበር» በማለት ቃል ኪዳኑን ከአስማኤል ጋር እንዲያደርግለት ለመነ፤ ዘፍ. 17፥18። እግዚአብሔር ግን ወደ ፊት በእምነት ከሞት ተነሥተው በሕይወት የሚኖሩትን ብዙ አሕዛብ ስለ ተመለከተ ከሞተው የአብርሃምና የሣራ ሰውነት ከሚመጣው ከይስሐቅ ጋር ቃል ኪዳኑን ማድረግ ፈለገ፤ አብርሃምም ምንም ሰውነቱ እንደ ምዉት ቢሆንም እግዚአብሔር ከሞተ ነገር ሕይወትን ሊያመጣ እንደሚችል አመነ፤ እምነቱም ጽድቅ ሆኖ ተቈጠረለት፤ ዘፍ 15፥6።

ይህ ምስጢር በኢየሱስ ክርስቶስ ሞት ብዙ አሕዛብን ወደ ሕይወት እንደሚያመጣ፣ በእምነት ጽድቅ እንደሚገኝ የሚገልጥ ነው። አስማኤል በሥጋ ፈቃድ የተወለደ ሲሆን፤ ይስሐቅ ግን በእምነት የተወለደ ነው፤ አሕዛብ በእምነት ከእግዚአብሔር ዳግም እንደሚወለዱ የሚያመለክት ነው።

አብርሃም ስለ አስማኤል እንደ ለመነው አልሆነለትም፤ አስማኤልን በሥጋዊ በረከት እንደሚባርከው፣ ታላቅ ሕዝብም እንደሚሆን ሲነግረው፤ ቃል ኪዳኑን ግን በእምነት ከሚወለደው ከይስሐቅ ጋር እንደሚያደርግ ነገረው፤

«ስለ አስማኤልም ሰምቼሃለሁ እነሆ ባርኬዋለሁ፣ ፍሬያማም አደርገዋለሁ፣ እጅግም አበዛዋለሁ፣ ዐሥራ ሁለት አለቆችንም ይወልዳል፤

www.zeyeneta.com

ታላቅ ሕዝብም እንዲሆን አደርገዋለሁ። ቃል ኪዳኔን ግን በሚመጣው ዓመት በዚሁ ጊዜ ሣራ ከምትወልድልህ ከይስሐቅ ጋር አቆማለሁ»፤ ዘፍ. 17፥20።

ለምን? ይህ ሆነ ብለን ብናስተውል፣ እስማኤል እግዚአብሔርን የሚያመልከ፣ በስምንተኛው ቀን የተገረዘ፣ የአብርሃም የመጀመሪያ ልጅ ነው፤ ነገር ግን፣ እንደ ሥጋ ፈቃድ በመወለዱ፣ ወደ ፊት በእምነት ለሚወለዱት አሕዛብ አባት መሆን አይችልም፤ ስለዚህ የተስፋው ቃል አልተነገረውምና እግዚአብሔር «የእስማኤል አምላክ» ተብሎ ስሙ አልተጠራም። ይስሐቅ ግን ከሞተው የአብርሃም ሰውነትና የሣራ ማሕፀን በእምነት በመወለዱ ወደ ፊት በእምነት ለሚወለዱት ሁሉ አባት መሆን ይችላል።

«ስለዚህ ከሕግ ብቻ ሳይሆን፣ ከአብርሃም እምነት ደግሞ ለሆነ ለዘሩ ሁሉ የተስፋው ቃል እንዲጸና እንደ ጸጋ ይሆን ዘንድ በእምነት ነው፤ እርሱም፦ «ለብዙ አሕዛብ አባት አደረግሁህ» ተብሎ እንደ ተጻፈ፤ ለሙታን ሕይወት በሚሰጥ፣ የሌለውንም እንዳለ አድርጎ በሚጠራ፣ ባመነበት በእምላክ ፊት የሁላችን አባት ነው። ዘርህ እንዲሁ ሊሆን ነው፤ እንደ ተባለ፣ ተስፋ ባልሆነው ጊዜ የብዙ አሕዛብ አባት እንዲሆን ተስፋ ይዞ አመነ። የመቶ ዓመትም ሽማግሌ ስለ ሆነ እንደ ምውት የሆነውን የራሱን ሥጋና የሣራ ማሕፀን ምውት መሆኑን በእምነቱ ሳይደክም ተመለከተ፤ ለእግዚአብሔርም ክብር እየሰጠ፣ የሰጠውንም ተስፋ ደግሞ ሊፈጽም እንዲችል አጥብቆ እየተረዳ፣ በእምነት በረታ እንጂ በአለማመን ምክንያት በእግዚአብሔር ተስፋ ቃል አልተጠራጠረም» ይላል፤ ሮሜ 4፥17-21።

እንዲሁም ይስሐቅ ካደገ በኋላ ለአብርሃም የተነገረው የተስፋ ቃል ተነገረው፤ ዓለም የሚድንበት ዘር በርሱ በኩል እንደሚመጣ ለአብርሃም የማለውን ለእርሱም አጸናለት፤ ስለዚህ እግዚአብሔር «የይስሐቅ አምላክ» ተብሎ ተጠራ።

«በዚች ምድር ተቀመጥ፤ ከአንተ ጋርም እሆናለሁ፤ እባርክሃለሁም፤ እነዚህን ምድሮች ሁሉ ለአንተም ለዘርህም እሰጣለሁና፣ ለአባትህ ለአብርሃም የማልሁለትንም መሐላ እጸናለሁ፤ ዘርህንም እንደ ሰማይ ከዋክብት አበዛለሁ፤ እነዚህንም ምድሮች ሁሉ ለዘርህ እሰጣለሁ፤ የምድርም አሕዛብ ሁሉ በዘርህ ይባረካሉ» ይላል፤ ዘፍ. 26፥3-5።

2.19. <u>የተስፋው ቃል ለያዕቆብ ተነገረ</u>

ይስሐቅ ሁለት ልጆችን ከርብቃ ወለደ፤ ስማቸውም ዔሳውና ያዕቆብ ነው። ዔሳው የመጀመሪያ ልጅ ነው፤ እንደ ሰው አስተሳሰብ ኪዳኑን መውረስ ያለበት ዔሳው ነው፤ እግዚአብሔር ግን «ዔሳውን ጠላሁ፤ ያዕቆብን ወደድሁ»፤ ሚል. 1፥2 አለ።

«ጠላሁ» የሚለው ቃል የተስፋው ቃል ለዔሳው አለመሰጠቱን የሚያመለክት እንጂ፣ ጨርሶ መጣሱን የሚያመለክት አይደለም፤ ይህ የሆነበት ምክንያት ከበረከት ይልቅ ለጊዜው ሆዱን መሙላት የሚፈልግ ሰው በመሆኑ ነው፤ ዘፍ. 25፥29-34። በሌላ በኩል እግዚአብሔር በሰው አእምሮ ሳይሆን፣ በራሱ ፈቃድና ምርጫ የሚሠራ ሉዓላዊ አምላክ መሆኑን የሚያስረዳ ነው። ያዕቆብ ተንኰለኛ ነበረ። የስሙ ትርጓሜም «አሰናካይ» ማለት ነው። ነገር ግን በረከትን አጥብቆ የሚፈልግ ሰው ነበር፤ ሆኖም የእግዚአብሔር ምርጫ እንደ ተጠበቀ ሆኖ ለአብርሃምና ለይስሐቅ የተነገረው የተስፋ ቃል ለእርሱ ተነገረ።

«ያዕቆብም ከቤርሳቤህ ወጥቶ ወደ ካራን ሄደ፤ ወደ አንድ ስፍራም ደረሰ፤ ፀሓይም ጠልቃ ነበርና ከዚያ ዐደረ፤ በዚያም ስፍራ ድንጋይ አነሣ፤ ከራሱም በታች ተንተርሶ በዚያ ስፍራ ተኛ። ሕልምም ዐለመ፤ እነሆም መሰላል በምድር ላይ ተተክሎ፣ ራሱም ወደ ሰማይ ደርሶ፣ እነሆም የእግዚአብሔር መላእክት ይወጡበት ይወርዱበት ነበር፤ እነሆም፣ እግዚአብሔር በላይ ቆሞበት ነበር፤ እንዲህም አለ፤ የአባትህ የአብርሃም አምላክ የይስሐቅም አምላክ እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ይህችን አንተ የተኛህባትን ምድር ለአንተም ለዘርህም እሰጣለሁ፤ ዘርህም እንደ ምድር አሸዋ ይሆናል፤ እስከ ምዕራብና እስከ ምሥራቅ፤ እስከ ሰሜንና እስከ ደቡብ ትሰፋፋለህ፤ የምድርም አሕዛብ ሁሉ በአንተ በዘርህም ይባረካሉ»፤ ዘፍ. 28፥12-14።

እግዚአብሔር በተስፋው ቃል መሠረት «የያዕቆብ አምላክ ተብሎ ተጠራ፤» የዔሳው አምላክ ግን አልተባለም፤ ምክንያቱም ዔሳው ከርስቶስ የሚመጣበት ዘር ባለመሆኑ ነው እንጂ፣ እግዚአብሔርን ሳያመልክ ቀርቶ አይደለም።

ይህ የተስፋ ቃል ለሦስቱ አባቶች ማለት ለአብርሃም፣ ለይስሐቅ፣ ለያዕቆብ ከተነገረ በኋላ፣ ለማንም አልተነገረም፤ በመጨረሻ ግን፣ ለዳዊት ተነግሮታል። በዚህ መሠረት እግዚአብሔር «የአብርሃም፣ የይስሐቅ የያዕቆብ አምላክ» ይባላል፤ ነገር ግን ዐሥራ ሁለቱ የያዕቆብ

www.zeyeneta.com

ዘርኞች ይህን ተስፋ በመያዝና በመማር ለልጆቻቸውም በመንገር ኖሩ፤ በግብጽ በባርነት ሲኖሩም፣ ይህን የተስፋ ቃል አልረሱትም ነበር። ለምሳሌ ሙሴ ከወገኖቹ ጋር ስለ ከርስቶስ መከራ መቀበልን መርጦ፣ በአምላክ ፈርዖንን «አምቢ» ያለበት ምክንያት ይህን የተስፋ ቃል በማመኑ ነው፤ ዕብ. 11፥23-27።

2.20. ይህ ዘር ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶስ ነው

በዘመኑ ፍጻሜ ከቅድስት ድንግል ማርያም ያለ ዘርዐ ብእሲ የተወለደው፣ አምላካችን ኢየሱስ ከርስቶስ ለአብርሃም የተነገረለት ዘር ነው። የሚከተሉትን ጥቅሶች እንመልከት፦

«በሕይወታቸውም ሁሉ ስለ ሞት ፍርሀት በባርነት ይታሠሩ የነበሩትን ሁሉ ነጻ እንዲያወጣ፣ በሥጋና በደም እንዲሁ ተካፈለ የአብርሃምን ዘር ይዞአል እንጂ የያዘው የመላእክትን አይደለም»፤ ዕብ. 2፥15-16።

«ለአብርሃምና ለዘሩም የተሰፋው ቃል ተነገረ። ስለ ብዙዎች እንደሚነገር፦ ለዘሮቹ አይልም፣ ስለ አንድ እንደሚነገር ግን፦ ለዘርህም ይላል፤ እርሱም ክርስቶስ » ነው፤ ገላ. 3፥16።

ስለዚህ ለአብርሃም የተነገረው ማለት «የምድር ነገዶች በዘርህ ይባረካሉ» የሚለው ተስፋ የተፈጸመው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ነው፤ ገላ. 3፥6-10። ይህን ዘር ጠቅለል አድርግን ስንመለከተው የሚከተለው ነው፦

ተስፋው የተነገረለት ዘር[ኢየሱስ ክርስቶስ] በመጽሐፍ ቅዱስ
- የሴቲቱ ዘር እና ጠላቱ፤ ዘፍ. 3፥15፤ ዘፍ. 22፥17።
- የምድር ነገዶች ሁሉ የሚባረኩበት ዘር፣ ዘፍ. 12፥3፤ 22፥18።
- እንደ ሰማይ ከዋክብትና እንደ ምድር አሸዋ የሚበዛ ዘር፣ ዘፍ. 13፥16።
- የአሴይ ዘር፣ ኢሳ. 11፥1-5 ።
- ተሰፋው የተሰጠው ዘር፣ ገላ. 3፥19።
- በኛ ውስጥ የሚኖር ዘር፣ 1ዮሐ. 3፥9።
- የአብርሃም ዘር፣ ዕብ. 2፥16።
- የቃሉት ዘር፣ ዘፍ. 17፥11-13፤ ኢሳ. 9፥7፤11፥10፤ ራእ. 22፥16

2.21. ኢየሱስ ከርስቶስ እንዴት ነው ያዳነን?

የኢየሱስ ከርስቶስን አዳኝነት ለመረዳት፣ እግዚአብሔር ለሙሴ የሰጠውን የመሥዋዕት ሥርዐት በመጠኑ እንመልከት፤
በብሉይ ኪዳን የሰዎችን ኃጢአት ለማስተሰረይ በጎች መሥዋዕት ሆነው ደም መፍሰስ ነበረበት።

አንድ ኃጢአተኛ በጉን ወደ ካህኑ ይዞ ይመጣና፣ በበጉ ላይ እጁን ይጭናል፤ ካህኑ ከጸለየ በኋላ የሰውየውን ኃጢአት የተሸከመውን በግ አርዶ በእሳት ያቃጥለዋል፤ ከዚያ፣ ኃጢአተኛው ሰው በበጉ ደም ምክንያት የኃጢአትን ስርየት አግኝቶ በሰላም ይሄዳል፤ ዘሌ. 4፥1-35ን ያንብቡ። ነውር የሌለበት በግ የሰውየውን ነውር ተሸከመ፣ የኃጢአተኛው ሰው ምትክ ሆኖ፣ የኃጢአት ዋጋ ሲሆን፣ በሰውየውና በእግዚአብሔር መካከል ዕርቅና ሰላም ይሆናል፤ ደም ሳይፈስ ግን ስርየት አልነበረምና፤ ዕብ. 9፥22።

ደሙ የሚያስተሰርይበት ምክንያት ከሕይወቱ የተነሣ ነው። «የሥጋ ሕይወት በደሙ ውስጥ ነውና፣ ደሙም ከሕይወቱ የተነሣ ያስተሰርያልና፣ በመሠዊያው ላይ ለነፍሳችሁ ማስተሰረያ ይሆን ዘንድ እኔ ሰጥቼችኋለሁ»፤ ዘሌ. 17፥11።

የኃጢአት ደመወዝ ሞት በመሆኑ፣ አንድ ሕይወት ያለው ነገር መሞት ነበረበት። ሞት ሁልጊዜ በፍርድ የሚፈጸም ከሆነ፣ ማለት በሕመም ምክንያት ካልሆነ ከደም መፍሰስ ጋር የተያያዘ ነው፤ ደም የሕይወት መኖሪያ ነው፤ ሕይወት የሚኖረው በደም ውስጥ ነው፤ ደም ከፈሰሰ ሕይወት መጥፋቱን ስለሚያመለክት ኃጢአት ሕይወትን የሚጠይቅ፣ ፍርድ የሚያስከትል መሆኑን ያስገነዝበናል።

ስለዚህ እግዚአብሔር ለሰው ካለው ርኅራኄና ፍቅር የተነሣ በሰዎች ላይ ሊፈጸም ያለው ፍርድ፣ ነውር በሌለባቸው እንስሳት እንዲፈጸም በማድረግ ሰውን ከፍርድ አድኖታል። ከእንስሳት ይልቅ ሰው ክቡር መሆኑንም ገልጧል። የእንስሳት መሥዋዕት ሰውን የመተካት፣ ሰው የሆነ የመሆን ሥርዐት ነበር። ሰው ወደ እግዚአብሔር ሊቀርብ የቻለው በእንስሳው ሞት ምክንያት እንጂ፣ በራሱ ሥራ አለመሆኑን ልብ እንበል። ይህ ሥርዐት ወደ አብ የምንገባበትን የክርስቶስን ሥራ ያመላክት ነበር።

2.22. የእንስሳት መሥዋዕት ኃጢአትን ማስወገድ አለመቻሉ

እግዚአብሔር ግን በእንስሳት መሥዋዕት ደስ አላለውም፤ ምክንያቱም የእንስሳቱ ደም ሥጋን እንጂ ሕሊናን ሊያነጻ አልቻለም። ኃጢአትን ማስተሰረይና ኃጢአትን ማስወገድ ሁለቱ የተለያዩ ነገሮች ናቸው። ኃጢአትን ማስተሰረይ ማለት ኃጢአተኛው ሰው ኃጢአትን በድርጊት ከገለጠ በኋላ በእንስሳት ደም አማካኝነት «ይቅርታን ማግኘት» ማለት ነው። ኃጢአትን ማስወገድ ማለት ግን የኃጢአተኝነት ጠባይን

www.zeyeneta.com

መለወጥ፣ ልብን ማደስ፣ የኀጢአት ሐሳብ የሚያመነጨውን ዋናውን የኀጢአተኝነት ባሕርይ ማስወገድ ማለት ነው በጠቅላላው የሕይወት ለውጥ ማግኘት ነው።

ኀጢአት እስካልተወገደ ድረስ፣ የሰው ልጅ ጽድቅን ሊያደርግ አይችልም፤ እናም ሁልጊዜ ኀጢአትን ከማስተስረይ ይልቅ፣ ኀጢአትን ጨርሶ ማስወገድ አማራጭ የሌለው መፍትሒ ነው። የእንስሳት ደም ግን ኀጢአትን ያስተሰርያል እንጂ፣ ኀጢአትን ሊያስወግድ አይችልም። ይህ ማለት ለኀጢአተኞች ምትክ ሆኖ ኀጢአተኛውን ከሥጋ ፍርድ ለጊዜው ያድናል እንጂ፣ የሕይወት ለውጥን ሰጥቶ ንጹሕ ሕሊናን አያጐናጽፍም ማለት ነው። «የኮርማዎችና የፍየሎች ደም ኀጢአትን እንዲያስወግድ የማይቻል ነውና» ይላል፤ ዕብ. 10፥4፡፡

እግዚአብሔር የኀጢአት ይቅርታ ሲያደርግ ደስ የሚለው አምላክ ቢሆንም፣ ኀጢአት ጨርሶ ከሰው ሕይወት መወገድ እንዳለበት ግን የዘላለም ሐሳቡ ነው። ስለዚህ፣ የመሥዋዕት ብዛት ደስ አላሰኘውም። በዚህ ምክንያት እንዲህ ሲል ተናገረ፤
«የመሥዋዕታችሁ ብዛት ለእኔ ምን ይጠቅመኛል! ይላል እግዚአብሔር የሚቃጠለውን የአውራ በግ መሥዋዕትን እና የፍሪዳን ስብ ጠግቤአለሁ የበሬና የበግ ጠቦት የአውራ ፍየልም ደም ደስ አያሰኘኝም»፤ ኢሳ. 1፥11።
«መሥዋዕትንና ቍርባንን አልወደድህም፤ ሥጋን አዘጋጀህልኝ፤ የሚቃጠል እውነተኛ ስለ ኀጢአት በሚቀርበውን መሥዋዕት አልሻህም»፤ መዝ. 39፥6።

ምንም ያህል አምላካውያት ትእዛዛትን ደጋግመን ብንፈጽምም እንኳ፣ እግዚአብሔር ደስ ካልተሰኘ የምናመልከውን ሰዎች በሕሊና ፍጹም ሊያደርገን አይችልም። እግዚአብሔር የልባችንን ዐቋም እንጂ፣ [illegible]ራረጋችንን አይመለከትምና። የሰው የአምልኮቱ ዐላማ ደግሞ [illegible]ዚአብሔርን ደስ ማሰኘትና ከእርሱ ደስታ በመካፈል በሕይወት መኖር [illegible]። የሰላማችን፣ የፍቅራችን፣ የደስታችን፣ የኀይላችን ዋና ምንጭ [illegible]እግዚአብሔር ደስታ ነው። ሰማይ የሚከፈተው፣ በረከት የሚወርደው፣ [illegible]ድር የምትታዘዘው፣ እግዚአብሔር ሲደሰት ነው፤ «የእግዚአብሔርም ደስታ ኀይላችሁ ነው»፤ ነህ. 8፥10።

2.23. ታዲያ እግዚአብሔር በምን ደስ ሊለው ይችላል?

[illegible]ግዚአብሔር ደስ የተሰኘው በአንድያ ልጁ መሆኑን እንዲህ ሲል [illegible]ከሯል።

«እነሆም፣ ሰማያት ተከፈቱ፤ የእግዚአብሔርም መንፈስ እንደ ርግብ ሲወርድ፣ በእርሱ ላይም ሲመጣ አየ፤ እነሆም፣ ድምፅ ከሰማያት መጥቶ፦ በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው አለ»፤ ማቴ. 2፥16-17።

ኢየሱስ ክርስቶስ ሁለቱንም ሥራዎች ማከናወን ይችላል፤ ኀጢአትን ማስተስረይና፣ ማስወገድ። ኢየሱስ ክርስቶስ ለሰዎች ምትክ በመሆን፣ በሞቱ ኀጢአትን የሚያስተሰርይ፣ ሲሆን በትንሣኤውና በመንፈሱ ደግሞ፣ ኀጢአትን ከልባችን ጠርጎ የሚያስወግድ ንጹሕ የእግዚአብሔር በግ ነው።

አብ፣ «በእርሱ ደስ ይለኛል» ያለው ሰውን ወደ እግዚአብሔር የሚያቀርብና ፍጹም መሥዋዕት ኢየሱስ ክርስቶስ መሆኑን ሲገልጥ ነው። ይህን ምስክርነት የሰማው መጥምቁ ዮሐንስ ኢየሱስን ወደ እርሱ ሲመጣ አይቶ፣ «የዓለምን ኀጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ እነሆ» ብሎአል፤ ዮሐ. 1፥29።

ሰው ወደ ቤተ መቅደሱ እየጐተተ፣ በእግዚአብሔር ፊት ያቀርበው የነበረው እንስሳ፣ ከሰው ወደ እግዚአብሔር የመጣ ነውና ኀጢአትን ብቻ ሊያስተሰርይ ችሏል፤ ከራሱ ከእግዚአብሔር ወደ ሰው የመጣው ግን የእግዚአብሔር በግ በመሆኑ ኀጢአትን ማስተስረይና ማስወገድ የሚችል ነው።

ኀጢአት መወገድ አለበት፤ አለባለዚያ እውነተኛውን የልብ ዕረፍት ልናገኝና በእግዚአብሔር ልንደሰት አንችልም። ኀጢአት የልብ ችግር ነው፤ ልብ ከታመመ ጤና የለም። በሰውና በእግዚአብሔር መካከል ጤናማ ግንኙነትና ሰላማዊ ኅብረት ሊኖር የሚችለው፣ የልባችን ኀጢአት ሲወገድ ብቻ ነው። ከእግዚአብሔር ጋር «ዕርቅና ሰላም ከሌለ ደግሞ ምድራዊም ሆነ መንፈሳዊ ሰላም አይኖርም። ይህን ሰላማዊ ኅብረት የመሠረተው በሞቱ ከእግዚአብሔር ጋር አስታርቆ፣ ኀጢአታችንን አስተስርዮና አስወግዶ ወደ አባቱ ያቀረበን፣ ነውር የሌለበት የእግዚአብሔር በግ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፤ ስለዚህ እምልኮ ከእግዚአብሔር ጋር ሰላማዊ ኅብረትን ማድረግና ደስታውን መካፈል ነው፤ ይህም የሚሆነው ኀጢአት ሲወገድ ነው።

2.24. ኢየሱስ ክርስቶስ ለምን በግ ተባለ?

ኀጢአተኞች እጃቸውን ጭነውበት በደላቸውን ተሸክሞ በመስቀል ላይ ስለ ተሠዋ ነው፤ ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ በግ በበረት

www.zeyeneta.com

ተወልዶ፣ እንደ በግ ተሸጦ፣ ስለ ኀጢአታችን ተሠውቷል። ኢሳይያስ ምዕራፍ 53 ስለ ታረደው በግ እንደዚህ ይላል።

«የሰማነውን ነገር ማን አምኖአል? የእግዚአብሔርስ ክንድ ለማን ተገልጦአል? በፊቱ እንደ ቡቃያ ከደረቅም መሬት እንደ ሥር አድጎአል፤ መልከና ውበት የለውም፤ ባየነውም ጊዜ እንወድደው ዘንድ ደም ግባት የለውም። የተናቀ፣ ከሰውም የተጠላ፣ የሕማም ሰው ደዌንም የሚያውቅ ነው፤ ሰውም ፊቱን እንደሚሰውርበት የተናቀ ነው፤ እኛም አላከበርነውም። በእውነት ደዌያችንን ተቀበለ ሕመማችንንም ተሸክሞአል፤ እኛ ግን እንደ ተመታ በእግዚአብሔርም እንደ ተቀሠፈ እንደ ተቸገረም ቈጠርነው። እርሱ ግን ስለ መተላለፋችን ቈሰለ፤ ስለ በደላችንም ደቀቀ፤ የደኅንነታችንም ተግሣጽ በእርሱ ላይ ነበረ፤ በእርሱም ቍስል እኛ ተፈወስን። እኛ ሁላችን እንደ በጎች ተቅበዝብዘን ጠፋን፤ ከእኛ አያንዳንዱ ወደ ገዛ መንገዱ አዘነበለ፤ እግዚአብሔርም የሁላችንን በደል በእርሱ ላይ አኖረ። ተጨነቀ፤ ተሣቀየም፤ አፉንም አልከፈተም፤ ለመታረድ እንደሚነዳ ጠቦት፣ በሸላቶቹም ፊት ዝም እንደሚል በግ፣ እንዲሁ አፉን አልከፈተም። በማስጨነቅና በፍርድ ተወሰደ፤ ስለ ሕዝቤ እንዲሁ አፉን አልከፈተም። በማስጨነቅና በፍርድ ተወሰደ፤ ስለ ሕዝቤ ኀጢአት ተመትቶ ከሕያዋን ምድር እንደ ተወገደ ከትውልዱ ማን አስተዋለ? ከከፉዎችም ጋር መቃብሩን አደረጉ፤ ከባለጠጎችም ጋር በሞቱ ሆኖም ግፍን አላደረገም ነበር፤ በአፉም ተንኰል አልተገኘበትም ነበር። እግዚአብሔርም በደዌ ያደቅቀው ዘንድ ፈቀደ፤ ነፍሱን ስለ ኀጢአት መሥዋዕት ካደረገ በኋላ ዘሩን ያያል፤ ዕድሜውም ይረዝማል፤ የእግዚአብሔርም ፈቃድ በእጁ ይከናወናል። ከነፍሱ ድካም ብርሃን ያያል፤ ደስም ይለዋል፤ ጻድቅ ባሪያዬም በዕውቀቱ ብዙ ሰዎችን ያጸድቃል፤ ኀጢአታቸውንም ይሸከማል። ስለዚህም እርሱ ብዙዎችን ይወርሳል፤ ከኀያላንም ጋር ምርኮን ይከፋፈላል፤ ነፍሱን ለሞት አሳልፎ ሰጥቶአልና፤ ከዓመፀኞችም ጋር ተቈጥሮአልና፤ እርሱ ግን የብዙ ሰዎችን ኀጢአት ተሸከመ፤ ስለ ዓመፀኞችም ማለደ።»
በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ከትምህርታችን ርእስ ጋር የሚመሳሰሉትን ጥቅሶች ወስደን እንመልከት፤-
«የደኅንነታችንም ተግሣጽ በእርሱ ላይ ነበረ» እና «እግዚአብሔርም የሁላችንን በደል በእርሱ ላይ አኖረ» የሚሉትን ቃላት እናስተውል
ተግሣጽ ማለት ቀኖጣ ማለት ነው፤ ከፍጥረታችን የቀኖጣ ልጆች እንደ ነበርን ያስታውሱ፤ ኤፌ 2፥3።

እንግዲህ በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ የሆነው መከራ፣ ግርፋት፣ ሥቃይ ሁሉ በእኛ ላይ ሊሆን የነበረው የእግዚአብሔር ተግሣጽ [ቀኖጣ]

ነው። በመስቀል ላይ በክርስቶስ የተፈጸመው ሁሉ የደኅንነታችን ተግሣጽ [ቀኖጣ] ነው። ይህ ሁሉ መከራ በክርስቶስ ላይ ለምን ደረሰ? ብንል መልሱ «እግዚአብሔር የሁላችንን በደል በእርሱ ላይ ስላኖረ ነው» የሚል ይሆናል። ቀኖጥር ፲፩ ላይ «ጻድቅ ባሪያዬም በዕውቀቱ ብዙ ሰዎችን ያጸድቃል፤ ኀጢአታቸውንም ይሸከማል። ስለዚህም እርሱ ብዙዎችን ይወርሳል» ይላል።

ኀጢአቱን መሸከም ያለበት ኀጢአተኛው ነው፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ግን የኀጢአተኞችን ኀጢአት ነው የተሸከመው።

2.25. ቤዛ ብዙኃን

ቤዛ የሚለውን ቃል ከድነት ጋር ያለውን ምስጢር በሁለት ትርጉም ማጥናት እንችላለን።

አንደኛ ቤዛ «ምትክ» የሚል ትርጉም አለው፤ ይኸውም በአንድ ሰው ፈንታ ሌላ ተተክቶ ዕዳ መክፈሉን የሚያመለክት ነው። በብሉይ ኪዳን ሥርዐት ኀጢአተኛው በጉን በካህኑ ፊት ካቀረበ በኋላ፣ እጁን ይጭንበታል፤ ይህ የሚያሳየው፣ እንዲህ የሚያደርገው «እኔ ሞት ይገባኛል በድያለሁ» ሲል በጉን በራሱ ፈንታ መተካቱን ነበር። በጉም ለኀጢአተኛው ቤዛ ሆኖ ከተሠዋ በኋላ ኀጢአተኛው ነጻ ይሆናል።

«ወይስ ሰው ስለ ነፍሱ ቤዛ ምን ይሰጣል?»፤ ማቴ. 16፥ 26። የነፍስ ዋጋ እጅግ ውድ ነው፤ ነፍስ በእግዚአብሔር እስትንፋስ የተቀዳች ስለ ሆነች፣ ዋጋዋ እንዲህ ቀላል አይደለም፣ ሰው ያለውን ሁሉ በጌታ ፊት ቢያቀርብ የነፍስ ዋጋ ሊሆን አይችልም።

ሁለተኛ ቤዛ የሚለው ቃል «ጥላ» የሚል ትርጉም አለው፤ ጥላ የፀሓይን ጨረር[ቀኖጣ] ወይም የዝናብንና የበረዶን ጎይል የሚከላከልና የሚገድብ ነው፤ ከላይ የሚወርደው ጎይል በጥላው ላይ በማረፉ ምክንያት በጥላው ሥር የተጠለለው ሰው ከጉዳት ያመልጣል።

ነገር ግን የእግዚአብሔር አንድያ ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱን ለሞት አሳልፎ በመስጠት የነፍስ ዋጋ ሆኗል። በእኛ ፈንታ በደላችንን ተሸክሞ በመሞቱ ምትክ[ቤዛ] ሆኖናል። «የሰው ልጅ ሊያገለግል፣ ነፍሱንም ለብዙዎች «ቤዛ» ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም»፤ ማቴ 20፥28 ፤ ማር. 10፥45። ኢየሱስ ክርስቶስ ፍጹም አምላክ፣ ፍጹም ሰው ስለ ሆነ በሰውና በእግዚአብሔር መካከል ብቸኛ መካከለኛ ነው፤ እኛም በኢየሱስ ክርስቶስ በማመናችን በእኛ ላይ ሊወርድ ከነበረው የኀጢአት ሞት ተሰውረናል። «በልጁ የሚያምን የዘላለም ሕይወት

www.zeyeneta.com

አለው፤ በልጁ የማያምን ግን የእግዚአብሔር ቍጣ በእርሱ ላይ ይኖራል እንጂ ሕይወትን አያይም» ተብሎ ተጽፏል፤ ዮሐ. 3፥36። ጥላ የያዘን ሰው የፀሓይ ጨረር እንደማያገኘው ሁሉ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ ያመነን ሰውም የዘለዓለም ኵነኔ አያገኘውም፤ ሮሜ 8፥1። የፀሓዩ ጨረር በጥላው ላይ እንዳረፈ ሁሉ በእኛ ላይ ሊሆን የነበረው ሞትም በቤዛችን በክርስቶስ ላይ ሆኗል። «እርሱ ግን ስለ መተላለፋችን ቈሰለ፣ ስለ በደላችንም ደቀቀ፤ የደኅንነታችንም ተግሣጽ በእርሱ ላይ ነበረ፣ በእርሱም ቍስል እኛ ተፈወስን» እንዲል፤ ኢሳ. 53፥5። ለዚህ ነው ኢየሱስ ክርስቶስ «ቤዛ ብዙኃን» የተባለው ስሙ የተመሰገነ ይሁን አሜን!!!

2.26. ከቍጣው እንድናለን

ሐዋርያው ጳውሎስ ከእግዚአብሔር ቍጣ የምናመልጥበትን መንገድ እንዲህ ሲል ይገልጣል፤ «ይልቁንስ እንግዲህ በደሙ ከጸደቅን በእርሱ ከቍጣው እንድናለን»፤ ሮሜ 5፥10። በዚህ ትምህርት ሁለት ነገሮችን እናስተውላለን።

የመጀመሪያው፣ እግዚአብሔር በዳኝነቱ የማይወላውል በመሆኑ፣ ፍርዱን በሞት ፈጽሟል፤ ይህም እውነተኛ ፍርዱን ወይም ትክክለኛ ዳኛ መሆኑን ያመለክታል።

ሁለተኛው፣ ፍርዱን በሰዎች ላይ በመፈጸም ፈንታ በእንድያ ልጁ ላይ እንዲፈጸም አድርጓል፤ የሁሉንም በደል በአንድ ልጁ ላይ አድርጎታል። ይህ ደግሞ ፍጹም የሆነውን ለእኛ ያለውን የራሱን ፍቅር ያመለክታል፤ የሰውን ሞት የማይወድ ቸር መሆኑን እንረዳለን።

2.27. የእግዚአብሔር ዳኝነት[የእግዚአብሔር ፍርድ] ፍጹም ነው።

እግዚአብሔር ቅዱስ ዳኛ በመሆኑ፣ እውነትን ፈራጅ ነው፤ ኀጢአትን የሚጸየፍ፣ ክፋትን ሳይቀጣ የማይቀር፣ ከኀጢአተኞች ጋር የማይተባበር እውነተኛ አምላክ ነው፤ ይህንም የሚያስረዳን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ሞት ነው። የኀጢአት ደመወዝ ሞት ስለ ሆነ፤ የእግዚአብሔር ፍርድ በክርስቶስ ተፈጸመ፤ እግዚአብሔር ኀጢአትን የማይቀጣ ቢሆን ኖሮ ቅድስናው ባልታወቀም ነበር። ኀጢአትን መጸየፍና ተገቢውን ቅጣት መቅጣት ቅድስና ነው። እግዚአብሔር በፍርዱ ፍጹም ነው። ክፋትን ዝም ብሎ እንዳላየ ሆኖ አያልፍም፤ በእግዚአብሔር መንግሥት ሙስና ስለሌለ፤ ኀጢአተኛው ከነ ኀጢአቱ ወደ መንግሥቱ ገብቶ ከጻድቃን ጋር ኅብረት ማድረግ አይችልም። የኀጢአቱን ፍርድ

ካገኘ በኋላ ይቅርታን አግኝቶ ሊድን ይችላል። ስለዚህ እግዚአብሔር በኀጢአት ላይ መፍረዱ የማያዳላ ቅዱስ ፈራጅ፣ እውነተኛ ዳኛም መሆኑን ያስተምረናል።

2.28. የእግዚአብሔር ፍቅር ፍጹም ነው።

እግዚአብሔር ሳይፈርድ የማይቀር እውነተኛ ዳኛ እንደ ሆነ ሁሉ፣ እውነተኛ ወዳጅም ነው፤ ከዳኝነቱ በላይ በፍቅሩ ወደር የሌለው ፍጹም ነው፤ ይህን ፍቅሩን የምንረዳበት ዋና ነገር፣ በኀጢአተኞች ላይ እንዲፈጸም የወሰነውን ፍርድ፣ በአንድያ ልጁ ላይ ማድረጉ ነው። ሞትን መፍረዱ ትክክለኛ ዳኝነቱን ሲያመለክት፣ የሞትን ፍጻሜ በልጁ ላይ ማድረጉ ግን፣ ወደር የሌለው ፍቅሩን ያመለክታል። የሞትን ፍርድ በእያንዳንዱ ኀጢአተኛ ላይ እንዲፈጸም ቢያደርግ ኖሮ፣ ኀጢአትን ያልሠራ ከፍርድ ሊያመልጥ የሚችል ባለመኖሩ አንድም ሰው አይተርፍም ነበር። ነገር ግን የኀጢአትን ፍርድ ሁሉ በልጁ ሞት ፈጽሞ እኛን ከሞት ፍርድ አዳነን። ጌታ «ተፈጸመ» ሲል በመስቀል ላይ ያተናገረው ይህንን የኀጢአት ፍርድ ነው። እንዴት የሚያስደንቅ ፍቅር ነው!

በክርስቶስ ሞት ስለ እግዚአብሔር የምንረዳው ቢኖር እውነተኛ ፈራጅና እውነተኛ ወዳጅ መሆኑን ነው።

«ነገር ግን ገና ኀጢአተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞቷልና እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን የራሱን ፍቅር ያስረዳል»፤ ሮሜ 5፥8።

እግዚአብሔር ከመጀመሪያው «አንተ ሰኰናውን ትቀጠቅጣለህ» የሚለውን የፍርድ ቃል ሲናገር፣ «እርሱ ራስህን ይቀጠቅጣል» የሚለውን የማዳን ቃልም ተናግሯል። ስለዚህ ፍርዱን በመስቀል ላይ ተሸክሞልን ከሞት አዳነን። እግዚአብሔር እራሱ የኛን በደል ተሸክሞ አዳነን እንዴት አስደናቂ ፍቅር ነው? ፍርዱ ትክክል ነው፤ ፍቅሩም ፍጹም ነው፤ «ያልጠፋነው ከእግዚአብሔር ምሕረት የተነሣ ነው ርኅራኄው አያልቅምና» ተብሎ እንደ ተጻፈ በምሕረቱ ቤዛ ሆነልን፤ ሰቆ. 3፥22።

በዚህ የክርስቶስ የፍቅር ሥራ፣ የሰይጣን ሥራው ሁሉ ፈርሶበታል፤ ሰይጣን ሰውን ኀጢአት በማሠራት በሰው ላይ ፍርድን አመጣ፤ ክርስቶስ ግን ጽድቅን በመሥራት መዳንን አመጣ፤ ይህ ለሰይጣን ትልቅ ውድቀት ነው፤ ለዘመናት የሠራው ሁሉ በአንዱ የመስቀል ሥራ በአንድ ጀምበር ፈርሶበታልና። «የእግዚአብሔር ልጅ የዲያብሎስን ሥራ ለማፍረስ ተገለጠ» እንዲል፤ 1ዮሐ. 3፥19። ክብር፣ ምስጋና፣ አምልኮና ስግደት ለአምላካችን ለኢየሱስ ክርስቶስ ይሁን ለዘለዓለሙ አሜን!!!

www.zeyeneta.com

2.29. መዳን በሌላ በማንም የለም

እንግዲህ ሰው መዳን የሚችለው ስለ ኀጢአቱ ዋጋ ሲከፍል ብቻ ነው፤ የኀጢአት ደመወዝ ሞት ስለ ሆነ፤ ሮሜ 6፥23። እግዚአብሔር ኀጢአትን መቅጣት ባሕርዩ ነው። ኀጢአት ይዘገያል እንጂ ፍርድን ያመጣል፤ ነገር ግን በኀጢአት ከሚመጣ ሞት ያድነን ዘንድ የኀጢአትን ዋጋ [ደመወዝን] በመክፈል ፍቅሩን ሰጠን። በዚህ ፍቅር ካልሆነ በሰው ወይም በሌላ ፍጡር መዳን አይቻልም።

ይህን የኀጢአት ደመወዝ የከፈለው ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ በመሆኑ መዳን በሌላ በማንም የለም።

ይህ ማለት፦

- = እግዚአብሔር ደስ የተሰኘበት፣
- = የደኅንነታችን ተግሣጽ[ቅጣ] ያረፈበት፣
- = እግዚአብሔር የሁላችንን በደል በእርሱ ላይ ያኖረበት፣
- = ኀጢአታችንን ተሸክሞ በመስቀል የሞተ፣
- = ሞቶ የተነሣ፣
- = ያረገ፣
- = በአብ ቀኝ የተቀመጠ፣ ማንም የለም። መዳን የሚቻለው በኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው።

በዓለም ላይ የተመሠረቱ ሃይማኖቶች ሁሉ ከዚህ የመዳን መንገድ ሰው እንዲወጣ ለማሳሳት የተፈለሰፉ ፍልሰፍናዎች እንጂ ወደ እግዚአብሔር የሚያደርሱ መንገዶች አይደሉም።

«ኢየሱስም እኔ መንገድና እውነት፣ ሕይወትም ነኝ። በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም» አለ፤ ዮሐ. 14፥6።

አብ በክርስቶስ በኩል ያልመጣውን አይቀበልም፤ አብ በወልድ ህልው ስለ ሆነ፣ ከወልድ ተለይቶ አይሠራምና፣ የሥላሴ መለኮታዊ ውሳኔ አለ፤ ይህ መለኮታዊ ውሳኔ፣ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ የሰውነት ሥራ ወደ ሥላሴ ኅብረት በመግባት ዘላለማዊ ሕይወትን ተካፍሎ በሕይወት እንዲኖር ነው።

ሰው ይህን ሕይወት የሚያገኝበትን መንገድ ኢየሱስ ክርስቶስ በሞቱና በትንሣኤው ሠርቶታል፤ ከዚህ የክርስቶስ ሥራ የተሻለ፣ ወደ እግዚአብሔር ሊያቀርብ የሚችል የለም። ዋናው ጥያቄ ሃይማኖት፦ የመልካም ሰዎች በምድር ላይ መገኘት፣ እውነት መናገር፣ ስጦታ መስጠት አይደለም። እነዚህን የመሳሰሉ ነገሮች ሰው ከእግዚአብሔር ጋር ታርቆ

የኀጢአት ስርየት ካገኘ በኋላ የሚመጡ ናቸው፤ ምሕረት ማግኘቱ ምልክቶች ናቸው።

ዋናው የእግዚአብሔር ጥያቄ «የኀጢአት ዋጋ ይከፈል» የሚል ነው። «ኀጢአት ይወገድ» ይላል እግዚአብሔር። የኀጢአት ዋጋ ካልተከፈለና ኀጢአት ተገቢውን ቅጣት ካላገኘ፣ እግዚአብሔር ከወንጀለኞች ጋር ኅብረት ማድረግ ባሕርዩ አይደለም። ነገር ግን ይህን የኀጢአት ዋጋ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻውን ከፍሎታል፤ ይህም በእግዚአብሔርና በሰው መካከል የነበረውን የጥል ግድግዳ የሚያፈርስ ነው። በዚህ መለኮታዊ ሥራ የተስማማ ሁሉ፣ ወደ እግዚአብሔር ይደርሳል፤ ኤፌ. 2፥13-18።

«በክርስቶስም በኩል ወደ እግዚአብሔር እንዲህ ያለ እምነት አለን»፤ ፪ቆሮ. 3፥4። በክርስቶስ በኩል ያለው እምነት ወደ እግዚአብሔር ሊያደርስ የሚያስችል ነው፤ ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብ የሚያስችል ብቃት የለንም፤ ይህን ብቃት እና ድፍረት በኢየሱስ ክርስቶስ አግኝተናል። «እንግዲህ ወንድሞች ሆይ በመረቀልን በወዲስና በሕያው መንገድ ወደ ቅድስት በኢየሱስ ደም በመጋረጃው ማለት በሥጋው በኩል እንድንገባ ድፍረት ስላለን...» ይላል፤ ዕብ. 10፥19።

በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በሆነው ሥራ ሳይታመኑ በግል ጥረት ወደ አብ ለመድረስ መሞከር ከንቱ ድፍረት ነው። ወይም በአብና በወልድ መካከል ያለውን መለኮታዊ አንድነት አለመረዳት ነው። አብ «በእርሱ ደስ ይለኛል» ያለውን ቃል ማስታወስ ይገባል፤ አብን እንደዚህ ያስደሰተ ሌላ ማን ሊኖር ይችላል?

«መዳንም በሌላ በማንም የለም፤ እንድንበት ዘንድ የሚገባን ለሰዎች የተሰጠ ስም ከሰማይ በታች ሌላ የለምና»፤ የሐዋ. 4፥12።

ጴጥሮስ ይህን ቃል በሚናገርበት ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶአል፤ የሐዋ. 4፥8። መንፈስ ቅዱስ ከአብና ከወልድ የተለየ አይደለም። ጌታ «ለኔ ካለኝ ወስዶ ይነግራችኋል» እንዳለ፤ ዮሐ. 16፥13፤ መንፈስ ቅዱስ የአብንና የወልድን መለኮታዊ ውሳኔ ደግሞ ተናግሯል። ይሽውም ከሰማይ በታች ምንም የታወቀ እና የከበረ ስም ቢኖር እንኳ ሊያድን እንደማይችል ነው። «ሌላ የለም» የሚለው ቃል ነገሩ ያለቀና የተጠናቀቀ መሆኑን ያስረዳናል። የኀጢአትን መሥዋዕት ያቀረበው ኢየሱስ ክርስቶስ በመሆኑ ንስሐና የኀጢአት ስርየት የሚደረገውም በእርሱ ስም ብቻ ነው።

www.zeyeneta.com

«በእርሱ የሚያምን ሁሉ በስሙ የኀጢአቱን ስርየት እንዲቀበል ነቢያት ሁሉ ይመሰክሩለታል» ይላል፤ የሐዋ 10፥43። ከኢየሱስ ክርስቶስ ሰም ውጭ የኀጢአት ስርየት ይገኛል ብሎ የሚመሰክር እና የሚያስተምር ቢኖር ከሰይጣን ወይም ከሰው አእምሮ የተገኘ ብቻ ነው።

2.30. «በክርስቶስ ኢየሱስ በሆነው ቤዛነት በኩል»

«ልዩነት የለምና ሁሉ ኀጢአትን ሠርተዋልና፣ የእግዚአብሔርም ክብር ጐድሏቸዋል፣ በክርስቶስ ኢየሱስም በሆነው ቤዛነት በኩል እንዲያው በጸጋው ይጸድቃሉ። እርሱንም እግዚአብሔር በእምነት የሚገኝ በደሙም የሆነ ማስተሰረያ አድርጎ አቆመው»፤ ሮሜ 3፥23-25።

ቃሉን አስተውለን እንመልከት፤ ቤዛነቱ እንዲያው እንድንጸድቅ የተቋጠረልን የእግዚአብሔር ጸጋ ነው፤ ቤዛነቱ በእምነት የሚገኝ በደሙ የሚፈጸም ማስተሰረያ ነው። ይህም ለዘለዓለም የቆመ ኪዳን ሰለ ሆነ አይለወጥም። በዚህ ቤዛነት በኩል የመጣ ይድናል፤ ይህን ቤዛነት ረግጦ በሌላ መንገድ ለመዳን የሚሞክር ግን የእግዚአብሔርን ጸጋ ሰለ ናቀ ሕይወትን አያገኝም፤ ዕብ. 10፥29። የኀጢአት ስርየት በደም ሰለ ሆነ ደምን በማፍሰስ ዓለምን ያዳነ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ በመሆኑ ነው። «ያድናሉ» እየተባሉ የሚሰበክላቸው፣ ወይም «እናድናለን» የሚሉ ሰባኪዎች ቢኖሩ «በየትኛው ንጹሕ ደማቸሁ? የት አለ ደማቸሁ?» ብለን ልንጠይቅ ይገባል፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር መለኮታዊ ውሳኔ ደሙን ሰለፈ በማፍሰስ ቤዛ የሆነን ከክርስቶስ ውጭ ማንም የለም።

«እንደ ሕጉም ከጥቂቶች በቀር ነገር ሁሉ በደም ይነጻል፤ ደምም ሳይፈስ ስርየት የለም»፤ ዕብ. 9፥23።

«በመላእክት የተነገረው ቃል ጽኑ ከሆነ፣ መተላለፍና አለመታዘዝም ሁሉ የጽድቅን ብድራት ከተቀበለ፣ እኛስ እንዲህ ዐይነቱን ታላቅ መዳን ቸል ብንለው እንዴት እናመልጣለን?» ይላል ዕብ. 2፥2-3 ። የሙሴን ሕግ ያልፈጸመ ሞት ይፈረድበት እንደ ነበረ ሁሉ፡-ከዚህ የእግዚአብሔር መንገድ ውጭ የኀጢአት ስርየት ለማግኘት መሞከርም ከንቱ ድካም ከመሆንም አልፎ የእግዚአብሔርን ልጅ እንደ መርገጥ፣ የጸጋውን መንፈስ እንደ ማክፋፋት እና የኪዳኑን ደም እንደ መናቅ ሰለሚቆጠር ከባድ ቅጣት አለው። ቃሉ እንዲህ ይላል፤

«የሙሴን ሕግ የናቀ ሰው፣ ሁለት ወይም ሦስት ቢመሰክሩበት ያለ ርኅራኄ ይሞታል፤ የእግዚአብሔርን ልጅ የረገጠ፣ ያንንም የተቀደሰበትን የኪዳኑን ደም እንደ ርኩስ ነገር የቈጠረ፣ የጸጋውንም መንፈስ ያከፋፋ

እንዴት ይልቅ የሚብስ ቅጣት የሚገባው ይመስላችኋል?» ይላል፤ ዕብ. 10፥28-31።

አስቀድመን እንዳየነው እግዚአብሔር ለሰው ባለው ፍቅር ፍጹም ነው፤ ባዳኝነቱም ፍጹም ነው፤ በእነዚህ በሁለቱ ቅዱሳን ባሕርያቱ ምክንያት ኀጢአት በመስቀል ላይ እንዲፈረድበትና የሰው ልጆች ከቀኖጣው እንዲድኑ ሆኗል። ፍርዱ በመስቀል ላይ የተፈጸመ ሲሆን፣ ፍቅሩም በዚያው በመስቀል ላይ ተገልጧል፤ ይህ እግዚአብሔር ለዓለም የለገሰው ነጻ ስጦታ ነው። እንግዲህ እንዲህ ዐይነቱን መለኮታዊ ስጦታ ቸል ብንል ከፍርድ አናመልጥም። ይህን ከቡር ስጦታ መቀበልና እግዚአብሔርን ማመስገን ይገባናል።

www.zeyeneta.com

ምዕራፍ ምስት
ጽድቅ

3.1. ጽድቅ ምንድን ነው?

ጽድቅ በሰውም ሆነ በእግዚአብሔር ፊት እንከን የለሽ ሥራ፣ ብቃት ያልጐደለው፣ ተቀባይነት ያለው፣ ትክክለኛነቱ የተረጋገጠ ተግባር ማለት ነው። ጻድቅ ማለትም በዚህ ከላይ በተገለጠው ትርጉም ተመዝኖ የሚያልፍ ሰው ማለት ነው። ሕግም ሆነ ጸጋ ለሰው የተሰጡበት ምክንያት እንዲህ ዐይነቱን ጽድቅ ለማስገኘት ነው። እግዚአብሔር ጻድቅ በመሆኑ ሥራው ሁሉ የጽድቅ ነው፤ እርሱ ከሰው የሚፈልገውም ጽድቅን ነው። ነገር ግን ከሰው ጠባይ የተነሣ እንከን የለሽ ጽድቅ ከማንም ሰው አልተገኘም። እኛ ሰዎች የምናደርገው ሁሉ ጽድቅ ሊመስለን ይችላል፤ ትክክለኛነቱ ግን አልተረጋገጠም። ምክንያቱም፣ የምናደርገው ትክክል ቢመስለን እንኳ ብቃት የጐደለው ወይም እንከን ያለው ነው። መልካም ለመሥራት በምናደርገው ትግል ውስጥ ከፉ እንሠራለን። ስለዚህ ጽድቃችን እንከን አልባ አይደለም። እግዚአብሔር መልካም ምን እንደ ሆነ ነግሮናል፤ እኛ ሰዎች የምናድርገው ግን እግዚአብሔር የነገረንን ሳይሆን ለኛ መልካም መስሎ የታየንን ነው፤ ስለዚህ ጽድቃችን ብቃት ያለው ጽድቅ አይደለም።
ጽድቃችን የመርገም ጨርቅ ነው፤ ኢሳ. 64፥6።

የመርገም ጨርቅ ማለት ደም የነካው ልብስ ማለት ነው። በተለይም ሴቶች በወር አበባቸው ወቅት የሚለብሱት ልብስ «የመርገም ጨርቅ» ይባላል። በድሮው ዘመን ሴቶች በወር አበባቸው ወቅት ምንም ያህል ቢጠነቀቁ እንኳ የደም ጠብታ በልብሳቸው ላይ ይታይ ነበር፤ በገጠሪቱ የኢትዮጵያ ክፍልም ይህ ሁኔታ እስካሁን ይታያል። ሴቲቱ የለበሰችው ልብስ ገላዋን መሸፈን ቢችልም ትንሽ ደም ስለነካው ብቻ በሰው ፊት ያንን ለብሶ ለመታየት ያሳፍራታል፤ ልብሱን ያየ ሰውም ቅር ይለዋል።

እኛ ሥጋ ለባሾች የምናደርገው መልካም ነገር ሁሉ ለጊዜው ከሚከሠት ከፉ ነገር ቢሸፋፍነንም፣ እንከን የለሽ ሥራ ሠርተን ግን አናውቅም። ይልቁንም በእግዚአብሔር ፊት ጽድቃችን እንደ መርገም ጨርቅ ነው። ብዙ መልካም ሥራ ሠርተን በሌላ ጊዜ በምንሠራው አንድ ወይም ሁለት ጎጢአት ምክንያት ሥራችን ሁሉ ከብር የጐደለው ይሆናል። ይህ እግዚአብሔርን አያስደስትም፣ ሰው በራሱ ጥረት ጻድቅ ሆኖ እግዚአብሔርን አያስደንቀውም። ቴማናዊው ኤልፋዝ የሰውን ብቃት

አልባነት ሲገልጽ፣ «ሰውስ በእግዚአብሔር ፊት ጻድቅ ይሆን ዘንድ ከሴትስ የተወለደ ንጹሕ ይሆን ዘንድ እንዴት ይችላል?» ብሏል፣ ኢዮ. 15፥14።

በሰው ልጆች ታሪክ ጽድቅን ለማምጣት ብዙ ጥረት ተደርጓል። ሰው በእግዚአብሔር ምሳሌ የተፈጠረ በመሆኑ በጎጢአት ከወደቀ በኋላ ጽድቅን የሚጠማ ፍጡር ሆኗል፤ ይህንንም ሁልጊዜ አጥብቆ ይፈልጋል፤ እግዚአብሔርም ሆነ ሰው ጽድቅን የተራቡ ናቸው። ነገሥታት በአገዛዛቸው ጽድቅን አላመጡም፤ ካህናት በአገልግሎታቸው ጽድቅን አላስገኙም፣ ነቢያት በስብከታቸው ጽድቅን አላመጡም። የእንሰሳት መሥዋዕት የጎጢአት ዋጋ እየተከፈለበት የነበረ ቢሆንም እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ስላልሆነ፣ ጽድቅን አላመጣም። ሴሎች ከእምነት ውጭ የሆኑ የሰው ልጅ ድርጅቶች እንደ ተባበሩት መንግሥታት ያሉ ታላላልቅ ተቋሞች እግዚአብሔር የሚፈልገውን፣ ሰውም የሚያስፈልገውን ጽድቅ አላመጡም፤ የተቋቋሙት ግን ጽድቅን [ፍትሕን] ፍለጋ ነው።

ሽብርተኞች በሰው ላይ ቦንብ የሚያፈነዱት ለመጽደቅ ነው፤ ለመጽደቅ አስበው ተኩሰኑ። በዓለም ላይ ያሉ ልዩ ልዩ ሃይማኖቶች ጽድቅን እንደሚያመጡ ይናገራሉ፤ የተፈለሰፉትም ለዚህ ጉዳይ ነው፤ በቡድሃ ሃይማኖት ያሉት ከሴት በመራቅ፣ አስላሞች ከምዣብ፣ ከክርስቲያን፣ ከቄሻሻ ነገር በመራቅ፣ አይሁዶች ከምግብና ከአሕዛብ በመራቅ ጽድቅን ይፈልጋሉ፤ ነገር ግን ጽድቅን አላመጡም። በዘንራችን ረጂጅም መንፈሳውያን ጉዞዎች የሚደረጉት ጽድቅን ፍለጋ ነው። በበረሓ፣ በዱር፣ በገደል እራሳቸውን እየጨቁኑ ቅጠል እየበሉ የሚኖሩ ሰዎችም እንደዚህ የሚሆኑት ጽድቅን ፈልገው ነው። በባዶ እግር የሚሄዱ፣ ከሰው ጋር የማይነጋገሩ፣ ከጋብቻ ርቀው ሴት በዞረችበት የማይዞሩ፣ ብዙ ድግስ በመደገስ ሕዝብ የሚመግቡ ብዙ ቁና ሰዎች አሉ፤ እነዚህ ሁሉ ሰምን እንደዚህ እንደሚያደርጉ ሲጠየቁ ጽድቅን ፈልገው እንደሚያደርጉት ይናገራሉ። የሰው ልጅ ከሌሎች ፍጥረታት የሚለይበት አንዱና ዋናው ነገር ጽድቅን መፈለጉ ነው። ጽድቅ ግን እነዚህን በመሳሰሉ ሕጎች፣ በተለያዩ ፍልስፍናዎች፣ በልዩ ልዩ ሃይማኖታዊ ሥርዓቶች፣ እስከ ዛሬ ቢፈለግም አልተገኘም። በራሱ መንገድ ወይም በራሱ ጥረት የጸደቀ የሰው ልጅም እስካሁን የለም። አይ ሰው ምስኪን ፍጥረት ነው፣ ሰው ጽድቅን ፍለጋ በመዝራተት ላይ ነው፤ ቢንከራተት እየደከመው የወደቀውማ እግዚአብሔር ይወቀው።

www.zeyeneta.com

እግዚአብሔር ይሆን የሰዎችን ጥረት ያውቃል፤ ነገር ግን፣ የሰው ፍልስፍና፣ አስተሳሰብ፣ ስሜትና ዕውቀት ነውና አይደለትብትም፤ እውነተኛውን የጽድቅ መንገድ የሚያውቀው እርሱ ብቻ ነውና፤ ስለዚህ ጽድቅ ከራሱ ከእግዚአብሔር የሚመጣ እንጂ ከሰው ጥረት የሚገኝ አይደለም።

እግዚአብሔር ሁሉንም አይቶ ማንም እንደ እርሱ የሚሆን ባለማግኘቱ የራሱ ከንድና የራሱ ጽድቅ፣ ጽድቅን እንዳመጣለት ይናገራል። «እግዚአብሔር አየ፣ ፍርድም ስለሌለ ተከፋ፣ ሰውም እንደሌለ አየ፣ ወደ እርሱ የሚማልድ እንደሌለ ተረዳ፣ ተደነቀም፣ ስለዚህ፣ ዮዝ ከንዱ መድኃኒት አመጣለት፤ ጽድቁም አገዘው፤ ጽድቅንም እንደ ጥሩር ለበሰ፣ በራሱም ላይ የማዳንን ራስ ቁር አደረገ»፤ ኢሳ. 59፥16-17።

አስካሁን ያየነውን የሰውን የጽድቅ ጥረት እናቁይና፣ የኢየሱስ ክርስቶስን ጽድቅ እንይ። ኢየሱስ ክርስቶስ ጽድቅን አምጥቷል። ዓለም አስካሁን አጥብቆ የሚፈልገው ጽድቅ በመስቀል ላይ ተገኝቷል። ዓለም አስካሁን በችግር ላይ የሚገኘው በመስቀል ላይ የተገኘውን ጽድቅ ቸል ብሎ የራሱን ጽድቅ ለማቆም ስለሚንከራተት ነው። እውነተኛው ጽድቅ ግን በእውነት ተገኝቷል። እውነተኛ ጽድቅ ትክክለኛነቱና ብቃቱ ወይም አንከን የለቸነቱ የሚረጋገጠው በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ብቻ ነውና እርሱን እንየው።

3.2. የኢየሱስ ክርስቶስ ጽድቅ

ኢየሱስ ክርስቶስ ማን ነው? ኢየሱስ ክርስቶስ ሰማይና ምድርን የፈጠረ የእብ ቃል ነው። የሚታየውና የሚይታየው ሁሉ የተፈጠረው በእርሱ ነው፤ ያለ እርሱ ምንም ምን የሆነ የለም።

«በመጀመሪያ ቃል ነበረ፤ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ፤ ቃልም እግዚአብሔር ነበረ፤ ይህ በመጀመሪያው በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ፤ ሁሉ በእርሱ ሆነ፤ ከሆነውም አንዳች ስንኳ ያለእርሱ አልሆነም» ዮሐ. 1፥1-2።

ኢየሱስ የሕይወት ፈጣሪና የፍጥረት መኖሪያ ነው፤ እርሱ ሕይወት ነው፤ ፍጥረት የሚኖረው፣ የሚንቀሳቀሰውም በእርሱ ሕይወትነት ላይ ተመሥርቶ ነው፤ ሁሉን በሥልጣኑ ቃል ይደግፋል፤ ዕብ. ነ፥2-3። ከእብ ጋር በባሕርይ አንድ ናቸው፤ ዕብ. ነ፥3። መልደን ከእብና ከመንፈስ ቅዱስ በቀር የሚተካከለው የለም። ኢየሱስ ክርስቶስ የእብ ቃል ስለ ሆነ፣ በአብሩ ከእብ ጋር አከል ነው። እርሱ ማንም ሊቀርበው በማይችል ብርሃን ተሰውሮ የሚኖር አምላክ ነው። በመለኮታዊ ሥልጣን

ከእብና ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በሉዓላዊነት [በእግዚአብሔርነት] የሚኖረው ቃል፣ በተለየ አካሉ ወደ ምድር መጣ፤ ቃል ሥጋ ሆነ፤ ዮሐ. ነ፥14። ወደ ምድር የመጣው እግዚአብሔርነቱን ስለ ተቀማ አይደለም። ማንነቱ እንዳለ ሆኖ፣ ከብሩን ብቻ ትቶ ራሱን ዝቅ በማድረጉ ነው እንጂ። የሰውን ሥጋ በመልበስ የባሪያን መልክ ያዘ፤ ሰው የኢየሱስ ባሪያ ነው፤ ነገር ግን ይህ የሰው ጌታ ባሪያውን በመሆን ተገለጠ፤ ከዚያ ማንም ሊደርስበት ከማይችል መለኮታዊ ከፍታ፣ እጅግ በጣም ዝቅ ብሎ ሰው ሆነ፤ ሰው ሆኖም በዝቅተኛነት በሚታወቀው የመስቀል ሞት ሞተ። ይህ ነው የኢየሱስ ክርስቶስ ጽድቅ!

«እርሱ በእግዚአብሔር መልክ ሲኖር ሳለ ከእግዚአብሔር ጋር መተካከልን መቀማት እንደሚገባ ነገር አልቈጠረውም፤ ነገር ግን፣ የባሪያውን መልክ ይዞ በሰውም ምሳሌ ሆኖ ራሱን ዝቅ አደረገ፤ በምስሉም እንደ ሰው ተገኝቶ ራሱን አዋረደ፤ ለሞትም ይኸውም ለመስቀል ሞት እንኳ የታዘዘ ሆነ»፤ ፊል.2፥6-8።

የመጀመሪያው ዝቅታ የባሪያውን መልክ ይዞ መገለጡ ነው፤ ሁለተኛው ዝቅታ መሞቱ ነው። ሦስተኛው ዝቅታ በመስቀል መሞቱ ነው፤ ታሞ መሞት እና በመስቀል መሞት የተለያዩ ናቸው። ከዚህ የሚበልጥ ጽድቅ የለም፤ ከመለኮታዊ ከብር ወደ ባሪያ ኑሮ መውረድ ከዚህም ዐልፎ ለመስቀል ሞት ራስን አሳልፎ መስጠት አስደናቂ ጽድቅ ነው። መላእክቱም እንዲህ ዐይነቱን ጽድቅ አልሠሩትምና እነርሱ የኢየሱስን ያህል ዝቅ ቢሉ እንኳ ጽድቃቸው የእርሱን ጽድቅ አይወዳደረውም። እርሱ ፈጣሪ ነው፤ እነርሱ ፍጡራን ናቸው፤ እርሱ ጌታ ነው፤ እነርሱ አገልጋዮች ናቸው። ኅጢአተኛውን የሰው ልጅማ ወደዚህ ውድድር አናስጠጋውም፤ አስደናቂ የሚሆነው ባሪያ ጌታ ሲሆንና ጌታ ደግሞ ባሪያ ሲሆን ነው። ስለዚህ ሰው መጀመሪያውኑ ባሪያ ነውና፣ ራሱን ዝቅ ቢያደርግ አያስደንቅም። ኢየሱስ ክርስቶስ ግን መጀመሪያውኑ ጌታ ነውና፣ አሁን ባሪያ ቢሆን እጅግ ያስደንቃል። የኢየሱስ ክርስቶስ ጽድቅ ብቃት ያለው ጽድቅ ነው፤ አብም «በእርሱ ደስ ይለኛል» ሲል የመሰከረው የጽድቁን ታላቅነት ለመግለጥ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ከሰማይ ወርዶ እንደኛ ባሪያ የሆነው የኛን ኀጢአት ለመሸፈን ነው፤ ስለዚህ፣ የእርሱ ጽድቅ ብቁና ታላቅ ከመሆኑ የተነሣ ሁላችንንም ለማጽደቅ ይበቃል።

3.3. ኢየሱስ ክርስቶስ በሰው ልጅነቱ ሲታይ

ኢየሱስ ክርስቶስ ፍጹም አምላክ ቢሆንም ደግሞ ፍጹም ሰውና በምድር ላይ ሲኖር እንዴት እንደ ኖረ እንመልከት።

www.zeyeneta.com

ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር ላይ ሲኖር ፍጹም ትሑት አገልጋይ ነበር፤ ገና በልጅነቱ በናዝሬት ሲያድግ ለእናቱና ለዘመዶቹ ይታዘዝ ነበር፤ በሰው ፊትና በእግዚአብሔር ፊት በማስተዋል አደገ፤ ሉቃ. 2፥51-52። ይህ ከሰው ጋር ሲኖር የፈጸመው ጽድቅ ነው።

በዚህ ምድር ላይ በሰው መካከል የሚኖሩ ድኾች፣ በሽተኞች፤ ኀጢአተኞች፣ ሰው ያገለላቸውና ፈጽሞ የረሳቸው አሉ። እግዚአብሔር በቃሉ እነዚህን ሁሉ ቸል እንዳንል አዝዞ ነበር፤ ዘዳ. 15፥7-11። ነገር ግን ይህን ያደረገ ጻድቅ ሰው አልተገኘም። ኢየሱስ ክርስቶስ ግን ከሁሉም የኅብረተ ሰብእ ክፍል ይልቅ፣ በዝቅተኛ ደረጃ የሚገኙ ሰዎችን እጅግ ይፈልግ ነበር። እነርሱም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ለመቀመጥ አይሸማቀቁም ነበር፤ ማቴ. 9፥10። ሰው የረሳቸውን እርሱ ያስባቸዋል፤ ሰው የጣላቸውን እርሱ ያነሣቸዋል፤ ሰው ያገለላቸውን እርሱ ያስጢጋቸዋል፤ ሳምራዊት ሴት ዐምስት ባሎች ነበሯት፤ ከዚህ የተነሣ የኅብረተ ሰቡ መጠቋቆሚያ ነበረች፤ ወደ ወንዝ ውሃ ልትቀዳ የምትሄደው ሴቶች በማይወጡበትና አየሩ በሚሞቅበት የቀትር ጊዜ ነበር፤ ይህን የምታደርገው የሰዎች መጫወቻ ከመሆን ለመሸሽ ነው። በኀጢአተኛነቷ ሰው ሁሉ ስላገለላት ብቸኛ መሆንን የመረጠች ትመስላለች። ኢየሱስ ክርስቶስ ግን እርሷን ፍለጋ ወደ ሰማርያ ሄዶ አገኛት፤ ለዘላለም የማያስጠማውን የሕይወትን ውሃም ሰጣት፤ ይህች ሴት ሕይወቷ ተለወጠ፡፡ ሌሎችን ሰዎች ወደ እርሱ መጥተው እንዲያዩ ጋበዘች፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘመድ፣ ወንድም እኅትም ለሌላቸው ሁሉ ዘመድ፣ ወንድም እና እኅት ነው። ሰው የተጸየፋቸውን በሽተኞች እርሱ ተጠግቶ ይረዳቸዋል፤ ዮሐ. 5፥1-10። የተራቡትን ይመግባቸዋል፤ ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር ለሚኖሩ ለነዚህ የተረሱ ሰዎች ሁሉ መድኃኒት ነው።

ኢየሱስ ክርስቶስ ረጅም ጾም በመጾሙ እጅግ ተርቧል። በዚህ ጊዜ ሰይጣን በተደጋጋሚ ቢፈትነውም፣ በእግዚአብሔር ቃል ድል ነሥቶታል። ቀን ቀን ወንጌልን ይሰብካል፣ ሌሊት ግን በደብረ ዘይት ተራራ ላይ ይጸልይ ነበር። የእግዚአብሔርን በዓላት በቤተ መቅደስ እየተገኘ አክብሯል። እንደ ሙሴ ሥርዐት ሁሉንም ፈጽሟል።

አይሁድ በልዩ ልዩ ምክንያት ይከሱት ነበር፤ እርሱ ግን ማንንም አልከሰሰም፤ ሲሰድቡት አልተሳደበም፤ ሲዝቱበት አልዛተም፤ እርሱ እነርሱን ለመበቀል ኀይል አለው፤ ነገር ግን ሰውን ለማዳን ስለ መጣ አልተበቀላቸውም። ሊወግሩት ድንጋይ ሲያነሡ ኀይል እንደሌለው ደካማ

ሰው ይሸሽ ነበር፤ ዮሐ 8፥59። ከሰው ወገን እንደዚህ ዐይነቱን ጽድቅ የፈጸመ የለም።

ኢየሱስ ክርስቶስ እርሱ የማያደርገውን አያስተምርም ነበር። ትምህርቱ በሙሉ እርሱ ያደረገው ነው። «ክፉውን በክፉ አትቃወሙ» ብሎ ሲያስተምር እርሱ ክፉ ላደረጉበት በጎ አድርጎ ነው። «ጉንጭህን በጥፊ ለሚመታህ ሁለተኛውን ደግሞ አዙርለት» ብሎ ሲያስተምር እርሱ በጥፊ ሲመቱት ዝም ብሎ ነው። «ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ የሚረግሟችሁን መርቁ፣ ለሚጠሏችሁም መልካም አድርጉ፤ ለሚያሳድዷችሁም ጸልዩ» ብሎ አስተምሮ ነበር፤ ማቴ.5፥43። ይህን ራሱ በተግባር ፈጽሞታል፤ «አባት ሆይ የሚያደርጉትን አያውቁምና ይቅር በላቸው» በማለት መከራ ያመጡበትን ይቅር ብሏቸዋል፤ ለጠላቶቹ መልካም አድርጓል። እንዲህ ዐይነት ጽድቅ ከወዴት ይገኛል?

«የእናንተ ታላቅ ሊሆን የሚወድ፣ የእናንተ አገልጋይ ይሁን፤ ከእናንተ ማንም ፊተኛ ሊሆን የሚወድ፣ የእናንተ ባሪያ ይሁን እንዲሁም የሰው ልጅ ሊያገለግል ነፍሱንም ለብዙዎች ቤዛ ሊሰጥ እንጂ፣ እንዲያገለግሉት አልመጣም» ብሏል፤ ማቴ. 20፥26-28። ታላቁ አምላካችን ትሑት ሆኖ የሰው አገልጋይ ሆኖ መጣ፤ ዝቅ ብሎ የደቀ መዛሙርቱን እግር አጠበ፤ የታላቅነት መንገድ ዝቅ ብሎ ማገልገል ነው፤ ታላቅነት በዘር፣ ቀድሞ በመገኘት፣ በሀብትና በሹመት መሆኑ ከኢየሱስ ክርስቶስ መምጣት በኋላ ቀርቷል። አሁን ታላቅነት ወደ ላይ በመገሥገሥ ሳይሆን ወደ ታች በመውረድ ሆኗል። ነገሩ ተገልብጧል፤ ይህን ለውጥ ያመጣ ግን የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ጽድቅ ነው።

3.4. ሕግን ልፈጽም መጣሁ፤ ማቴ. 5፥17።

ኢየሱስ ክርስቶስ በሰው ልጅነቱ ሲታይ ሕግን ያለምንም እንከን ፈጽሟል። «አንድም ጻድቅ የለም» ተብሎ ተስፋ በተቈረጠበት ዓለም ላይ፣ አንድ ጻድቅ ተገኝቷል። ነቢዩ ኢሳይያስ «በፊቱ እንደ ቡቃያ ከደረቅም መሬት እንደ ሥር አድጓል» (ኢሳ. 53፥2) ያለው አንድም ጻድቅ በሌለበት ዓለም ብቸኛ ሆኖ መገኘቱን ለመናገር ነው። ሥር ብዙ ጊዜ በደረቅ መሬት ውስጥ ሳይደርቅ መቁየት ይችላል፤ ኢየሱስ ክርስቶስም በዚህ ፈታኝና ክፉ ዓለም ውስጥ በጽድቅና በእውነት የኖረ ብቸኛው ጻድቅ ነው። የእግዚአብሔርን ሕግ ጠንቅቆ የፈጸመም እርሱ ብቻ ነው።

www.zeyeneta.com

3.5. ሕግ በሁለት መንገድ ይፈጸማል

1ኛ በሕይወቱ ሕግን ፈጽሟል።

በሕግ «ሒድርግ» የተባለውን በማድረግ፣ «አታድርግ» የተባለውንም ባለማድረግ ይፈጸማል። ይህን ግን በብቃት ያደረገ ሥጋ ለባሽ አልተገኘም። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ሥጋ ለብሶ ሕግን ፈጽሟል። ጌታችን «ከእናንተ ስለ ኀጢአት› የሚወቅሠኝ ማን ነው?» ብሏል፤ ዮሐ. 8፥46። ጲላጦስ «እኔስ አንዲት በደል ስንኳ አላገኘሁበትም» አለ፤ ዮሐ. 18፥38። ነገር ግን ሕዝቡ ኢየሱስን በማፍ ለመግደል ሔከት ሲያበዛ «እኔ ከዚህ ጻድቅ ሰው ደም ንጹሕ ነኝ እናንተ ተጠንቀቁ ሲል በሕዝቡ ፊት እጁን ታጠበ»፤ ማቴ. 27፥24። ይሁዳም «ንጹሕ ደም አሳልፌ በመስጠቴ በድያለሁ» ብሏል፤ ማቴ. 27፥4። በቀኝ በኩል የተሰቀለው ወንበዴ «ስለ አደረግነውም የሚገባንን እንቀበላለንና በእኛስ አውነተኛ ፍርድ ነው፤ ይህ ግን ምንም ከፋት አላደረገም» አለ፤ ሉቃ. 23፥41። እንግዲህ ወንበዴዎችም ጌታችን ምንም ከፋት ያላደረገ ሞሆኑን፣ የመጨረሻው ዳኛ ንጉሥ ጲላጦስም በደል እንዳልተገኘበት፣ ይሁዳም ንጹሕ ሰው መሆኑን በተለያየ ጊዜና ሁኔታ መስክረዋል። ስለዚህ ኢየሱስ ክርስቶስ ሞት የማይገባው ፍጹም ጻድቅ ነው።

2ኛ በሞትና በግርፋት ሕግን ፈጽሟል።

ሕግ በሕይወት ካልተፈጸመ በሞትና በግርፋት በአስራት በመሳሰለው ሁሉ ይፈጸማል። ይህን ሲፈጽሙ የኖሩት ሥጋዊ ሕግ የተሰጣቸው እስራኤል ዘሥጋ ሲሆኑ፣ አሕዛብም በኀጢአታቸው ሲሞቱ ኖረዋል። ኢየሱስ ክርስቶስ በእንደዚህ ዐይነቱ የሕግ አፈጻጸም ውስጥ መግባት አይገባውም ነበር። ነገር ግን ይህ አፈጻጸም ሕግን ላልፈጸሙ ኀጢአተኞች ቤዛ የሚሆንበት የሕግ ፍጻሜ ነው።

«ጻድቅ ባሪያዬ በዕውቀቱ ብዙ ሰዎችን ያጸድቃል፤ ኀጢአታቸውንም ይሸከማል፤ ስለዚህም፣ እርሱ ብዙዎችን ይወርሳል፣ ከኃያላንም ጋር ምርኮን ይከፋፈላል፤ ነፍሱን ለሞት አሳልፎ ሰጥቷልና ከዐመፀኞችም ጋር ተቈጥሯልና እርሱ ግን የብዙ ሰዎችን ኀጢአት ተሸክሞ ስለ ዐመፀኞችም ማለደ» ተብሎ ተጽፏል፤ ኢሳ. 53፥11-12። ኢየሱስ ክርስቶስ ከአመጸኞች ጋር ተቈጥሮ ተሰቀለ፤ እርሱ ግን ዐመፅ አልተገኘበትም፣ በመከራው ጊዜ የኀጢአተኞችን ኀጢአት ተሸክሞ ስለ ነበረ ምንም ከፉ ቃል አልተናገረም፤ እንዲያውም ስለ ዐመፀኞች ይማልድ ነበር። «ሲሰድቡት አልተሳደበም፤ መከራንም ሲቀበል አልዛተም ነገር ግን

በጽድቅ ለሚፈርደው ነፍሱን አሳልፎ ሰጠ»፤ 1ጴጥ. 2፥23። ታዲያ እንዲህ ዐይነት ልዩ ጽድቅ ከማን ይገኛል?

ኢየሱስ ክርስቶስ በሞቱ የሕግን ዋጋ ከፍሏል፤ ይህም ለኀጢአተኞች የከፈለው ነው። «ሕግን ልሽር አልመጣሁም ልፈጽም እንጂ» እንዳለ ሕግን ሳይሽር በሕይወቱና በሞቱ ፈጸመው፤ ማቴ. 5፥17። ስለዚህ የሚያምኑ ሁሉ ይጸድቁ ዘንድ ኢየሱስ ራሱ የሕግ ፍጻሜ ነው፤ ሮሜ 10፥4።

3.6. የእግዚአብሔር ጽድቅ ያለ ሕግ ተገልጧል፤ ሮሜ 3፥21።

«የእግዚአብሔር ጽድቅ» ማለት የራሱ የሆነ እግዚአብሔር የሠራው ጽድቅ ማለት ነው። ሰው ወይም መላእክት ሳያግዙት በራሱ ፈቃድ ሠርቶ ያቆመው የማይፈርስና የማይናወጥ የዘለዓለም ሥራ ነው። ይህ ጽድቅ ለሰው ሁሉ የሚበቃ ለደካማዎችና ዐቅም ለሌላቸው ሁሉ መጠጊያ የሚሆን ነው። ሰው ከሠራው ይልቅ እግዚአብሔር የሠራው ይበልጣልና ሁሉንም ያስጠልላል። እግዚአብሔር ይህን ጽድቅ የሠራው ሰዎችን ከሕግ ከስ ነጻ እውጥቶ ለማጽደቅ ነው። ሕግ ማስገኘት ያልቻለውን ጽድቅ እግዚአብሔር በጸጋው ሠርቶታል። ነቢዩ ኢሳይያስ «አቤቱ ሥራችንን ሠርተህልናልና ስላምን ትሰጠናለህ»፤ 26፥12።

ይህ የእግዚአብሔር የጽድቅ ሥራ በክርስቶስ ሰው ሆኖ መገለጥ፣ በሞቱና በትንሣኤው የተፈጸመው ነው። የእግዚአብሔር ጽድቅ የሚገኘው በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን ነው። እንግዲህ እኛም ኀጢአተኞች የምንጸድቀው በዚህ የእግዚአብሔር ጽድቅ መሆኑን መጻሕፍት ተስማምተው ይመሠክራሉ። «ያለ ሕግ ተገልጧል» የሚለው ቃል በክርስቶስ ያመኑ ኀጢአተኞች ጉዳይ «በሕግ አይታይም» ማለት ነው። በሕግ ቢታይማ መጀመሪያውኑ ኀጢአተኛ የሆኑት ሕግን ሽረው ነውና ሊጸድቁ አይችሉም። አሁን የኀጢአተኞች ጉዳይ በክርስቶስ ይታያል፤ ጽድቅ በክርስቶስ እንጂ በሕግ ሊሆን አይችልም። ስለዚህ በሕግ ያልተቻለው በክርስቶስ ይቻላል።

«አሁን ግን በሕግና በነቢያት የተመሰከረለት የእግዚአብሔር ጽድቅ ያለ ሕግ ተገልጧል፤ እርሱም ለሚያምኑ ሁሉ የሆነ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን የሚገኘው የእግዚአብሔር ጽድቅ ነው»፤ ሮሜ 3፥21። እግዚአብሔር ያመኑትን ክርስቲያኖች ጉዳይ በሕግ አያየውም ጉዳያቸን የሚታየው በኢየሱስ ክርስቶስ በሆነው ቤዛነት በኩል እንደ ሆነ ቃሉ ይመሰክርልናል። «በክርስቶስ በሆነው ቤዛነት በኩል እንዲያው በጸጋው

www.zeyeneta.com

ይጸድቃሉ» ይላል ሮሜ 3፥23። በሌላ አነጋገር፣ ወደ እግዚአብሔር የምንቀርበው በክርስቶስ በኩል ነው። በሕግ ብንቀርብ ከፍርድ አናመልጥም፤ ምክንያቱም፣ ሕግን ሁሉ አልጠበቅንምና። በክርስቶስ ከሆነ ግን እንድናለን፤ እርሱ «የሕግ ፍጻሜ» ሆኗልና፤ ሮሜ 10፥4። በእግዚአብሔር ጽድቅ «መጽደቅ» ማለት እንደዚህ ነው።

ኢሳይያስ በትንቢቱ «እግዚአብሔርም የሁላችንን በደል በእርሱ ላይ አኖረ» ይላል፤ ኢሳ. 53፥6። ሕግ በደላችንን በእኛ ላይ በማኖር «ይሙቱ» ይላል፤ ክርስቶስ ግን በደላችንን በእርሱ ላይ በማኖር «ይዳኑ» ይላል። እኛ ልንሠራው የማንችለውን ጽድቅ ክርስቶስ በመስቀሉ ሠርቶታል። ስለዚህ እኛን ደካማዎችን በእርሱ ጽድቅ ያለ ሕግ ሊያጸድቀን ይችላል።

ሕግ አሁንም አልተሻረም፤ ሆኖም የሚፈልገውን ዋጋ በክርስቶስ አምነው ንስሓ ከገቡት ላይ ማግኘት አይችልም፤ «ለምን» ቢባል መልሱ እግዚአብሔር በደላቸውን በክርስቶስ ላይ አድርጎታልና ነው ። በክርስቶስ ያመኑ በክርስቶስ ሞተዋል፤ ሮሜ 6፥5። የሞተ ደግሞ በሕግ አይጠየቅም። ሕግ በሕይወት ላለ እንጂ በሞተ ሰው ላይ አይሠራም። በክርስቶስ ያመነ ክርስቲያንም የክርስቶስን ሞት «የራሴ ሞት ነው» ብሎ ሊያምን ከዚህ በኋላ በሥጋዊ ሕይወት አየኖረ አይደለም፤ ሮሜ 6፥2። ሕግም አይገዛውም። ቅዱስ ጳውሎስ፣ «አሁን ግን ለእርሱ ለታሰርንበት ሰለ ሞትን፤ ከሕግ ተፈትተናል፤ ስለዚህም በዐዲሱ በመንፈስ ኑሮ እንገዛለን እንጂ በእርጌው በፊደል ኑሮ አይደለም» ብሏል፤ ሮሜ 7፥6።

ክርስቲያን በክርስቶስ ይገዛል፤ ሕጉን በክርስቶስ ይፈጽማል፤ ለክርስቶስ ሲገዛ ሕግ በሕይወቱ ይፈጸማል። ለክርስቶስ ያልተገዛ ግን ሕግን መፈጸም አይችልም። ለምሳሌ፣ ሰው ምግብ የሚበላው በሕግ ስለ ተደነገገ ሳይሆን ተፈጥሮው ስለ ሆነ ነው፤ ክርስቲያንም ሕግን የሚፈጽመው ታጽፎ ስላነበበ ሳይሆን፣ ሕይወቱ በመንፈስ ቅዱስ ሕግን መፈጸም የሚችል ሆኖ ስለ ተለወጠ ነው። አሮጌው ማንነት በክርስቶስ መስቀል ሲሞት ዐዲስ ማንነት ይገኛል። ይህ ዐዲስ ተፈጥሮ ከፊደል ሕግ ነጻ ሆኖ በእምነት ሕግ የሚኖር ነው፤ ሮሜ 8፥4።

3.7. ሥራችን ሳይሆን እምነታችን ጽድቅ ሆኖ ተቆጥሯል

«ነገር ግን ለማይሠራ፥ ኃጢአተኛውንም በሚያጸድቅ ለሚያምን ሰው እምነቱ ጽድቅ ሆኖ ይቈጠርለታል»፤ ሮሜ 4፥5። ይህ ቃል አንዳንድ መልካም ነገሮችን በማድረግ በጌታ ዘንድ ጽድቃቸውን ለማስቈጠር

ለሚሞክሩ ኢአማንያን ሁሉ ተስፋ የሚያስቈርጥ ነው። «ለማይሠራ» የሚለው ቃል ዝም ተብሎ የሚታለፍ ቃል አይደለም።

ገና ኃጢአተኛ የነበረ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ ሲያምን እምነቱ ጽድቅ ሆኖ ይቈጠርለታል። የኃጢተኞች ጽድቅ በጌታ ፊት እንደ መርገም ጨርቅ ስለ ሆነ፣ ጽድቅ ሆኖ አይቈጠርም፤ ኢሳ. 64፥6። እግዚአብሔር ክፉ ሥራን በመልካም ሥራ ስለማይመዝን የኃጢአተኞች መልካም ሥራ ለጽድቅ አያበቃም። የኃጢአት ደመወዝ ሞት እንጂ መልካም ሥራ አይደለም፤ ሮሜ 6፥23። ስለዚህ ኃጢአተኞች የሚጸድቁበት መንገድ እምነት ነው። እምነት የእግዚአብሔርን ጸጋ የምንቀበልበትና ከመድኀኒታችን ጋር የምንገናኝበት መንፈሳዊ እጃችን ነው። እምነት ጽድቅ ሆኖ የሚቈጠርበት ምክንያት የታመነው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ጽድቁን በመፈጸሙ፣ ይህም በሞቱና በትንሣኤው ስለ ተረጋገጠ ነው። እግዚአብሔር አብም «በእርሱ ደስ ይለኛል» ብሏል፤ ማቴ 3፥17። ስለዚህ ይህ የክርስቶስ ጽድቅ እንደሚያድናቸው ለሚያምኑ ኃጢአተኞች እምነታቸው ጽድቅ ሆኖ ይቈጠርላቸዋል። ይህ ሥራ የራሱ የእግዚአብሔር ሥራ በመሆኑ «አሜን» ብለን ከመቀበል በቀር ለመከራከር የሚያበቃ አንዳች ዕውቀት የለንምና ዝም እንበል!

«ስለ በደላችን ዐልፎ የተሰጠውን፣ እኛን ስለ ማጽደቅም የተነሣውን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ከሙታን ባስነሣው ለምናምን ለእኛ ይቈጠርልን ዘንድ አለው» ይላል፤ ሮሜ 4፥25።

ንስሓ የሚገቡ ኃጢአተኞችን እግዚአብሔር ማጽደቅ እንደሚችል ማመን አለብን። ሰው በሥራው ሁለት ዐይነት ድርጊት ይታይበታል። አንደኛ፣ ጽድቅን ይሠራል፤ ሁለተኛ፣ ኃጢአትንም ይሠራል። ሁለቱ ሥራዎቹ በጌታ ፊት በአንድ ላይ አይመዘኑም፤ ኃጢአቱ በጽድቁ፣ ጽድቁ በኃጢአቱ አይለኩም። ስለዚህ እግዚአብሔር ሁለቱንም የሰው ሥራዎች ትቶ የራሱን ሥራ ይፈጽማል፤ እርሱም አምነው ንስሐ የገቡትን ማጽደቅ ነው። ያላመኑትም በፍርድ ውስጥ ይኖራሉ፤ ዮሐ.3፥16-19፡36።

3.8. «በእኛ የሕግ ትእዛዝ ይፈጸም ዘንድ ኃጢአትን በሥጋ ኰነነ»፤ ሮሜ 8፥4።

ሰው በኃጢአተኛ ባሕርይው (በሥጋ ጠባዩ) የሕግን ትእዛዝ ሊፈጽም አይችልም። ኃጢአት የሚባለው ከፉ ኀይል ከሰው አስካልተወገደ ድረስ፣ የእግዚአብሔር ሕግ በሰው ሕይወት ሊፈጸም ከቶ

www.zeyeneta.com

አይችልም። ጌታ ሰዎች የማይችሉትን ይችሉ ዘንድ አስቀድሞ ኀጢአትን በሥጋ ኩነነ ማለት ኀጢአትን አላደረገም፤ ኀጢአትን አለማድረግ ኀጢአትን መኰነን ነው። ከዚያም በመስቀል ላይ አስወገደው። አንድም ኀጢአትን በሥጋው ኩነነ ማለት ኀጢአት ኀይል እንዳይኖረው በክርስቶስ የቅድስና ሕይወትና የመስቀል ሥራ ተሸነፈ ማለት ነው። «ይህን ያደረገው የሕግ ትእዛዝ በእኛ ማለት በአማኞች ሕይወት ይፈጸም ዘንድ ነው። ሥጋ ለብሶ ኀጢአትን ያሸነፈ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። ስለዚህ በእምነት ከእርሱ የሚወለድ ሁሉ ዘሩ በእርሱ አለና ኀጢአትን ያሸንፋል። ሰው ሁሉ በኀጢአት የተሸነፈው የአሮጌው አዳም ዘር በእያንዳንዱ ሰው ውስጥ ስላለ ነው። እንዲሁም የሁለተኛው አዳም የክርስቶስ አማኝና ተከታይ የሆነ ሰው እርሱ ኀጢአትን በሥጋው እንደ ኩነነ አማኙም በእምነት ኀጢአትን ያሸንፋል። ነገሩ የዘር ጉዳይ ነው። ከአግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ ኀጢአትን አያደርግም ዘሩ በእርሱ ይኖራልና ከአግዚአብሔርም ተወልዷልና ኀጢአትን ሊያደርግ አይችልም» ይላል፤ ፩ዮሐ. 3፥9። ኀጢአትን ማድረግ የዘር እንደ ሆነ ሁሉ፣ ጽድቅን ማድረግም የዘር ነው።

የእግዚአብሔር ሕግ በኀጢአተኛው ሥጋችን ላይ ለመፍረድ፣ ሥልጣን አለው። ምክንያቱም ሥጋዊ ጠባያችን የእግዚአብሔርን ሕግ ለመፈጸም ኀይል ስለሌለው፣ በዘሩም ደካማ ስለ ሆነ ከፍርድ ወይም ከኩነኔ ነጻ አይሆንም። አሮጌው ዘራችን የኀጢአትና የሞት ሕግ ያለው ነው፤ ማለት በኀጢአትና በሞት ኀይል ሥር የወደቀ ነው፤ ሮሜ 8፥2። ዐዲሱ ዘራችን ግን የሕይወት መንፈስ ሕግ ያለው ነው፤ ማለት የጽድቅን ኑሮ ለመኖር የሚያስችል የሕይወት ኀይል ያለው ነው። በዚህ አጋጣሚ ጳውሎስ «የኀጢአትና የሞት ሕግ» የሚለው የሙሴን ሕግ ሳይሆን ያሮጌውን ዘር የኑሮ ዘይቤ ነው። ከዚህ የኀጢአት ኀይል ከሚገዛው ከሮጌው ኑሮ ነጻ ሊያወጣን የሚችለው በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው የሕይወት ሕግ ነው። ይህ የሕይወት ሕግ ክርስቶስ በሥጋ ተገልጦ ያሳየን ኀጢአትን በሥጋ ተገልጦ ድል የነሣበት የጽድቅ ኑሮ ነው።

«እንግዲህ በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት አሁን ኵነኔ የለባቸውም፤ በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው የሕይወት መንፈስ ሕግ ከኀጢአትና ከሞት ሕግ ዐርነት አውጥቶኛልና»፤ ሮሜ 8፥1-2።

«በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት አሁን ኵነኔ የለባቸውም» የሚለው አረፍተ ነገር ሁለት ሐሳቦችን ያስረዳናል፤ አንደኛው፣ ለሚያምኑ ሁሉ የክርስቶስ ጽድቅ ስለሚቈጠርላቸው፣ የክርስቶስ ጽድቅ ነጻ ያደርጋቸዋልና ከፍርድ ነጻ ናቸው፤ ሁለተኛው፣ በክርስቶስ በሚኖሩ ሁሉ የሕይወት

መንፈስ ሕግ በእነርሱ ስላለ የሕግ ትእዛዝ በሕይወታቸው ይፈጸማል፤ ስለዚህ እነርሱን የሚኰንን ሕግ አይኖርም ማለት ነው። ይህን ቃል ለመረዳት አንድ ምሳሌ እንውሰድ፤ አውሮፕላን ወደ ከፍተኛ ሰፍራ ከመንቀሳቀሱ በፊት ለሰበት ሕግ የተገዛ ነው። በምድር ላይ እርፎ በሚቈይበት ጊዜ ሁሉ ለሰበት ተገዝቶ ይኖራል። አውሮፕላኑ ከሰበት ሕግ አርነት ለመውጣት ከሰበት ሕግ በላይ ኀይል ያለው ወይም የሰበትን ሕግ የሚሽር ሌላ ኀይል ያስፈልገዋል፤ አውሮፕላን ምንም ግዙፍ ቢሆን እንዲህ በአየር ላይ ተንሳፎ የምንመለከተው ከሰበት ሕግ በላይ የሚያደርገው ሌላ ሕግ ስላገኘ ነው። እኛም ከኀጢአትና ከሞት ሕግ ነጻ የሚያደርገን ኀይል በክርስቶስ አግኝተናል፤ እርሱም የሕይወት መንፈስ ሕግ ነው።

ይህ በክርስቶስ በማመን ያገኘኸው ኀይል ኀጢአትንና ዓለማዊነትን አሸንፈን በጽድቅና በእውነት ኑሮ እንድንንሳፈፍ ያደርገናል፤ ቲቶ 2፥11። የክርስቶስ ሕግ እንጂ የዓለማዊነት ሕግ አይገዛንም፤ ለዓለም ሳይሆን ለክርስቶስ እንኖራለን። ሐዋርያው «ከኀጢአትም ዐርነት ወጥታችሁ ለጽድቅ ስለ ተገዛችሁ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን» ብሏል፤ ሮሜ 6፥18።

3.9. «ጸጋው በእምነት አድኗችኋል»፤ ኤፌ. 2፥10።

ሐዋርያው በፊተኛው ኑሯቸው ኀጢአተኛ ሆነው የኖሩትን፣ በኋላ ግን በኢየሱስ ክርስቶስ አምነው የዳኑትን የኤፌሶን ክርስቲያኖች፦ «ጸጋው በእምነት አድኗችኋልና። ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ ከእናንተ አይደለም፤ ማንም እንዳይመካ ከሥራ አይደለም። እኛ ፍጥረቱ ነንና፤ እንመላለስበት ዘንድ እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀውን መልካሙን ሥራ ለማድረግ በክርስቶስ ኢየሱስ ተፈጠረን» አላቸው፤ ኤፌ. 2፥8-10።

እነዚህ የኤፌሶን ክርስቲያኖች በመጀመሪያ ለመዳን የሚያበቃ መልካም ሥራ አልነበራቸውም፤ እንዲያውም በኀጢአታቸውና በበደላቸው ሙታን የነበሩ ናቸው፤ ኤፌ. 2፥1። በአየር ላይ ሥልጣን ባለው አለቃ (ሰይጣን) ፈቃድ ሲመሩ ኖረዋል፤ ኤፌ.2፥2። ከእግዚአብሔር መንግሥትና ከእስራኤል ተስፋ የራቁ ነበሩ፤ ኤፌ.2፥12 ስለዚህ፤ እነዚህ ሰዎች በኀጢአተኝነታቸው ምክንያት በእግዚአብሔር ቊጣ ሥር የነበሩ ናቸው። በጨለማ ያለ ተስፋ ከእግዚአብሔር ተለይተው ይኖሩ ነበር።

www.zeyeneta.com

እነዚህ ተስፋ ያልነበራቸው ሰዎች አንድ ቀን የእውነትን ቃል፣ ይኸውም የሚያድነውን ወንጌል ሰምተው በኢየሱስ ክርስቶስ አመኑ። አምነውም ከኀጢአትና ከሞት ፍርድ ድነው በተስፋው መንፈስ በመንፈስ ቅዱስ ታተሙ። «እናንተም ደግሞ የእውነትን ቃል፣ ይኸውም የመዳናችሁን ወንጌል ሰምታችሁ፣ ደግሞም በክርስቶስ አምናችሁ፣ በተስፋው መንፈስ በመንፈስ ቅዱስ ታተማችሁ» እንዲል፤ ኤፌ. 1፥13።

እነዚህ ሰዎች የዳኑት በሥራቸው ወይስ በእምነታቸው? «በሥራቸው ነው» እንዳንል በዲያብሎስ ፈቃድ ሲመሩ የኖሩ ናቸው። ጳውሎስም፣ «ይህም ከእናንተ አይደለም ማንም እንዳይመካ ከሥራ አይደለም» (ቊ. 8) ብሏቸዋል። ስለዚህ መዳን ከእግዚአብሔር እንጂ ከሰው አይደለም። የኤፌሶን ክርስቲያኖች በሥራቸው አልዳኑም። እንዲሁም በወንጌል አምኖ ክርስቲያን የሆነ ሁሉ በእምነቱ እንጂ በሥራው የዳነ አይደለም፤ «ጸጋው በእምነት አድኗችኋል» የሚለው ቃል የእግዚአብሔርን ነጻ ስጦታና የሰዎችን በጸጋው ማመን የሚያመለክት ቃል ነው።

ሰው በመጀመሪያ የሚድነው ጸጋውን በእምነት በመቀበል ነው፤ ሰው ሥራው ከቱ ነው፤ ወደ ኀጢአትም ያዘነበለ ነው፤ በዚህ ምክንያት ማንኛውም ሰው በፍርድ ሥር ነው። ከዚህ ሊያድነው የሚችለው እምነቱ ነው። ሥራውማ ለፍርድ አቅርቦታል፤ ማለት እንደ ሥራው ቢሆን ሞት ይገባዋል። እንደ እምነቱ ግን ከሞት ይድናል። «እግዚአብሔር ሰዎችን በእምነት የሚያድነው ለምንድን ነው?» ለሚለው ጥያቄ እንደኛ ለማጽደቅ፣ ሁለተኛ ጽድቅንም እንዲሠሩ ነው። አምነው የጸደቁ ሰዎች ጽድቅን እንጂ ከቱትን አይሠሩም «ጸድቀናል» እያሉ ከቱትን የሚሠሩ ከሆነ ግን ገና አለመጽደቃቸውን ያመለክታል። ጽድቅን የምንሠራው ስለ ጸደቅን እንጂ ለመጽደቅ አይደለም! ከቱንም የምንሠራው ከቱ ስለ ሆንን እንጂ ከቱ ለመሆን አይደለም።

«ልጆች ሆይ ማንም አያስታችሁ፤ እርሱ ጻድቅ እንደ ሆነ ጽድቅን የሚያደርግ ጻድቅ ነው፤ ኀጢአትን የሚያደርግ ዲያብሎስ ነው፤ ዲያብሎስ ከመጀመሪያ ኀጢአትን ያደርጋል» ይላል፤ 1ዮሐ. 3፥7።

መልካሙን ሥራ ለማድረግ በክርስቶስ ኢየሱስ ተፈጠርን፤ ኤፌ.2፥10። እግዚአብሔር ከቱ ከሆነው ከአሁኑ ዓለም ነው ያዳነን፤ ገላ. 1፥4። ያሁኑ ዓለም እንደምናውቀው የኀጢአትና የክቱት አሠራር የሞላበት፣ የጥፋት ዓለም ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ እኛን ያዳነን ከእንዲህ ዐይነቱ ዓለም ነው። በዚህ ከቱ በሚሠራበት ዓለም ውስጥ ሆነን

መልካሙን ለመሥራት ተጠራን። ኢየሱስ ክርስቶስ ከከቱው ዓለም ባያድነን ኖሮ እኛ መልካም መሥራት አንችልም ነበር፤ ምክንያቱም እኛው ራሳችን አዚያው ውስጥ ስለ ነበርን መልካም መሥራት አይሆንልንም። ከዚህ ከቱ ዓለም የወጣነው መልካም ሠርቶን ሳይሆን፣ የኢየሱስ ክርስቶስን ሞትና ትንሣኤ ለመዳናችን የተከፈለ ዋጋ እንደ ሆነ አምነን ነው።

3.10. <u>እግዚአብሔር ጽድቁን ማሳየት ይፈልጋል</u>

«አርሱንም እግዚአብሔር በእምነት የሚገኝ በደሙ የሆነ ማስተሰረያ አድርጎ አቆመው፤ ይህም በፊት የተደረገውን ኀጢአት በእግዚአብሔር ችሎታ ስለ መተው ጽድቁን ያሳይ ዘንድ ነው፤ ራሱም ጻድቅ እንዲሆን በኢየሱስም የሚያምነውን እንዲያጸድቅ) አሁን በዚህ ዘመን ጽድቁን ያሳይ ዘንድ ነው»፤ ሮሜ 3፥25-26።

የኀጢአት ስርየት በጥረት ሳይሆን፣ በእምነት የሚገኝ ነው፤ የሰው ጥረት ኀጢአትን ቢያስተሰርይ ኖሮ፣ የእግዚአብሔር ጽድቅ ባላስፈለገም ነበር። እግዚአብሔር በፊት የተደረገውን ኀጢአት ማለት የሰው ዘር ሁሉ የወደቀበትን ስሕተት በመተው ችሎታውን አሳይቷል፤ ስለዚህ ለእግዚአብሔር ሁሉ ይቻላል፤ እግዚአብሔር ይቅር ማለት ይችላል፤ ይቅር አለማለትም ይችላል፤ እግዚአብሔርን «ለምን ይህን አደረግህ?» ብሎ የሚወቅሠው የለም። ሁሉን እንደ ፈቃዱ ያደርጋል። ሌላው እግዚአብሔር ኀያልነቱን ወይም ፈራጅነቱን ብቻ ሳይሆን ጽድቁንም(ርኅራኄውንም) አሳይቷል። ጽድቁን ያሳየውም በኢየሱስ ክርስቶስ የሚያምነውን ኀጢአተኛ በማጽደቅ ነው። እግዚአብሔር የእርሱን መልካም ሥራ ማሳየት ይፈልጋል፤ ሞት የሚገባውን ኀጢአተኛ ማጽደቁ ይህ የራሱ የእግዚአብሔር መልካም ሥራ ነው። ስለዚህ፣ እግዚአብሔር በእኛ ሥራ ሳይሆን በራሱ ሥራ ሊያጸድቀን ይፈልጋል። የእኛው ጽድቅ ብቻት ስለ ጐደለው፣ እግዚአብሔር የራሱን ብቁ የሆነ ጽድቅ ሊያሳየን ይፈልጋል። ኑ የእግዚአብሔርን ጽድቅ እንይ!

3.11. <u>በፍቅር የሚሠራ እምነት፤ ገላ. 5፥9</u>።

እምነት ዝም ብሎ በተከከል የታወቀ ሐሳብ፣ የፍልስፍና ትምህርት ወይም የአእምሮ አመለካከት አይደለም። እምነት በሥራ የሚገለጥ ነው፤ እምነት የሚታይና የሚጨበጥ ነገርን ይሠራል። የእምነት ሥራ በልብ ተሰውሮ የሚቀመጥ ሳይሆን፣ እግዚአብሔርም ሆነ ሰው በግልጥ ሊያዩት የሚችሉት ሥራ ይሠራል። እምነት የሚሠራው ግን

www.zeyeneta.com

በፍቅር ነው። የክርስትና እምነት እና ሌሎች ሃይማኖቶች የሚለዩት በዚህ ነው። ሌሎች ሃይማኖቶች በግድ በጉልበት ወይም በሕግ የሚሠሩ ናቸው። በክርስቶስ ያለው እምነት የሚሠራው ግን በፍቅር ብቻ ነው። የክርስትና እምነት በነጻ ፈቃድ ላይ የተመሠረተ ስለ ሆነ፣ አሠራሩም በነጻ ፈቃድ ወይም በፍቅር ነው።

የአብርሃምን እምነት ለምሳሌ ብንመለከት፣ በነጻ ፈቃድ የሚሠራ እምነት ነበር። ከሀገሩና ከወገኑ ተለይቶ የወጣው በእምነት እንጂ፣ በጉልበት ላይደለም። ወይም በረታብና በጦርነት ምክንያት ተሰዶ ላይደለም፤ ሚስቱ ሣራና እርሱ አርጅተው መውለድ ከማይችሉበት ዕድሜ ሲደርሱ፣ እግዚአብሔር ልጅ እንደሚወልዱ ነገራቸው። ይህንም የእግዚአብሔር ቃል አመኑና ይስሐቅን ወለዱ፤ ዘፍ. 18፥10-14 ። ይስሐቅ የተወለደው በአብርሃም እምነት ነው፤ ዘፍ. 21፥1-3 ። አብርሃም ይስሐቅን መሥዋዕት አድርጎ እንዲያቀርበው በእግዚአብሔር ሲጠየቅ፣ አማኝ ነውና በፍቅር ታዝዞ አቀረበው፤ ዘፍ. 22፥9-10። አብርሃም በእምነት እግዚአብሔርን ስለሚወድ ልጁን ለመስጠት እምቢ አላለም፤ የአብርሃም እምነት እየሠራ ነበር ማለት ነው፤ አብርሃም በእምነቱ እግዚአብሔርን ታዘዘ። በዚህ ሁሉ የአብርሃም እምነት ጽድቅ ሆኖ ተቈጥሯል፤ እምነቱ ግን እደዚህ በፍቅር የሚሠራ እንጂ፣ ዝም ብሎ አመለካከት ወይም ዕውቀት ብቻ አልነበረም። ዛሬም «አምነናል» የምንል ሰዎች እግዚአብሔርን የማንታዘዝ ከሆነ እምነታችን ከንቱ ነው።

ሙሴ «ባሕሩን በበትሬ መትቼ አከፍለዋለሁ» ብሎ በአእምሮው ቢያስብ የማይቻል ነገር ነው። እምነት ግን ከአእምሮ በላይ የሆኑ ነገሮችን የሚሠራ ኀይል ነውና፣ ለሙሴ እምነት አስፈለገው። ሙሴ እግዚአብሔር የነገረውን ቃል ስላመነ ባሕሩን በበትር መታው፤ ባሕሩም ደረቀ። በእምነት ካልሆነ እንደዚህ ዐይነት አስደናቂ ነገሮችን መሥራት አይቻልም። እንግዲህ ሙሴ በራሱ አመላካከት ሳይሆን፣ በእግዚአብሔር ቃል የሚያምን ሰው ነበር፤ ስለዚህ እምነቱ የሚሠራ ነው። የሌሎችንም አማኞች እምነት ከመጽሐፍ ቅዱስ ብንመለከተው የሚታይና የሚጨበጥ ነገር የሠራ እምነት ነው።

እኛም በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አምነን እምነታችን ጽድቅ ሆኖ የተቈጠረልን ኀጢአተኞች ነን። በእግዚአብሔር ፍቅር ይቅርታን የተቀበልን ኀጢአተኞች እንደ መሆናችን መጠን እንዲሁ እምነታችን በፍቅር የሚሠራ መሆን አለበት። ጌታ «እናንተ የምድር ጨው ናችሁ... እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ» (ማቴ. 5፥13-14) ሲለን፣ እምነታችን

አመለካከት ወይም የአእምሮ ትክክለኛ ዕውቀት ብቻ ሳይሆን በፍቅር የሚሠራ ሕያው መሆኑን መንገሩ ነው። እምነት ያለ ሥራ የሞተ ነው። እምነቱ የሞተ ሰው ሥራውም የሞተ ነው፤ ማለት ሥራው ሁሉ የከፋት የተንኰል ነው። ሐዋርያው ያዕቆብ «ከነፍስ የተለየ ሥጋ የሞተ እንደ ሆነ ሁሉ እንዲሁ ደግሞ ከሥራ የተለየ እምነት የሞተ ነው» ይላል፤ ያዕ. 2፥26። ከሥራ የተለየ እምነት ትክክለኛ ዕውቀት እንጂ ሕያው የሆነ ኀይል የለውም። ሐዋርያው ያዕቆብና ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ እምነት የጻፉት የተለያየ ሊመስለን ይችላል። ነገር ግን አይለያዩም፤ አገላለጹ ተለያየ እንጂ ሐሳቡ አንድ ነው። ያዕቆብ በመልእክቱ «እምነት አለኝ» ስለሚል፣ ነገር ግን እምነቱን ማሳየት ስለማይችል ሰው እየተናገረ ሲሆን፣ ጳውሎስ ደግሞ መጀመሪያ ከእግዚአብሔር ጋር ስለምንታረቅበት የመጀመሪያ እምነት ወይም ከእግዚአብሔር ዳግም ስለ ተወለድንበት እምነት ይናገራል። ጳውሎስ «ኀጢአተኞች ይቅርታ የሚያገኙት በክርስቶስ ደም ነው» ይላል። ያዕቆብ ደግሞ «አዎ ይቅርታ አግኝተሃል ነገር ግን ከእግዚአብሔር ጋር መታረቅህን፣ ኀጢአትህ የተወገደ መሆኑን፤ ዳግም መወለድህንና የእግዚአብሔር ልጅ መሆንህን በሕይወትህ አሳየኝ» ይላል። ጳውሎስ በሮሜ 1፥5 ላይ፣ «በአሕዛብ ሁሉ መካከል ከእምነት የሚነሣ መታዘዝ እንዲገኝ ጸጋንና ሐዋርያነትን ተቀበልን» ይላል። «ከእምነት የሚነሣ መታዘዝ» የሚለውና «እምነትህን በሥራህ አሳየኝ» የሚለው አንድ ሐሳብ ያለው ነው። በእርግጥም በክርስቶስ አምኖ በደሙ የጸደቀ ሰው መጽደቁን በሥራው ማሳየት አለበት። ጸድቄያለሁ እያለ ሥራው ከፋ ከሆነ ግን እምነቱ የሞተ ወይም አስመሳይ እንጂ ትክክለኛ እምነት ያለው ሰው አይደለም ወይም ትክክለኛ ዕውቀት ያለው ሰው ብቻ ነው። በደሙ የጸደቀ ሰው ሥራውም የጽድቅ ነው። ሐዋርያው ዮሐንስም፣ «ዐውቄዋለሁ የሚል ትእዛዛቱንም የማይጠብቅ ውሸተኛ ነው፤ እውነትም በእርሱ ውስጥ የለም» በማለት ያረጋግጣል፤ 1ዮሐ. 2፥4። «ልጆች ሆይ ማንም አያስታችሁ እርሱ ጻድቅ እንደ ሆነ ጽድቅን የሚያደርግ ጻድቅ ነው። ኀጢአትን የሚያደርግ ግን ከዲያብሎስ ነው»፤ 1ዮሐ. 3፥7።

እምነት በተግባር የሚታይ እንጂ፣ ዝም ብሎ የሚነገር ብቻ አይደለም። ነገር ግን ወደዚህ ሕይወት መግባት የሚቻለው መጀመሪያ ኢየሱስ ክርስቶስን በማመንና ከእግዚአብሔር ጋር በመታረቅ ነው። አለበለዚያ ሰው በባሕርዩ ኀጢአተኛ ስለ ሆነ በራሱ ጥረት ወደ እግዚአብሔር ሊደርስ አይችልም። የሞተ መንፈስ ሕያው ሊሆን

www.zeyeneta.com

የሚችለው በክርስቶስ ነው፤ በጥረት ሕያው መሆን አይቻልም። ነገር ግን ሕያው የሆነ ሰው ወደ ክርስቶስ ለመድረስ እጅግ መጣር አለበት።

ሐዋርያው ጳውሎስ ከእግዚአብሔር ጋር የምንታረቅበት መንገድ በእምነት መሆኑን ሲናገር ያዕቆብ ደግሞ «ይህ የታረቅንበት እምነት የሚሠራ እንጂ፣ ዝም ብሎ ዕውቀት አይደለም» ይላል። ሁለቱም ሐዋርያት ትክክል ናቸው። ዛሬ «አምኛለሁ ድኛለሁ» እያሉ ነገር ግን የመጻን ምልክት የማይታይባቸው ከፍሎች ራሳቸውን እንደ ገና ቢመረምሩ መልካም ይሆንላቸዋል። «በሃይማኖት ብትኖሩ ራሳችሁን መርምሩ» ተብሏል፤2ቆሮ.13፥5።

3.12. <u>ስራቱ የእግዚአብሔር የፍርድ መንገዶች</u>

1ኛ በሥራ ይፈርዳል
2ኛ በሕሊና ይፈርዳል
3ኛ በሕግ ይፈርዳል
4ኛ በወንጌል ይፈርዳል

3.12.1. <u>በሥራ ይፈርዳል</u>

«እርሱ ለእያንዳንዱ እንደ ሥራው ያስረከበዋል»፤ ሮሜ 2፥6።
ይህ ቃል ከሮሜ ም ፡፥18-32 ላይ ካለው መልእክት ጋር የተያያዘ ነው። እንደ ሥራቸው የሚፈረድባቸው ምን ዐይነት ሰዎች እንደ ሆኑ፣ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ተዘርዝረዋል። እነርሱም፥ እውነትን በዐመፃ የሚከለክሉ፤ እግዚአብሔር በፍጥረት ምክንያት የተገለጠላቸው ነገር ግን የማያምኑ፤ እግዚአብሔርን አያውቁ እንደ እግዚአብሔርነቱ መጠን የማያከብሩት፤ «ጥበበኞች ነን» የሚሉ፤ ነገር ግን ደንቆሮ የሆኑ፤ የእግዚአብሔርን ክብር በሰውና በእንስሳ ምስል የለወጡ ናቸው። በዚህ ምክንያት የማይገባውን ያደርጉ ዘንድ እግዚአብሔር የተዋቸው ሰዎች ሁሉ እንደ ሥራቸው ይፈረድባቸዋል።

እግዚአብሔር የለም የሚሉ ሰዎች ብዙ ናቸው። ይህ ዓለም እንዴት ተገኘ? ተብለው ሲጠየቁ እንዲሁ ተገኘ የሚል ዐጭር መልስ በመስጠት ራሳቸውን የዘጉ ናቸው። ሕሊናቸው ግን በትክክል በእግዚአብሔር የተሠራ በመሆኑ እውነቱን ይነግራቸዋል። እግዚአብሔር በፍጥረቱ ይታወቃል፤ በቃሉ ደግሞ ይታመናል። አሁን በዐይናችን በግልጥ የምናየው ዓለም ሰማይና ምድር፣ በውስጣቸው ያለው ፍጥረት አሠራርና ሥርዐት ሁሉ እንዲሁ ዝም ብሎ የተዘረጋ አይደለም። ከዚህ የፍጥረት ሥርዐት በስተ ጀርባ አንድ ጎይል መኖሩ ለማንኛውም አእምሮ ላለው ሰው ግልጥ ነው። ያ ጎይልም እግዚአብሔር ብለን የምንጠራው

የሕይወት መሠረትና መገኛ የሆነ አምላክ ነው። «ዐዋቂዎች ነን» የሚሉ ሰዎች ይህን አምላክ ያውቃሉ፤ ነገር ግን እንደ አምላክነቱ ማክበርና ማመስገን ስለማይፈልጉ፣ ሀልዎቱን ይክዳሉ። ያወቁ መስሏቸው ደንቆሮ ሆኑ። ስለዚህ እግዚአብሔር እንደ ፍላጎታቸው ይሆኑ ዘንድ ስለ ተዋቸው፣ መለኮታዊው እውነት ተሰወረባቸው። የጽድቅና የፍትሕ፣ የቅድስናም ምሰጢር ተለያቸው፤ በዚህ ምክንያት ጸታቸውን አስከማይለዩ ድረስ ማለት ወንድ ከወንድ፣ ሴት ከሴት ጋር ግብረ ሥጋ አስከፊጽሙ ድረስ ደነዘዙ። እግዚአብሔርንም ለማወቅ፣ ስሙን ለመጥራት፣ ለማምለክና እርሱን ለመቅረብ ባልወደዱት መጠን፣ ለማይረባ አእምሮ ተላልፈው ተሰጡ። ጎጢአት ተብሎ የሚታወቀው ሁሉ በእነርሱ ውስጥ ይገኛል። ግፍ፣ መመንት፣ ክፋት፣ቅናት፣ ተንኰል፣ ውሸት፣ ትምክሕት፣ ትዕቢት ሁሉ ስለ ሞላባቸው ዓለምን ከፋ አድርገዋታል። ስለዚህ፣ በእግዚአብሔር መኖር የማያምኑ ሰዎች እንደ ሥራቸው ይፈረድባቸዋል፤ ራእ. 22፥11-13።

3.12.2. <u>በሕሊና ይፈርዳል</u>

እግዚአብሔርን የማያውቁ፣ ወንጌልንም ያልሰሙ፣ ሕግም የሌላቸው አሕዛብ ደግሞ በሕሊናቸው ይፈረድባቸዋል። በዚህ አቅጣጫ የእግዚአብሔርን ቃል የማያውቁ፣ ያልተማሩና ያላነበቡ ሁሉ ከሕሊና ፍርድ ነጻ አይደሉም። ማንኛውም በእግዚአብሔር መልክ የተፈጠረ ሰው ሁሉ ክፉና በጎን የሚያውቅበት ሕሊና አለው። የተጻፈ ሕግ ባይኖረውም «ሕግ ልቡና» የሚባል የሕሊና ሕግ አለው። አሕዛብ ከፋ ሲያደርጉ ክፋታቸውን የሚነግራቸው ሕግ ባይኖራቸውም፣ ሕሊናቸው ግን ትክክል እለመሆናቸውን ይነግራቸዋል። በክርስቶስ አምነው ካልዳኑ በስተቀር፣ ከፍርድ የሚያመልጡበት መንገድ የለም።

«ሕግ የሌላቸው አሕዛብ፣ ከባሕርያቸው የሕግን ትእዛዝ ሲያደርጉ፣ እነዚያ ሕግ ባይኖራቸው እንኳ ለራሳቸው ሕግ ናቸውና፤ እነርሱም ሕሊናቸው ሲመሰክርላቸው፣ አሳባቸውም እርስ በርሳቸው ሲካሰስ ወይም ሲያመካኝ በልባቸው የተጻፈውን የሕግ ሥራ ያሳያሉ» ይላል፤ ሮሜ 2፥14-15። ሕግ በድንጋይ ጽላት ተጽፎ ከመሰጠቱ በፊት፣ በልብ ውስጥ ነበር። እግዚአብሔርን የሚያምኑ ሰዎች በሕገ ልቡና እየተመሩ የጽድቅ ኑሮ ይኖሩ ነበር። ለምሳሌ፡- አቤል፣ ሄኖክ፣ ኖኅ፣ አብርሃም፣ ይስሐቅና ያዕቆብ በሕገ ልቡና የኖሩ ናቸው። በኋላ ግን በሙሴ አማካኝነት ሕግ በድንጋይ ተጽፎ ሲገለጥ፣ አፈጻጸሙም ዐብሮ ተገለጠ፤ የሕግ አፈጻጸም ሞትና ቅጣት ነው፤ ዘሌ. 20፥9-10። እንዲሁ አሕዛብ

www.zeveneta.com

በድንጋይ ላይ ወይም በመጽሐፍ የተጻፈ ሕግ ከነአፈጻጸሙ ባይኖራቸውም፣ በልባቸው የተጻፈው ሕግ ትከከል አለመሆናቸውን ይነግራቸዋል። አፈጻጸሙ ግን በመጽሐፍ ከተጻፈው ጋር ልዩነት የለውም፤ ይኸውም ሞት ነው፤ ዘሌ. 20፥9። «ያለ ሕግ ኀጢአት ያደረጉ ሁሉ ያለ ሕግ ደግሞ ይጠፋሉ» ይላል፤ ሮሜ 2፥12። ይህ የሕሊና ፍርድ ይባላል። ማንኛውም ሰው ከሕሊና ፍርድ ነጻ አይደለም።

3.12.3. በሕግ ይፈረዳል

«ያለ ሕግ ኀጢአት ያደረጉ ሁሉ ያለ ሕግ ደግሞ ይጠፋሉና ሕግም ሳላቸው ኀጢአት ያደረጉ ሁሉ በሕግ ይፈረድባቸዋል»፤ ሮሜ 2፥12። እግዚአብሔርን በማወቅ ሕግን የተቀበሉና ሕግን የሰሙ ሁሉ በሰሙትና በተቀበሉት ሕግ መሠረት ይፈረድባቸዋል። ሕግን ተቀብለው በሕግ የኖሩ አይሁድ ናቸው። ነገር ግን የሚመኩበትን ሕግ ራሳቸው ስላልፈጸሙት ሕጉ ራሱ ይፈርድባቸዋል።

«አንተ ግን አይሁዳዊ ብትባል፣ በሕግም ብትደገፍ፣ በእግዚአብሔርም ብትመካ፣ ፈቃዱንም ብታውቅ፣ ከሕግም ተምረህ የተሻለውን ፈትነህ ብትወድ በሕግም የዕውቀትና የእውነት መልክ ስላለህ የዕውሮች መሪ፣ በጨለማም ላሉ ብርሃን፣ የሰነፎችም አስተማሪ፣ የሕጻናትም መምህር እንደ ሆንህ በራስህ ብትታመን፤ እንግዲህ አንተ ሌላውን የምታስተምር ራስህን አታስተምርምን? «አትሥረቅ» ብለህ የምትሰብክ ትሰርቃለህን? «አታመንዝር» የምትል ታመነዝራለህን? ጣዖትን የምትጸየፍ ቤተ መቅደስን ትዘርፋለህን? በሕግ የምትመካ ሕግን በመተላለፍ እግዚአብሔርን ታሳፍራለህን?» ይላል፤ ሮሜ 2፥17-23። የሕግ ፍርድ ግልጽና አሻሚነት የሌለው ፍርድ ነው። አይሁዳዊ ሕግ አለኝ ወይም ሕግን ዐውቃለሁ እያለ መመካት አያድነውም። ሕግን መፈጸም ይጠበቅበታል እንጂ። ግን ማን ሕግን ፈጽሞ ሊጸድቅ ይችላል? ሕግ በሚል ርእስ የዘጋጀውን ምዕራፍ ተመልከት።

3.12.4. በወንጌል ይፈረዳል

ወንጌል ግሪክ ኢቫንጀሊዮን ከሚለው የግሪክ ቃል የተገኘ ሲሆን ትርጉሙም «የምሥራች» ማለት ነው። ወንጌል እንዴት የምሥራች ሊሆን ይችላል? ቢባል በሕሊናው፣ በሥራውና በሕጉ የተፈረደበት ሰው ከእግዚአብሔር ቁጣ መውጫ ማምለጫ የለውም። ስለዚህ፣ በኀጢአቱ ምክንያት ሞትና ፍርድ ለሚጠብቀው ሰው ከሞት ለመዳን የሚያስችል ማምለጫ መንገድ አለ፤ እርሱም የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ ነው። ወንጌል በሞት ፍርድ ሥር ላለ ሰው የምሥራች ነው።

በኀጢአተኛው ምትክ የሞተውን በማመን ከሞት ወደ ሕይወት መሻገር ስለ ሆነ፣ ወንጌልን የምሥራች ያስኘዋል። በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሞት ከእግዚአብሔር ጋር ዕርቅ ማድረግ የሚፈልግ ሰው የወንጌልን ኀይል መቀበል አለበት አለበለዚያ የመዳኛ መንገድ የለውም።

እግዚአብሔር በወንጌል ሦስት ዐይነት ፍርድ ይሰጣል።

አንደኛው፣ ወንጌልን ሰምተው ባልተቀበሉ ሰዎች ላይ የሚፈጸመው ፍርድ ነው። ሁለተኛው፣ ወንጌልን ተቀብለው እንደ ወንጌል ቃል ባልኖሩ ሰዎች ላይ የሚፈጸመው ፍርድ ሲሆን፣ ሦስተኛውም ወንጌልን ተቀብለው በወንጌል ቃል መሠረት ለኖሩ ቅዱሳን የሚሰጠው የምስጋና ፍርድ ነው።

፲. ወንጌልን ሰምተው ያልተቀበሉ ሰዎች

ከፍርድ ሁሉ የከፋው ፍርድ ወንጌልን ሰምተው ባልተቀበሉ ሰዎች ላይ የሚደርሰው ፍርድ ነው። ሰዎች ሁሉ የእግዚአብሔር ክብር የጐደላቸው ኀጢአተኞች ናቸው። ሕግን በመሻር፣ ክፋትንም በማድረግ ሁሉም በድሏል፤ ስለዚህ፣ ሁሉም የኀጢአቱን ዋጋ ሊቀበል ይገባው ነበር። እግዚአብሔር ግን በምሕረቱ ባለጠጋ ስለ ሆነ፣ ሰው ከሞት የሚድንበትን መንገድ በመስቀሉ ላይ አዘጋጅቷል፤ አንድያ ልጁን ለሞት አሳልፎ ሰጥቷል፤ እግዚአብሔር ዓለምን እንዲሁ ወዶታል፤ ይህ የእግዚአብሔር ፍቅር ደምን እስከ ማፍሰስ ድረስ የተገለጠ ነው። ይህን የእግዚአብሔርን የማዳን ጥሪ፣ ልዩ ፍቅር «አንቀበልም» ያሉና የክርስቶስን ደም የረገጡ ሰዎች የባሰ ቅጣት ይጠብቃቸዋል። «የእግዚአብሔርን ልጅ የረገጠ፣ ያንንም የተቀደሰበትን የኪዳኑን ደም እንደ ርኩስ ነገር የቈጠረ፣ የጸጋውንም መንፈስ ያከፋፋ እንዴት ይልቅ የሚብስ ቅጣት የሚገባው ይመስላችኋል?»፤ ዕብ. 10፥29።

እንደነዚህ ዐይነቶቹ ሰዎች ወንጌልን ላይቀበሉ ይችላሉ። እግዚአብሔርን «የለም» የሚሉ፤ «ኩነኔና ጽድቅ የሚባል የለም» የሚሉ፤ በገዛ ጥረታቸውና በሥራቸው ለመዳን ዐጉል ተስፋ የያዙ፤ በሕግና በወጋቸው የሚመኩ፣ የአባት የእናት ሃይማኖታችን የሚሉና በዘር ሃይማኖት የተያዙ፣ ወይም የሆነ ሃይማኖት ተከታይ የሆኑና «ሃይማኖት ስላለን ሌላ ሃይማኖት አያስፈልገንም» ብለው የሚያምኑ፤ «ኀጢአት የለብንም» ብለው ራሳቸውን የሚያታልሉና የማእዘኑን ድንጋይ ኢየሱስ ክርስቶስን የናቁ ናቸው። ከላይ የዘረዘርናቸው ሰዎች በአንድም በሌላም ነገር በወንጌል ለማመንና የእግዚአብሔርን ጥሪ ለመቀበል ይከብዳቸዋል።

www.zeyeneta.com

የምሥራቹ የተሰበከላቸው፣ ነገር ግን በተሳሳተ ግምት ከወንጌል ፈቀቅ ያሉ ሰዎች ፍርዳቸው ከባድ ነው። ጌታም ወንጌልን አምቢ አንቀበልም በሚሉ ሰዎች ላይ የሚያመጣው ፍርድ ከሰዶምና ከገሞራ ፍርድ እንደሚከብድ ሲያስተምር፦ «ከማይቀበላችሁም፣ ቃላችሁንም ከማይሰሙ ሁሉ፣ ከዚያ ቤት ወይም ከዚያች ከተማ ስትወጡ የእግራችሁን ትቢያ አራግፉ። እውነት እላችኋለሁ፣ በፍርድ ቀን ከዚያች ከተማ ይልቅ ለሰዶምና ለገሞራ አገር ይቀልላቸዋል» ብሏል፤ ማቴ. 10፥14-15። ሰዶምና ገሞራ እግዚአብሔርን የማይታዘዙ ሰዎች ምሳሌዎች ናቸው። ዛሬም ለእግዚአብሔር ወንጌል የማይታዘዙና ከርስቶስን የናቁ ሰዎች መጪራሻቸው እንደ ሰዶምና እንደ ገሞራ ይሆናል። ሐዋርያው ጴጥሮስ ለወንጌል የማይታዘዙ ሰዎች መጪረሻቸው አስከፊ እንደሚሆን ሲያስብ በአንክሮ እንዲህ ብሏል፤ «ፍርድ ከእግዚአብሔር ቤት ተነሥቶ የሚጀምርበት ጊዜ ድርሷልና። አስቀድሞ በእኛ የሚጀምር ከሆነ ለእግዚአብሔር ወንጌል የማይታዘዙ መጪረሻቸው ምን ይሆን?»፤ 1ጴጥ. 4፥17።

2. ወንጌልን ተቀብልው፤ እንደ ወንጌል ያልኖሩ

«ብዙም ከተሰጠው ሰው ሁሉ ከእርሱ ብዙ ይፈለግበታል፤ ብዙ ዐደራም ከተሰጠው ከእርሱ አብዝተው ይሹበታል»፤ ሉቃ. 12፥48።

በወንጌል ያገኘነው እጅግ ብዙ ነው። ሌላውን ትተን ዋና ዋናዎቹን ብናስተውል የኀጢአት ስርየትን አግኝተናል፤ የእግዚአብሔርን ልጅነት አግኝተናል፤ ከሰይጣን የባርነት አገዛዝ ነጻ ወጥተናል። እኛ ባዶ ሆነን መጥተን በእግዚአብሔር ተሞልተናል፤ የጸደቅነው በእግዚአብሔር ጽድቅ ነው እንጂ፣ እኛ ስላደርግነው ጽድቅ አይደለም። ብቻ እግዚአብሔር እንዲሁ ወዶናል፤ ሞት የሚገባን ሰንሆን ሕይወትን አግኝተናል፤ እንግዲህ ከርስቶስን በጽድቅ፣ በቅድስና፣ በእውነትና በታማኝነት እንድንከተለው ተጠርተናል። እኛ በከርስቶስ ከፍርድ ነጻ የወጣን ልጆች ነን፣ ነገር ግን ነጻነታችን ለሥጋ ምክንያትን እንዳይሰጥ የእግዚአብሔር ቃል ያስጠነቅቀናል።

«ወንድሞች ሆይ፣ እናንተ ለዐርነት ተጠርታችኋልና፣ ብቻ ዐርነታችሁ ለሥጋ ምክንያትን አይስጥ፤ ነገር ግን በፍቅር እርስ በርሳችሁ እንደ ባሪያዎች ሁኑ፤ ገላ. 5፥13። እግዚአብሔር ነጻ ያደረገን ከተያዝንበት የኀጢአት ፍርድ ነው፤ ነገር ግን ከዚህ ነጻነት በኋላ ኀጢአትን እንደ ፈለግነው ለመሥራት ነጻ አይደለንም። «በከርስቶስ ነጻ ሆኖለሁ

ኀጢአትም ብሠራ አይፈረድብኝም» የሚል አስተሳሰብ ያለው ከርስቲያን ካለ ተሳስቷል። እንዲያውም የእግዚአብሔር የፍቅሩ ዕዳ ያለብን ልጆቹ ነን። በእርሱ መንፈስ እየተመራን ፈቃዱን እንድንፈጽም እንጂ የሥጋን ሥራ እየሠራን እንዳናስመርረው እንጠንቀቅ፤ «እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፥ ዕዳ አለብን፤ እንደ ሥጋ ፈቃድ ግን እንኖር ዘንድ ለሥጋ አይደለም። እንደ ሥጋ ፈቃድ ብትኖሩ ትሞቱ ዘንድ አላችሁና፤ በመንፈስ ግን የሰውነትን ሥራ ብትገድሉ፥ በሕይወት ትኖራላችሁ» ይላል፤ ሮሜ 8፥12-13።

የሥጋ ፈቃድ ለሰይጣን በር የሚከፍት የመንፈሳዊ ጉዞ ጠንቅ ነው፤ ከሰይጣን ፈተና ይልቅ የሥጋ ፈቃድ ይከፋል፤ የሥጋ ፈቃድ መሞት ያለበት ጠላት ነው። እርሱም በእግዚአብሔር መንፈስ እንጂ በተለያዩ የሥጋ ሙቋናዎች የሚሞት አይደለም፤ የሥጋን ፈቃድ በሥጋዊ ሥራ መግደል አይቻልም። ሥጋን መጪቋጋም ለመንፈሳዊ ነጻነት አያበቃም። «በመንፈስ ግን የሰውነትን ሥራ ብትገድሉ» ይላልና የሥጋ ፈቃድ የሚሞተው በእግዚአብሔር መንፈስ ነው።

በወንጌል የሚኖሩ እውነተኛ ከርስቲያኖችንና እውነተኛ ያልሆኑ በወንጌል የሚነግዱ ከርስቲያኖችን የምናውቃቸው በፍሬያቸው ነው። እንድ ተክል «መራራ ነው ጣፋጭ ነው» ለማለት የምንችለው ቅጠሉን አይተን ሳይሆን ፍሬውን ቀምሰን ነው። እንዲሁም እንደ ወንጌል ትምህርት የሚኖሩትን እና የማይኖሩትን ከርስቲያኖች የምናውቃቸው በፍሬያቸው ነው። በሚያስተምሩት ትክክለኛ ትምህርት፣ በሚናገሩት ለስላሳ ቃል፣ በሚያደርጉለቸው ታምራት፣ ወይም በዚህ ዓለም ባገኙት ስኬት እውነተኛ ናቸው ለማለት አንችልም። ጌታ «ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ» ብሏል። ስለዚህ እኛ ወንጌልን የተቀበልን ሰዎች የምንለካው በፍሬያችን እንጂ ባደራረጋችን አይደለምና እንጠንቀቅ። «ፍሬ የማያፈራውን በእኔ ያለውን ቅርንጫፍ ሁሉ ያስወግደዋል፤ ፍሬ የሚያፈራውንም አብዝቶ እንዲያፈራ ያጠራዋል» ይላል፤ ዮሐ. 15፥2። የእውነተኞች ከርስቲያኖችን ፍሬዎችና የሐሰተኞች ከርስቲያኖችን ፍሬዎች በገላትያ ምዕ. 5፥18-22 ላይ ይመልከቱ።

በወንጌል ቃል መሠረት የማይኖሩ ሰዎች መክሊቱን በቀበረ ሰው፣ ማቴ. 25፥24-30፤ በሰንደዱ መሀል በተዘራ እንክርዳድ፣ ማቴ. 13፥37-43፤ ፍሬ በማያፈራ ቅርንጫፍ፣ ዮሐ.15፥2፤ ዕዳውን ይቅር ባለማለት ወንድሙን ወኅኒ ቤት ባሳሰረ ሰው፤ ማቴ.18፥36፤ ቤቱን በአሸዋ ላይ በሠራ ሰነፍ ሰው፣ ማቴ. 7፥26፤ በዐምስት ሰነፍ ቆነጃጅት፣

www.zeyeneta.com

ማቴ.25፥21፤ በፍየሎችና ሌባ የሚመጣበትን ሰዓት ባለማወቅ እንቅልፍ በተኛ ሰው፣ ሉቃ. 12፥39... ወዘተ ተመስለዋል።

ሁላችንም በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት መገለጣችን አይቀርም፤ ሥራችንም ለፍርድ ይቀርባል። «መልካም ወይም ከፉ እንዳደረገ እያንዳንዱ በሥጋው የሠራውን በብድራት ይቀበል ዘንድ ሁላችን በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት ልንገለጥ ይገባናል» ይላል፤ 2ቆሮ. 5፥10።

3. <u>ወንጌልን ተቀበለው እንደ ወንጌል ቃል የኖሩ</u>

«እናንተ የአባቴ ቡሩካን ኑ፤ ዓለም ከተፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ውረሱ»፤ ማቴ. 25፥34።ይህ ቃል እንደ አግዚአብሔር ፈቃድ ለኖሩ ክርስቲያኖች የሚሰጠው የበረከት ቃል ነው። ይህን የፍርድ ቃል የሚሰሙት በክርስቶስ መንግሥት ተልእኳቸውን የፈጸሙት ናቸው። ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም በሚገለጥበት ጊዜ የእርሱ የሆኑት ከእርሱ ጋር በክብር ይገለጣሉ፤ «ሕይወታችሁ የሆነ ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ እናንተ ደግሞ ከእርሱ ጋር በክብር ትገለጣላችሁ» ይላል ቅዱስ ጳውሎስ፤ ቈላ. 3፥3።

በዚህ ዓለም ክርስቶስን መከተል ሥቃይና መከራ ነው፤ የዓለም፣ የነረቤት፣ የዘመድ፣ የቤተ ሰብእ ጥላቻ ከባድ ነው፤ ክርስቶስን በእውነት ስንከተለው ሁሉም ያገለናል፤ ወዳጆቻችን የነበሩ ሁሉ ይጠሉናል፤ እንዲህ የሚያደርጉብንም ስለ በደልናቸው ሳይሆን ከጨለማው ግር ነጻ ስለ ወጣንና ወደ ልጁ መንግሥት ስለ ፈልሰን ነው፤ «አርሱ ከጨለማው ሥልጣን አዳነን፤ ቤዛነቱንም እርሱም የኀጢአትን ስርየት ወደ አገኘንበት ወደ ፍቅሩ ልጅ መንግሥት አፈለሰን»፤ ቈላ. 1፥13-14። ክርስቶሳንም በታሪክ ሳይሆን በእውነት ስለ ተከተልነው ነው ወዳጆቻችን የጠሉን። ስለዚህ እንደ ከፉ አድራጊ ያሳድዱናል። ኢየሱስ ክርስቶስ ይህ እንደሚሆንብን አስቀድሞ ባይነግረን ኖሮ እምነታችንን ትተን ወደ ኋላ ባፈገፈግን ነበር። «ዓለም የራሱ የሆነውን ይወዳል ነገር ግን እናንተ ከዓለም ስላይደላችሁ ስለዚህ ዓለም ይጠላችኋል፤ ዓለም ቢጠላችሁ አስቀድሞ እኔን እንደ ጠላኝ ዕወቁ... እኔን አሳደውኝ እንደ ሆኑ እናንተን ደግሞ ያሳድዷችኋል» ብሎናል፤ ዮሐ. 15፥18-20። ስለዚህ ክርስቶስን ያልወደደ ዓለም እኛንም እንደማይወደን ስለ ተረዳን፣ በመከራችን ደስ ይለናል፤ ተስፋችን በሰማይ ነውና፣ አሁን በሚሆነው ወደ ኋላ አንመለስም። ቅዱስ ጳውሎስም «ስለ እርሱ መከራ ደግሞ ልትቀበሉ እንጂ በእርሱ ልታምኑ ብቻ አይደለም» (ፊል. 1፥29) ይላል። አባቶቻችን ሐዋርያትም ክርስቶስ የነገራቸው ቃል በሕይወታቸው በመፈጸሙ

ከመከራውም በመካፈላቸው ደስ ብሏቸዋል፤ የሐዋ. 5፥41። እም ሥቃዩ ከባድ ቢሆንም የሚመጣውን ክብር በማሰብ በእምነታችን እንበረታለን።

ሐዋርያው ጳውሎስ መከራ የጸናባቸውን የሮም ክርስቲያኖች «ለእኛም ይገለጥ ዘንድ ካለው ክብር ጋር በመዛዘን የአሁኑ ዘመን ሥቃይ ምንም እንዳይደለ አሰባለሁ። የፍጥረት ናፍቆት የእግዚአብሔርን ልጆች ክብር መገለጥ ይጠባበቃልና» (ሮሜ 8፥18-19) በማለት አጽናንቷቸዋል። ስለዚህ እኛም የተቀበልነው ወንጌል የመከራ ብቻ ሳይሆን የክብርም ስለ ሆነ፣ ጸንተን በመልካም ሥራ እየተጋደልን መኖር ይገባናል። ከዚህ ወንጌል ፈቀቅ የምንልና ከዓለም ያልተሻለ ሕይወት ካለን ግን ውርደት እንጂ ክብር አይጠብቀንም።

አንድ ሰው በተማረበት ሙያ ድግሪውን ወይም ዶክትሬቱን ሊቀበል ይችላል፤ ተቋሙ የሚሰጠው ወረቀት «በዚህ መስክ ሠልጥኗል»፤ «ሊሠራ ይችላል» የሚለውን ምስክርነት ለመስጠት ነው። ባለሙያው በሠለጠነበት መስክ ቢሠራ አንደኛ፣ ብቃትና ጥራት ያለው ሥራ ይሠራል፤ ሁለተኛ፣ ሰውየው በቂ ደሞዝ ስለሚያገኝ ኑሮው መልካም ይሆናል፤ በሥራውም ለትውልድና ለሀገር ጥሩ መሠረት ያስቀምጣል። እንደዚህ ዐይነት ሰው በመንግሥትና በሕዝብ ዘንድ የተከበረ ነው። ነገር ግን ዕውቀቱንና የተጽዕኖ ምስክርነትን አግኝቶ ምንም ባይሠራበት ጉፋና ወሬ ብቻ እንጂ፣ ምንም ጥቅም አያገኝም፤ ለራሱም ሆነ ለሀገሩ የሚያበረክተው ሥራ አይኖርም፤ እርሱም አይጠቀምም፤ ለሀገርም ለቤተ ሰብም ሸክም ይሆናል።

ወንጌልም ልንኖርበት የተሰጠን ሕይወት ነው፤ ለእግዚአብሔር ክብር ለወንድም መልካም ሥራ ልንሠራ የተሰጠን ጸጋ ነው። «መልካሙን ሥራ ለማድረግ በክርስቶስ ኢየሱስ ተፈጠርን» (ኤፌ. 2፥10) ተብሎ እንደ ተጻፈ ፣ ወንጌልን የተቀበልነው ለመሥራት ነው። ወንጌል ለሰዎች እንዲህ የተሰጠ የምሥራች ነው። እኛ ይህን የምሥራች ለማግኘት የከፈልነው ዋጋ የለም። ነገር ግን ታላቅ ዋጋ ተከፍሎበት ነው እኛ ዘንድ የደረሰው። ኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወቱን ከፍሎበታል፤ ክብሩን ትቶ ወደ ምድር በመምጣት ተዋርዶበታል፤ ተሰዶ፣ ተገፍቶ፣ ተመትቶ ደሙን አስከ ማፍሰስ ዋጋ ከፍሎበታል፤ ስለዚህ ወንጌል እንዲሁ ቢሰጥም የከበረና ውድ ነገር ነው።

ጌታችን «እናንተ የምድር ጨው ናችሁ» አለ። ጨው ሁለት ዐይነት አገልግሎት ይሰጣል፤ አንደኛ፣ ምግብን ያጣፍጣል፤ ሁለተኛ፣ ምግብ እንዳይበላሽ ያደርጋል። እኛም በክርስቶስ ያመንን ሰዎች የምድር ጨው ነን፤

www.zeyeneta.com

ሕይወት የመረረውን ኑሮ የከበደውን ሰው፣ እውነተኛውን ጣፋጭ የክርስቶስ ሕይወት እናካፍለዋለን፤ እኛ ያገኘነውን እናካፍለዋለን፤ የተቀበልነውን እንሰጠዋለን፤ ኢየሱስ ክርስቶስ የተቀበልነውን እንድንሰጥ ነው የላከን። ጨው ምግብ እንዳይበላሽ ያደርጋል፤ እኛም በሥነ ምግባራችን ትውልድና ማኅበራዊ ሕይወት እንዳይበላሽ ተግተን መሥራት አለብን። ወንጀል፣ ሌብነት፣ የፍትሕ ዕጦት፣ ሙስና እንዳይስፋፋ እኛ በታማኝነት መሥራት አለብን። ጨውነታችን አሁን ላለንበት ምድርና ዐብረነው ለምንኖረው ሕዝብ ነው። እንደዚህ ባናደርግ ወንጌልን መሰበክ አንችልም፤ ወንጌልን የምንሰብከው እኛ ያገኘነውን ሕይወት ሌሎች እንዲያገኙ፣ እኛ በተጠቀምንበት ጥቅም ሌሎችም እንዲጠቀሙ እንጂ፣ ሃይማኖታችንን ለማስፋፋት አይደለም። እኛ ወንጌልን የተቀበልን ሰዎች ያገኘነው የሕይወት ለውጥ ከሌለ ሌሎችን ምን ብለን ልንሰብክ እንችላለን? ወንጌልን ያልተቀበሉ ሰዎች «እናንተ ምን አገኛችሁ?» ቢሉን ምን አገኘን እንላለን? ስለዚህ ወንጌል የእውነተኛ ሕይወት መኖሪያ እንጂ፣ ዝም ብሎ የሚወራ ዜና አይደለም።

ጌታችን፣ «እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ» ብሎናል። ብርሃን የተሰወረውን ይገልጣል፤ የማይታየውን ያሳያል። በዚህ ዓለም ውስጥ ሕይወት የተሰወረባቸው፣ በጨለማ አገዛዝ ሥር የወደቁ ተስፋ የሌላቸው ሰዎች ሞልተዋል። ለእነዚህ ሰዎች የማይታየውን በእምነት እንዲያዩ፣ ተስፋ መንግሥተ ሰማያት እንዲኖራቸው፣ የተሰወረውን እውነተኛ ሕይወት በክርስቶስ እንዲያገኙ ብርሃን ልንሆናቸው ይገባል። ብርሃን የምንሆነው ግን እኛ በቅድሚያ ከጨለማ አስተሳሰብ ስንወጣ ነው። «እናንተ ግን በጌታ ብርሃን ናችሁ» እንደ ተባለ (ኤፌ. 5፥8) በዚህ ዓለም በጨለማው ገዢ ላይ ወንጌልን በማብራት ሥራውን እናፈርስበታለን፤ በጽድቅና በቅድስና ኖረን የከፋትንና የርከሰትን ኀይል እንቃወማለን፣ በሰላም ወንጌል ለዓለም ጸጥታንና ዕረፍትን እንሰብካለን። በዚህም ሁሉ ላይ ለከፋዎችና ለዐማፅኞች እየጸለይን፣ ለተቸገሩና ለወደቁ መልካም እያደረግን የክርስቶስን ዐላማ በምድር ላይ ለመፈጸም እንጋደላለን። በዚህ ሁኔታ መንፈሳዊ ሩጫችንን ከጨረስን የሚጠብቀን የኩበር አክሊል ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ፣ «ወደ ፊት የጽድቅ አክሊል ተዘጋጅቶልኛል፤ ይህንም ጻድቅ ፈራጅ የሆነው ጌታ ያን ቀን ለእኔ ያስረክባል፤ ደግሞም መገለጡን ለሚወዱት ሁሉ እንጂ ለእኔ ብቻ አይደለም» ብሏል፤ 2ጢሞ. 4፥8። ጌታም፣ «እስከ ሞት ድረስ የታመነህ ሁን፤ የሕይወትንም አክሊል እሰጥሃለሁ» የሚል ቃል ከዳንን ሰጥቷል፤ ራእ. 2፥10።

3.13. ማጠቃለያ

«ሰው ዝም ብሎ የእግዚአብሔርን ማዳን ተስፋ ቢያደርግ መልካም ነው» ፤ ሰቆ. 3፥26። ለሰው ያልተቻለው ሁሉ በእግዚአብሔር ተችሏል፤ የክርስቶስ ጽድቅ ለኀጢአተኛው ዓለም የሚበቃ ሥራ ነው። «አኔ ምነኛ ጕስቋላ ሰው ነኝ! ለዚህ ለሞት ከተሰጠ ሰውነት ማን ያድነኛል?» (ሮሜ 7፥24) ለሚል ኀጢአተኛ እግዚአብሔር መልስ አለው፤ እርሱም «ለሰው የተሠራ ዘለዓለማዊ ጽድቅ በክርስቶስ አለ» የሚለው ነው። እግዚአብሔር ለጽድቅ የሚያበቃውን አስፈላጊውን ሁሉ ሥራ በመስቀሉ በመፈጸም ምስጋናውን ጠቅልሎ ለራሱ አድርጓል። በዘመን ፍጻሜ ሊያድርግ ያለው ሕሳቡም በሰማይና በምድር ያለውን ሁሉ በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ለመጠቅለል ነው፤ (ኤፌ.1፥10)። ይህን የሚያከናውንበትን ሥራም በመስቀሉ ላይ ሠርቶ ሁሉም በክርስቶስ እንዲጠቀለል እየጠበቀ ነው።

እንግዲህ የራሳችንን ጽድቅ ለማቆም በፀሐይ የሚደርቅ ቅጠል ማገልደማችንን ትተን ጠንካራውንና የማይቀደደውን የእግዚአብሔርን የጸጋ ቁርበት እንልበስ፤ እርሱ ራቁትነታችንን የሚሸፍንና ኀፍረታችንን የሚከድን ነው። እኛ ከምናቆመው ጽድቅ ይልቅ እግዚአብሔር ያቆመው ጽድቅ የላቀ ነውና ወደ እርሱ እንጠጋ።

«እምነትም ሳይመጣ ሊገለጥ ላለው እምነት ተዘግተን ከሕግ በታች እንጠበቅ ነበር። እንደዚህ በእምነት እንጸድቅ ዘንድ ሕግ ወደ ክርስቶስ የሚያመጣ ሞግዚታችን ሆናአል፤ እምነት ግን መጥቶአልና ከእንግዲህ ወዲህ ከሞግዚት በታች አይደለንም። በእምነት በኩል ሁላችሁ በክርስቶስ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጆች ናችሁና»፤ ገላ.3፥23-26።

«አፍም ሁሉ ይዘጋ ዘንድ ዓለምም ሁሉ ከእግዚአብሔር ፍርድ በታች ይሆን ዘንድ ሕግ የሚናገረው ሁሉ ከሕግ በታች ላሉት እንዲናገር እናውቃለን፤ ይህም ***<u>የሕግን</u> ሥራ በመሥራት ሥጋ የለበሰ ሁሉ በእርሱ ፊት ሰለማይጸድቅ ነው፤*** ኀጢአት በሕግ ይታወቃልና።

አሁን ግን በሕግና በነቢያት የተመሰከረለት የእግዚአብሔር ጽድቅ ያለ ሕግ ተገልጦአል፤ እርሱም ለሚያምኑ ሁሉ የሆነ፣ ***በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን የሚገኘው የእግዚአብሔር <u>ጽድቅ</u>***

www.zeyeneta.com

ነው ፤ልዩነት የለምና፤ ሁሉ ኀጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ጐድሎአቸዋል፤ በኢየሱስ ክርስቶስም በሆነው ቤዛነት በኩል እንዲያው በጸጋው ይጸድቃሉ፡፡» ፤ ሮሜ3፡19-24፡፡

ሕግ፣ ጸጋና ጽድቅ

ተፈጸመ፡፡

ወስብሐት ለእግዚአብሔር አሜን!
በተከሥተ ሜኔ አልማው

ምንጭ

1ኛ. የኢትዮጵያ መጽሐፍ ቅዱስ ማኅበር (1953) መጽሐፍ ቅዱስ፡፡ አዲስ አበባ፣ ብርሃንና ሰላም ማተሚያ ቤት፡፡

2ኛ. ሃይማኖተ አበው (1986) አዲስ አበባ፣ ትንሣኤ ዘጉባኤ ማተሚያ ቤት

3ኛ. የቤተ ክርስቲያን ጸሎት፡፡ (1936) አዲስ አበባ፣ ትንሣኤ ዘጉባኤ ማተሚያ ቤት፡፡

4ኛ. ግብረ ሕማማት፡፡ አዲስ አበባ፣ ትንሣኤ ዘጉባኤ ማተሚያ ቤት

5ኛ. አባ አበራ በቀለ /ሊቀ ጉባኤ/ (1996) ትምህርተ ሃይማኖትና ክርስቲያናዊ ሕይወት ፤አዲስ አበባ፣ ንግድ ማተሚያ ቤት፡፡

6ኛ. የተለያዩ ሊቃውንተ ቤተ ክርስቲያን ያስተማሯቸው ያልታተሙ ማስተማሪያ ጽሑፎች

www.zeyeneta.com

ሕግ፣ጸጋና ጽድቅ የክርስትና መሠረተ ሐሳብ የሚተነተንባቸውና የሚጸናባቸው ዐበይት የቅዱስ መጽሐፍ ቃላት ናቸው፡፡ የእነዚህን ቃላት የተናጠል ምንነትና የእርስ በርስ ተያያዥነት በተገቢው መንገድ መረዳት የሚቻለው፣ በቅዱስ መጽሐፍ ውስጥ የተገለጹበት ትክክለኛ ይዘት በጥንቃቄ እየተገናዘበ ሲነበቡ ነው፡፡ ይራሲው ይህን ቃላቅ መንፈሳዊ ጥቅም በማየት ይመስለኛል ቃላቱ ሳይነጣጠሉ ከቃለ እግዚአብሔር ጋር እየተጣጣሙ በዚህ መሠረት እንዲቀርቡ ያደረገው፡፡ ከተመረጠው የአቀራረብ ባሕርይ የተነሣ፣ በእነዚህ ቃላት ውስጥ እግዚአብሔር አምላክ ለሰው ልጅ ያከናወነው የፍጹም ፍቅር ተግባር በግልጽ ይታያል፡፡ ከዚህ በፊት እነዚህን ቁልፍ ቃላት በተናጥል ካልሆነ በቀር፣ እንደዚህ በአንድነት ተቀራኝተውና ከሚገኙበት የቃለ እግዚአብሔር ክፍል ጋር በሚገባ ተገናዝበው አምብዛም አልታየም፡፡ ይህ አቀራረብ ግን አንባቢን ስለሚረዳና በዚህ ረገድ የተሟላ ግንዛቤን ስለሚያስጨብጥ መጽሐፉን ሁሉም የራሱ ቢያደርገውና ቢያነበው ምኞቴ ነው፡፡

መሪጌታ ልሳኑ ጥዑም

ሕግ፣ ጸጋና ጽድቅ በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 1 ቁጥር 18 በአንድነት የተጠቀሱ ቃላት ናቸው፡፡ ሕግ ከሙሴ፣ ጸጋና ጽድቅ ግን ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ተዛምደው ተጠቅሰዋል፤ ጸጋና ጽድቅ የክርስቶስ ገንዘቦች ናቸው፤ ይህን ስንል ሕግ የክርስቶስ አይደለም ማለታችን ሳይሆን ሕግ ጸጋንና ጽድቅን ሊሰጠን አልቻለም፤ በክርስቶስ ግን ሁለቱን አገኘን ለማለት ነው፡፡ መምህር ተከሥተ ሚኔ «ሕግ፣ጸጋና ጽድቅ» በሚል ርዕስ ያዘጋጀው ይህ መጽሐፍ ክርስቲያናዊና መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውቀታችንን የሚያዳብር፣ ሕይወታችንን የሚያጸና ሆኖ አግኝቸዋለሁ፤ እግዚአብሔር ይባርከህ

መምህር ላዕከ ኢየሱስ

ሕግ፣ ጸጋና ጽድቅ የተሰኙት ቃላት የሚያስተላልፉት መንፈሳዊ መልእክት ሰፊና ጥልቅ ከመሆኑም በላይ ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብ የሚሻ ሁሉ የእነዚህን ቃላት መንፈሳዊ መልእክት በሚገባ መረዳት ያስፈልገዋል! የዚህ ጽሑፍ አዘጋጅ ቅዱሳት መጻሕፍትን መሠረት በማድረግ የእነዚህን ቃላት ምስጢር በማብራራት የቤተ ክርስቲያንን ትምህርት አዘጋጅቶ አቅርቦልናል፡፡ ጽሑፉ ለሁላችን አስፈላጊ ትምህርት ስለያዘ ሁሉም እንዲያነቡት እጋብዛለሁ፡፡

ከመምህራን አንዱ

ዋጋ 20.00 ብር

U.S.D 10 $

አሌኒ ማ.ቤ.ኃ.የተ.የግ.ማ.

www.zeyeneta.com

ሕግ፣ጸጋና ጽድቅ የክርስትና መሠረተ ሐሳብ የሚተነተንባቸውና የሚጸናባቸው ዐበይት የቅዱስ መጽሐፍ ቃላት ናቸው፡፡ የእነዚህን ቃላት የተናጠል ምንነትና የእርስ በርስ ተያያዥነት በተገቢው መንገድ መረዳት የሚቻለው፣ በቅዱስ መጽሐፍ ውስጥ የተገለጹበት ትክክለኛ ይዘት በጥንቃቄ እየተገናዘበ ሲነበቡ ነው፡፡ ይራሲው ይህን ቃላቅ መንፈሳዊ ጥቅም በማየት ይመስለኛል ቃላቱ ሳይነጣጠሉ ከቃለ እግዚአብሔር ጋር እየተጣጣሙ በዚህ መሠረት እንዲቀርቡ ያደረገው፡፡ ከተመረጠው የአቀራረብ ባሕርይ የተነሣ፣ በእነዚህ ቃላት ውስጥ እግዚአብሔር አምላክ ለሰው ልጅ ያከናወነው የፍጹም ፍቅር ተግባር በግልጽ ይታያል፡፡ ከዚህ በፊት እነዚህን ቁልፍ ቃላት በተናጥል ካልሆነ በቀር፣ እንደዚህ በአንድነት ተቀራኝተውና ከሚገኙበት የቃለ እግዚአብሔር ክፍል ጋር በሚገባ ተገናዝበው አምብዛም አልታየም፡፡ ይህ አቀራረብ ግን አንባቢን ስለሚረዳና በዚህ ረገድ የተሟላ ግንዛቤን ስለሚያስጨብጥ መጽሐፉን ሁሉም የራሱ ቢያደርገውና ቢያነበው ምኞቴ ነው፡፡

መሪጌታ ልሳኑ ጥዑም

ሕግ፣ ጸጋና ጽድቅ በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 1 ቁጥር 18 በአንድነት የተጠቀሱ ቃላት ናቸው፡፡ ሕግ ከሙሴ፣ ጸጋና ጽድቅ ግን ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ተዛምደው ተጠቅሰዋል፤ ጸጋና ጽድቅ የክርስቶስ ገንዘቦች ናቸው፤ ይህን ስንል ሕግ የክርስቶስ አይደለም ማለታችን ሳይሆን ሕግ ጸጋንና ጽድቅን ሊሰጠን አልቻለም፤ በክርስቶስ ግን ሁለቱን አገኘን ለማለት ነው፡፡ መምህር ተከሥተ ሚኔ «ሕግ፣ጸጋና ጽድቅ» በሚል ርዕስ ያዘጋጀው ይህ መጽሐፍ ክርስቲያናዊና መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውቀታችንን የሚያዳብር፣ ሕይወታችንን የሚያጸና ሆኖ አግኝቸዋለሁ፤ እግዚአብሔር ይባርከህ

መምህር ላዕከ ኢየሱስ

ሕግ፣ ጸጋና ጽድቅ የተሰኙት ቃላት የሚያስተላልፉት መንፈሳዊ መልእክት ሰፊና ጥልቅ ከመሆኑም በላይ ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብ የሚሻ ሁሉ የእነዚህን ቃላት መንፈሳዊ መልእክት በሚገባ መረዳት ያስፈልገዋል! የዚህ ጽሑፍ አዘጋጅ ቅዱሳት መጻሕፍትን መሠረት በማድረግ የእነዚህን ቃላት ምስጢር በማብራራት የቤተ ክርስቲያንን ትምህርት አዘጋጅቶ አቅርቦልናል፡፡ ጽሑፉ ለሁላችን አስፈላጊ ትምህርት ስለያዘ ሁሉም እንዲያነቡት እጋብዛለሁ፡፡

ከመምህራን አንዱ

ዋጋ 20.00 ብር

U.S.D 10 $

አሌኒ ማ.ቤ.ኃ.የተ.የግ.ማ.